

ጥጽ ቅጽ፡ ጸሐፊው ገጽጽጽጽጽጽ ጸሐፊው ገጽጽጽጽጽጽ
ጸሐፊው ገጽጽጽጽጽጽ ጸሐፊው ገጽጽጽጽጽጽ ጸሐፊው ገጽጽጽጽጽጽ
ጸሐፊው ገጽጽጽጽጽጽ ጸሐፊው ገጽጽጽጽጽጽ ጸሐፊው ገጽጽጽጽጽጽ

Как да разпознаем примките на ЛУКАВИЯ

Миливой Болобанич

Как да разпознаем примките на ЛУКАВИЯ

„Това са онези, които идват от голямата скръб; и са изпразнили дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнето. Затова са пред престола на Бога и Му служат денем и нощем в Неговия храм, и Седящият на престола ще разпростре скиинята си върху тях. Няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги удари слънцето, нито някой пек, защото Агнето, което е по средата на престола, ще ги пасе и ще ги заведе при извори на водите на живота, и Бог ще избърше всяка сълза от очите им“.

(Откровение, 7,14-17)

Заглавие на оригинала:
Milivoj Bolobanić
KAKO PREPOZNATI ZAMKE ZLOGA
(Peto dopunjeno izdanje)

Predgovor Don Gabriele Amorth, Mons. Cesare Bonicelli)
Zadar, 2006

Превод от хърватски: Хари Стоянов © 2017
Prijevod s hrvatskoga na bugarski: Harry Stojanov © 2017.

Миливой Болобанич

**Как да разпознаем
примките
на ЛУКАВИЯ**

Предговори от дон Габриеле Аморт

и

монс. Чезаре Боничели

℞ „Софтис“, Варна, 2017

„Ще поставя и вражда между теб и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти смаже главата, а ти ще му нараниш петата“.

(Битие, 3,15)

„И голямо знамение се яви на небето: жена, облечена със слънцето, с луната под краката ѝ, и на главата ѝ – корона от дванадесет звезди“.

(Откровение, 12,1)

ПРЕДГОВОР

С голямо удоволствие прочетох тази книга от монсиньор Болобанич и се радвам за големия успех, която книгата постигна непосредствено след излизането ѝ от печат. Днес съществуват много книги, които говорят за Лукавия и неговото влияние.

Като се има пред вид фактът, че хората четат много малко, необходима ни е една кратка книга, която просто и ясно да изрази същественото. Как да разпознаем примките на Лукавия, които днес обилно са разпространени навсякъде?

Не бива да затваряме очи пред тази тъжна действителност: никога преди вярата не е претърпявала такова вероотстъпничество на Стария континент. Тук съществува математическа зависимост: с намаляването на вярата расте суеверието.

Ето, това са нашите хора, които изоставиха църквата и се обръщат към врачки, гледачки на карти, лъже ясновидци; това са нашите хора, които изоставиха християнския живот на молитвата и светите тайнства, а вместо това се обръщат към окултните практики, особено към спиритуалистичните сеанси и сатанистките секти; и всичко това вършат заради пълно незнание за фаталните последици, които произтичат от това, не само за вечния живот, а и за този, земния; получават много тежки смущения, които не могат да бъдат разпознати и лекувани от лекарите.

Необходимо е да бъдат отворени очите на хората, но, за съжаление, трябва да признаем, че в

това наше време дори свещеничеството не е достатъчно запознато и не е напълно потопено във вярата и като такова рядко има способността да схване или помогне на онези, които търсят изход.

Ето защо, с голямо удовлетворение поздравявам този кратък преглед, препоръчвам го както на свещениците, така и на лаиците, преди всичко на онези, които имат отговорната задача за възпитанието и онези, които работят с младежки групи. Засегнатите теми са онова, което е най-важно, най-първостепенно и най-полезно да се знае.

Разговорът на края на книгата е пълен с жизнена сила. Постига желаната цел чрез изкусни отговори на най-честите въпроси, които хората си задават.

Изборът на молитви в книгата е много полезен.

Да не забравяме, че основа на всичко и, всъщност, най-ефикасната превенция е **да живеем непрестанно в Божията милост, молитва, участие в св. меса и приемане на тайнствата.**

Добре е винаги да си спомняме думите на Исус: „И тия знамения ще придружават повярвалите: в мое име бесове ще изгонват“.

След тези думи всички можем да казваме молитви за освобождение от влиянието на зли духове. И ако са изговорени с вяра, имат силата за пълно освобождение от влиянието на Лукавия и уроките.

дон **Габриеле АМОРТ**,
ЕКЗОРЦИСТ НА РИМСКАТА ЕПИСКОПИЯ,
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МЕЖДУНАРОДНОТО СДРУЖЕНИЕ
НА ЕКЗОРЦИСТИТЕ

ПРЕДГОВОР КЪМ ИТАЛИАНСКОТО ИЗДАНИЕ

Ф. К. Честъртън, познат със своя английски хумор, написа, че мястото на вярващите в съвременния свят няма да бъде заето от атеистите, а от „лековерните“. Като че ли статистиката за броя на лицата, които се улавят на въдицата на обявите на гадатели потвърждава неговото мнение.

Потъването на християнския усет към живота в мрак върви ръка за ръка със замъгляването на разума и нахлуването на все по-перверзно изопачаване на религиозността.

Противопоставена на така нареченото ново езичество, самата Църква и в момента се е изправила в защита на разума и трябва да се бори срещу злоупотребата с вярата, за да отхвърли връщането на ирационализма, и срещу инстинктивните страсти, които се разпространяват под формата на суеверия и магьоснически практики.

Човек преди всичко трябва да проявява смиреност и смелост, за да си служи със собствения си разум. Когато християнството се разпространявало в античния свят, нашите прадеди схванали това като победа на интелигентността и откровение на присъствието на Исус Христос, който съживява в човека нуждата за истина. Побеждавайки всеки страх, то се потвърждава като придобит опит в освобождаването от фаталността и греха, както и като всекидневна възможност за път към спасението през драматичните обстоятелства на човешкото съществуване.

Пред проблемите, с които се сблъсква човек,

християнството се изправя с истинското и освобождаващо присъствие на Христос и посреща реалността. „Ще познаете истината и истината ще ви направи свободни“¹. Любовта към разумността, която е присъща на християнството, става разцвет на любовта и подкрепя за онези, които живеят в затруднения.

„Когато човек е белязан от драмата на насилието, самотата и малоценността, единственият отговор, който може да го удовлетвори идва от срещата му с Онзи, който е източник на неговото съществуване и неговите действия. Пътят е Христос. Той е Пътят, Истината и Животът. Откриването на този път обикновено става благодарение разглеждането на другите хора“ (Йоан-Павел II).

Монс. ЧЕЗАРЕ БОНИЧЕЛИ,
ЕПИСКОП НА ПАРМА

1 Йоан, 8,32 (Бел. прев.)

Молитва към св. архангел Михаил

Свети Михаиле архангеле,
защитавай ни в борбата;
и притечи ни се на помощ
срещу злобата и примките дяволски.
В молитва те молим
нека Господ заповяда това!
А ти, предводителю на войската небесна,
прогони в пъкъла Сатаната
и другите зли духове,
които скитат по света
носейки гибел на душите. Амин.

УВОДНИ ДУМИ

Полето на действие на Сатаната, неговите примки и съблазни, полето на окултните и магьоснически практики, е необозримо. Да се впуснеш в изучаването му действително представлява истинска авантюра. В него има толкова много непонятно, необяснимо и тайнствено за нас, хората. По тази причина това поле е неизследвано.

По нашите земи има малко хора, които са се опитали да проучат тази тъмна реалност. Ако съществува литература, то това са само преводи на трудове от чужди автори.

Да разпознаеш, разкриеш и разобличиш примките на Лукавия е възможно единствено с просветление свише. Само Светият Дух, Духът на мъдростта, може да просветли и да води човека през тази мрачна тайнствена действителност, в която се движат и в която действат злите духове, както и да разкрие цялата им подла, лукава и перверзна злоба, с която нападат човека с желание, ако е възможно по някакъв начин, физически и психически да го унищожат.

Открих в себе си определена чувствителност и отвореност към човешките проблеми, които се коренят в сатанинското влияние върху хората. Тази сфера отдавна започна да ме интересува. През последните двадесет и пет години от своята пасторална дейност започнах все по-интензивно да се занимавам с тази проблематика. Много хора идват и все повече идват да търсят помощ и изход от мрачни и заплетени житейски ситуации. И така, при срещите с хора, слушайки и разпознавайки техните

проблеми, все повече навлизах в тази сфера, в която откривах как Сатаната действа и прелъстява душите. Стана ми ясно, че той манипулира хората по всички възможни начини, а горките хора дори не съзнават, че са жертви на злокобно сатанинско въздействие.

У мен още отдавна съзряваше желанието да обуча хората и да им посоча всички възможни опасности, в които могат да попаднат, особено когато се занимават с окултни, магьоснически практики. Тъй като през последните години на миналия век злото получи силен размах и сатанинското въздействие и по нашите земи бележи невиджан ръст и толкова много хора попадат в неговите примки и не виждат изход, подтикнат от желанието на мнозина, които са намерили изход и са се освободили, реших да напиша тази книга, която, надявам се, ще помогне на мнозина да разпознаят собствения си проблем, да отворят очи и в светлината на Светия Дух да открият накъде да тръгнат и да намерят спасение.

Съзнавам, че тази книга ще предизвика бурни реакции у мнозина. Съзнавам, че Сатаната, чиито дела по този начин се разкриват и от когото се отнема плячката, ще побеснее и ще се опита с новоизмислени примки да съблазни хората, за да не узнаят истината. Но, убеден съм, че трябва да се започне публично да се говори, независимо харесва ли се това на някого или не, и да се помогне на хората. Надявам се, че това много добре ще се разбере от онези, които се борят на живот и смърт с проблеми и чакат отнякъде спасение. За тях тази книга ще дойде като мехлем на рана, като надежда, че не всичко е изгубено и че съществува пристан на спасението.

В Църквата не осъзнаваме сериозността на

проблемите, с които живее днешният човек. Известният екзорцист **Габриеле Аморт**, в книгата си „Разказът на един екзорцист“ написа едно много тежко изречение: „Днес Католическата църква се е отрекла от специфичната си мисия и хората вече не се обръщат към Бога, а към Сатаната“.

Тази тежка критика е изречена с желание да се пробудим. Свещениците предимно нито са настроени, нито са подготвени за такава служба. В нашите теологични училища тези въпроси почти не се засягат. А как тогава утрешните свещеници ще могат да се опълчат на инвазията на злото, което със застрашителните си размери заплашва човечеството?! Крайно време е да се събудим и да направим нещо!

Този мой скромн принос поставям под могъщата защита на Безгрешната Дева, която по Божия план е трайна неприятелка на Сатаната и която най-накрая ще смаже главата му. Пред зора ни е триумфът на Безгрешното Сърце на Дева Мария! Ела, Господи Исусе! Маранатха!² И унищожи мощта на Сатаната завинаги!

2 „Ела, Господи!“ (арамейски) (*Бел. прев.*)

ЧОВЕШКИ ВЪПРОСИ

Светът, в който живеем, поставя пред днешния човек множество трудни и нерешими въпроси: Откъде идва злото и защо се случват големи злини по света? Защо има войни и толкова зверски престъпления срещу хората, както и бездушно унищожение на всичко, което човек с тежък труд е съградил? Защо има толкова омраза в междучовешките отношения, а и в международните? Защо толкова мъст и отплата до пълно изстребление? Как можем да обясним толкова издевателства над невинни жертви, избиване на жени, старци и невинни деца, толкова изнасилвания?... И всичко това през XX и XXI век.

Защо в съвременния цивилизован свят има толкова социална неправда? Защо толкова хора всекидневно умират от глад, а толкова храна се изхвърля и унищожава? Защо съвсем малък брой хора на тази наша планета притежават огромни материални блага, а мнозинството няма достатъчно средства за живот, достоен за човека?

Защо днес всяка страна харчи огромни средства за трупане на оръжия, а толкова много хора умират от глад? Защо изобщо трябва оръжие?

А какво да кажем за трагедиите и безбройните злини в личен план? Трудно е днес да се намери щастлив и доволен човек. Почти е невъзможно да се намери щастливо и сговорно семейство. Зачестили несъгласия, всекидневни брачни изневери, все по-голям брой на разводите, наркотици, алкохол, хомосексуализъм, разни сексуални перверзии, все по-чести тежки психически разстройства и отклонения...

всичко това станаха редовни явления, които всекидневно могат да се срещнат в живота на множество семейства и отделни хора.

Затова съвсем нормално е човек да поставя въпроси: Откъде се е взело злото в света? Има ли начин и възможност човекът и човечеството да се измъкнат от тази примка на злото, която с всеки изминат ден все повече се затяга? И така, съществува ли освобождение, съществува ли изход?

Тези и подобни съдбоносни въпроси поставя човек, откакто се е появил на тази наша планета. На тези въпроси са се опитвали да намерят отговор най-големите умове на човечеството. С тях са се занимавали философи, психолози, социолози, моралисти, много писатели, филмови режисьори, разни аналитици, основатели на отделни религии и религиозни движения. Обаче никой от тях не е успял да открие задоволителни отговори на тези фундаментални човешки въпроси и да освободи и измъкне човечеството от този омагьосан кръг на злото.

Човешката мъдрост и човешкият разум нямат отговор на тези въпроси. Опитът ни учи, че страданието е свързано с нашия живот от люлката чак до гроба. Всички човешки усилия, откакто човекът е на тази земя, са насочени натам да се създаде тук рай; но и в началото на ХХІ век трябва с тъга да заключим, че се намираме в „долината на плача“³.

За много злини е виновен самият човек. Но съществуват злини, поради които страдаме, и които не зависят от нашата човешка воля. Това, например, са различни природни катастрофи: големи наводнения,

3 Псалм 84 (83), 7 (6)

които след себе си оставят огромна пустош, градушка, която може да унищожи цялата реколта от зърнени култури и плодове, различни урагани и циклони, които унищожават всичко след себе си, вулкани, големи земетресения, които могат да сравнят със земята и напълно да заличат цели градове, села, дори и отделни райони с цялото население.

А какво да кажем за тежките и неизлечими болести? Колко болни лежат в най-модерни болници без надежда за излекуване! Как да разтълкуваме и обясним, че толкова много деца се раждат осакатени, инвалидизирани телесно и изостанали душевно, мнозина по вина на своите родители?

Как да обясним, че стотици хиляди хора в този наш „век на напредък“, е трябвало да напуснат своя дом и роден край и с торбичка в ръка да се настанят в някаква мизерна палатка, ако изобщо получат и това, без минимални хигиенични условия, щастливи, че по някакъв начин ще могат да преживяват.

Освен всичко това, не бива да си затворим очите и пред най-различните морални и душевни страдания, които измъчват и разбиват човешките сърца. Нека споменем клетите деца-сираци, които никога няма да могат през живота си да почувстват какво означава майчина любов и нежност. Тук е и болката, която разкъсва родителското сърце, което плаче над мъртвото си дете.

Източникът на всички тези споменати злини и човешки неволи най-често не е или поне не се вижда да е, в човешката вина. Но съществуват безброй неволи и мъки, които очевидно се коренят в злото, което се намира в човешкото сърце. В човешкото сърце се ражда надменността, егоизмът, завистта, ревността, омразата,

нечистите мисли и други зли наклонности. От тези корени най-често се раждат престъпления, войни и безброй други злини, които във всички периоди от човешката история оставят след себе си пепелища и ужасна пустош. Това е започнало още с убийството на невинния Авел, който станал жертва на завистта на брат си, и продължава чак до ден-днешен. И, с болка в сърцето можем да констатираме, че всъщност цялата човешка история, във всички свои периоди, е белязана със следи от кръв и страдание, в което именно нашият модерен XX век е първенец.

Да, съвременният човек се гордее с големия напредък, който е постигнал. Но, може ли да се каже, че днешният човек е по-щастлив от онзи, който е живял преди хиляда години? Днес наистина се ползваме от някои блага на съвременния технически напредък, но не се ли появяват нови злини и неволи, които носи със себе си този напредък? **Йожен Отексие** е казал истината: „Да си мислим, че можем да премахнем страданието от нашия живот, означава да се занимаваме с фантазии“!

БОГ СЪЗДАТЕЛ

Божието Откровение, съдържащо се в Библията, безспорно ни говори, че Бог е създателят на видимия и невидимия свят. Това ясно се потвърждава и от Никео-Цариградския символ на вярата, чрез който Църквата изповядва: „Вярвам в единия Бог Отец, Вседържител, Творец на небето и земята, на всичко видимо и невидимо“.

Четвъртият латерански събор дефинира, че Бог „в началото на времето създал от нищо духовни и телесни същества, а именно ангелски и земни, а след това създал човешки същества, съставени и от двете: както от дух, така и от тяло“.

От тези дефинирани истини ясно следва, че Бог най-напред е създал духовните същества, т.е. безтелесните същества, които се наричат от Светото писание ангели. Тези духовни същества са надарени с разум и свободна воля. Те, според плана на Създателя, непрестанно славят Бога и служат на неговия спасителен план по отношение на другите същества. И както казва **св. Тома Аквински**: „Ангелите сътрудничат във всичко, което е добро за нас“.

САТАНА

Ако Бог е съвършено същество, връх на съвършенството, неизбежно се налага въпросът: Как покрай съвършения Бог може да съществува съвсем негативно същество – Сатаната? Бог ли е създал Сатаната? Това би било в противоречие с Божието съвършенство; откъде, значи, се взе Сатаната?

Отговор на тези въпроси ни дава последната книга на Новия завет – Апокалипсисът или Откровението на св. апостол Йоан. Там е писано: „И стана война на небесата: излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против Змея; и Змеят воюва заедно със своите ангели, обаче те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. И свален биде големият Змей, онази старовременна змия, която се нарича Дявол и Сатана, който мами цялата вселена. Свален биде на земята, свалени бидоха и ангелите му заедно с него. И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на неговия Христос! Защото беше свален клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог. А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелстване: защото не обичаха живота си дотолкова, че да бягат от смъртта. Затова, веселете се, небеса и вие, които живеете в тях! Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време“ (Откровение, 12, 7-12).

От този библейски текст узнаваме за конфликта между ангелите. Очевидно е, че Бог е създал ангелите добри. Според своя дар – свободна воля, те са имали

възможност за избор. Били поставени на изпитание, дали с послушание и любов да признаят Бога за свой върховен Господар и свободно да се поставят в негова служба. Но у някои ангели се появило високомерие, желание да бъдат Бог. Високомерието е духовен грях. Луцифер, ангелът на светлината, най-отличното Божие създание, и определен брой ангели, които го следвали, отказали послушание на Бога. Оттогава те станали зли духове, демони. И когато Луцифер, Сатаната, съвсем съзнателно се разбунтувал срещу Бога, с цялото си същество и волята си, безвъзвратно, в този момент станал създание най-отдалечено от Бога. Този грях на бунта останал втъкан в неговата същност и така ще остане през цялата вечност. В Библията се нарича с различни имена: Сатана, Син на зората, Веелзевул, старовременна змия, дявол, на лъжата баща, клеветникът на нашите братя и т. н.

Оттук следва, че Бог не е създал Сатаната и злите духове, а те сами, като се разбунтували срещу Бога, съвсем съзнателно и свободно, станали зли! А мощта и способностите, които получил от Бога преди да се разбунтува, Сатаната продължава да притежава. Останал е и продължава да бъде дух в чист вид и затова е духовно същество и тъй като не е изгубил ангелското си естество, той има невъобразими възможности. Нека имаме пред вид, че като чист дух той няма нашите измерения: не е три или четириизмерен, поради което няма нито пространство, нито материя, нито звук, нито мярка, нито храна, нито почивка, нито болест, нито смърт. Всъщност, не е зависим от нито едно от нашите човешки ограничения. Сатаната използва всичките си способности, особено големите познания, в неопикуемата омраза към Бога и всички онези, които

желаят свободно да служат на Бога. Той е неприятел, който напада и безпокои, за да постигне целта си.

Демоните мразят Бога, който е само добро. Те мразят светлината, защото те са тъмнина и заблуда. Идват от ада, залели са Земята и гнездят навсякъде. Стремят се най-вече към това да проникнат в духа и тялото на хората, да замъглят съзнанието на човека, да го овладеят и тикнат към вечна гибел. Но християните редовно не съзнават ужасната действителност и опасността, която представляват тези злокобни сили, и затова могат много лесно да попаднат във вечно проклятие.

Ние, въз основа на Откровението, знаем, че Сатаната вече е осъден и изхвърлен въвн (Йоан, 12, 31)⁴ и че той няма никаква власт над Христос, който чрез своята жертва на кръста и своето възкресение го е победил и Той е цар на вселената и всичко създадено, като постепенно всичко на небето и на земята ще стане подвластно на Него. Но на Сатаната е дадено още известно време да съблазнява хората. На него е подвластен целият свят в злото и затова той е княз на този свят (I посл. Йоан, 5, 19)⁵. Поради това, да отричаме съществуването на Сатаната и неговото негативно въздействие на света, всъщност означава да отричаме Христос и неговото спасително въздействие, което чрез неговата Невеста, Църквата, продължава през вековете. Защото Той е дал на Църквата много ясна заповед да „изгонва бесове“. И затова онези, които отричат съществуването на Сатаната, правят голяма

4 „Сега е съд на този свят; сега князът на този свят ще бъде изхвърлен въвн“, но след това Исус казва: „князът на този свят е осъден“ (Йоан, 16,11) (*Бел. прев.*)

5 „и целият свят лежи в лукавия“

услуга на Сатаната, за да може той съвсем необезпокоявано да въздейства на този свят. Такива свещеници и вярващи са истински еретици, защото неговото съществуване е догма на нашата вяра.

Йоан-Павел II по време на молитва с вярващите на първата неделя от Великденските пости през 2002 година, с треперещ глас говореше, че Сатаната е реалност, която непрестанно въздейства на човешките пътища и пътищата на Църквата. Онези, които желаят да омаловажат значението на този факт, се изправят пред опасност и накрая се сблъскват с горчиво разочарование; това е грешка с болезнени последици. Папата така завърши думите си по необичаен начин, като наблегна, изричайки два пъти „МАХНИ СЕ, САТАНО!“

Някои пък могат да го омаловажават, подигравателно да говорят за него и да го осмиват. За такива реакции остроумно отбелязва един екзорцист: „Когато чуете да се говори за дявола, недейте се смя, приятели мои, сякаш е плашило за деца! Дяволът определено е доволен от осмиване, защото това му е от полза, и още как!“

СЪЗДАВАНЕ НА ЧОВЕКА

Библията ни съобщава за създаването на видимия свят с цялото негово богатство, разнообразие и ред. Бог с всемогъщото си слово извлича света от празното пространство, така че може да се каже, че не съществува нищо, което да не дължи съществуването си на Бога Създател. А върхът на Божието дело на сътворението е човекът.

Бог създава човека „по своя образ“ (Битие, 1, 27) и затова човекът има уникално място в целия ред на сътворението. По някакъв начин в него се обединяват и духовният, и материалният свят. А сред видимите същества човек единствен е „способен да познае и обича своя Създател“ („Gaudium et spes“ (GS), 12,3) и „единственото създание, което Бог пожела заради самото него“ (GS, 24,3)⁶. Хубаво е изразила това **св. Катерина Сиенска**: „Каква причина Те накара да поместиш човека в такова голямо достойнство? Неоценимата любов, с която Ти погледна в Себе си Твоето създание. И Ти бе обзет от любов; защото само от любов Ти го създаде и само от любов му даде съществуване, способно да вкуси от Твоето вечно блаженство“⁷.

Когато Бог създава, той създава само добро. Така и първият човек е поставен в приятелство със Създателя

6 „sola creatura est quam Deus propter seipsam voluerit“ (*Бел. прев.*)

7 Вж. българския превод на „Апостолическа конституция „Fidei depositum“ за обнародването на Катехизиса на Католическата църква“, т. 356, стр. 110. (*Бел. прев.*)

си, със самия себе си и с всички създания, които го окръжавали. Църквата ни учи, че Бог поставя човека в състояние на светост и изконна праведност. Създава човека по свой образ и подобие и му поверява грижата за целия свят. На човека е дадено да служи само на Създателя, а на всичко създадено да бъде господар.

ПАДЕНИЕТО НА ЧОВЕКА

Човек е можел да живее щастливо само при условие, че свободно се подчини на Бога. Понеже човек зависи от своя Създател.

Но падналият ангел, Сатаната или Дявола, от завист съблазнява първия човек и успява по този начин да разклати доверието му към Създателя и да убеди човека неправилно да употреби свободата си и да наруши Божията заповед. Прелъстен от Дявола, човек искал да бъде като Бог. Всъщност, предпочел себе си пред Бога.

Последиците от това праисторическо събитие, случило се в началото на човешката история, били фатални както за нашите прародители, така и за целия човешки род. Библията нагледно ни показва, че всъщност цялата човешка история е белязана от падението, случило се на нашите прародители. Веднага изгубили благодатта на изконната светост; боят се от Бога; разрушена е хармонията, която владеела в тяхното същество; нарушено е в тях господството на духовната мощ на душата над тялото; отношенията между мъжа и жената ще се осъществяват под знака на похотта и господството; хармонията между човека и останалите създания съществено е нарушена, така че създанията стават чужди и враждебни на човека; и, онова, което най-тежко се отразява на човека, ще трябва да се върне в прахта, от която е взет. Така, чрез греха на първите хора смъртта влиза в историята на човека.

Адамовият грях с раждането преминава във всички негови потомци, на всички хора. Тази истина **св. Павел** ще изрази по следния начин: „Чрез

непослушанието на един човек станаха грешни мнозината“ (Рим, 5,19), „както чрез един човек грехът влезе в света, и чрез греха – смъртта, и по този начин смъртта мина във всички хора, понеже всички съгрешиха“ (Рим, 5,12). Тази истина се пояснява от **II Ватикански събор** и се казва: „Това, което научаваме от Божественото откровение, съответства и на самия ни опит. Т. е., ако човек погледне в своето сърце, открива, че е склонен да върши злини и е потопен в толкова много злини, които не могат да произтичат от неговия добър Създател. Често, отказвайки да признае Бога за свое начало, човек разрушава както правилното отношение към собствената си крайна цел, така и цялата си връзка със себе си, с другите хора и с всички създания“ (GS 13)⁸.

На въпроса, който поставихме в началото на нашите разсъждения: откъде идва злото и огромната беда, която притиска хората от всички времена; и най-накрая, откъде се е взела смъртта? – няма разумен отговор, ако не свържем всичко това с корена, с Адамовия грях. Истината на вярата ни учи, че всички с раждането си сме заразени с Първия грях. Защото нашият прародител Адам приема изконната светост и праведност при акта на сътворението не само за себе си, а за цялото човешко естество. Затова, грехът на нашите прародители заразява цялото човешко естество и чрез раждането преминава във всички техни потомци. Затова

8 „Quod Revelatione divina nobis innotescit, cum ipsa experientia concordat. Nam homo, cor suum inspiciens, etiam ad malum inclinatum se comperit et in multiplicibus malis demersum, quae a bono suo Creatore provenire non possunt. Deum tamquam principium suum saepe agnoscere renuens, etiam debitum ordinem ad finem suum ultimum, simul ac totam suam sive erga seipsum sive erga alios homines et omnes res creatas ordinationem disrupit“ (Бел. прев.)

казваме, че човешкото естество е ранено, а това означава: изложено на незнание, страдание, склонно към грях и управлявано от похот.

Чрез Адамовия грях Сатаната получава определена власт над човека, макар че по същество човек остава свободен. Сатаната е много могъщ, защото е дух в чист вид, но все пак е само създание. Въздействието му както върху индивида, така и върху цялото човешко общество е много силно и често причинява тежки щети от духовно, и особено от физическо естество, води до тежки заблуди в областта на възпитанието, политиката, обществените дела и морала. Това греховно състояние на човечеството **св. Йоан** ще го нарече „греха на света“ (Йоан, 1,29). С този израз всъщност се бележи влиянието на Лукавия както върху отделни хора, така и върху различни общности и обществени структури, които са плод на човешките грехове.

Това драматично състояние на целия свят, който лежи под властта на Лукавия (I посл. Йоан, 5,19), **II Ватикански събор** изразява така: „Цялата човешка история е пропита от тежка борба срещу силите на мрака. Тази борба е започнала още от началото на света, а ще продължи, по думите Господни, чак до последния ден. Въвлечен в тази борба, човек непрестанно трябва да се бори да се придържа плътно към доброто. И единствено с големи усилия и с помощта на Божията милост може да постигне свое вътрешно единство“ (GS 37)⁹.

9 „Universam enim hominum historiam ardua colluctatio contra potestates tenebrarum pervadit, quae inde ab origine mundi incepta, usque ad ultimum diem, dicente Domino, perseverabit. In hanc pugnam insertus, homo ut bono adhaereat iugiter certare debet, nec

Сатаната, следователно, не е идея, а субект с мощ и интелект надхвърлящ този на човека, който конкретно въздейства, а главен мотив на съществуването му е ревността от доброто. Въздействието му върху човека не завършва с това, че в началото на човешката история причинява най-голямата трагедия на човечеството; **ТОЙ ОСТАВА НЕУМОРЕН И СМЪРТЕН НЕПРИЯТЕЛ НА ЧОВЕКА.**

sine magnis laboribus, Dei gratia adiuvante, in seipso unitatem
obtinere valet.“ (Бел. прев.)

НОВИЯТ АДАМ И НОВАТА ЕВА

След падението на човека, в зората на човешката история, като че ли човешкият род се оказва в безизходна ситуация. Но още на първите страници от Библията, след греха на нашите прародители, Бог дава надежда на човечеството. Бог няма нито да изостави човека, нито да го остави на силите на Лукавия, а по определен начин ни дава възможност да предусетим плана за спасение, който ще се осъществи, когато му дойде времето. Ето тези значими думи: „Ще поставя и вражда между теб и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти смаже главата, а ти ще му нараниш петата“ (Битие, 3,15). Църквата, през цялата си богата история, разсъждавайки върху този текст, открива Божия план за спасението. Чрез неподчинението на Адам човешкият род пада дълбоко. А когато дойде Новият Адам, Исус Христос, чрез своята послушност до „смърт на кръста“ (Посл. филип., 2,8), ще поправи вината на стария Адам – „ще спаси людеите си от греховете им“ (Матей, 1,21) и ще унищожи дяволските дела. Исус Христос е Новият Адам, глава на откупеното човечество. И както казва **св. Йоан** в своето Евангелие: „ние всички приехме от неговата пълнота, и благодат върху благодат“ (Йоан, 1,16).

А Дева Мария, чрез пълното си предаване на волята Божия и свободната си вяра и пълно покорство, влиза пряко в Божия план на изкуплението. Тя казва своето **ДА** на Бога в името на цялото човечество и така чрез своето послушание става Новата Ева, Майка на живите.

Според вечния Божи план, Църквата изчаква

времето на очистване, когато Девата съвсем ще смаже главата на Змията. Тогава обновената Църква и човечеството ще посрещнат бляскава утринна светлина, каквато дотогава никой не е виждал. Време на мир и праведност ще бъде отговорът на всички нападения на ада срещу клетото човечество, върху което са врѣхлетели силите на злото. Но преди това ще настане последната битка между светлината и тъмнината, между любовта и омразата, между доброто и злото, между живота и смъртта.

ХРИСТОС И САТАНАТА

Според Божия план Исус Христос има централната роля в създаването и изкуплението. Всичко е „създадено чрез Него и за Него“ (сравни Посл. колос., 1,16). Библията много ни говори за царството Божие, но и за царството на Сатаната; говори ни за мощта и силата на Бога създател и Господар на вселената, но и за мощта на тъмнината; говори ни за синовете Божи, но и за синовете на Сатаната. И затова е невъзможно да се схване Христовото изкупително дело, без същевременно да се вижда разрушителното дело на Сатаната.

Исус дойде при нас в този наш свят, за „да съсипе делата на дявола“ (I посл. Йоан, 3,8), за да освободи човека от сатанинско робство и, след като унищожи царството на Сатаната, да установи Божие Царство.

Сатаната е „открай време човекоубиец“ (сравни Йоан 8,44); той е неприятел, съблазнител, клеветник и чрез него в този наш свят са влезли злото, болката, грехът и смъртта. **Исус** го нарича „княз на този свят“ (Йоан, 14,30); **св. Павел** говори за него като за „бога на този свят“ (II посл. Коринт., 4,4); **св. Йоан** твърди, че целият свят лежи във властта на Лукавия (I посл. Йоан, 5,19).

Тук ясно трябва да се каже, че в голяма заблуда са онези модерни теолози, както и мнозина други, които днес отричат съществуването на Сатаната, твърдейки, че това било само някаква абстрактна идея за злото и че не бивало да плашим хората със Сатаната, защото той изобщо не съществувал. Когато Библията говори за дяволи, винаги говори за тях като за индивидуални

същества, надарени с разум, воля, свобода, предприемчивост. Това се потвърждава и от преданието на отците, и от катехезата. Затова този, който отрича съществуването на Сатаната, отрича и греха, затова не може да схване Христовото дело на изкуплението.

Сатаната наистина е могъщ и мощта му е опасна, защото той е същевременно прелъстител, лъжец и скрит, подъл. Сатаната не обича да бъде разобличен, разкрит. Някой много остроумно е определил, като написал: „Най-голямото лукавство на Сатаната се състои в това да ни убеди, че не съществува“. Съвсем ясно! Защото, ако ни убеди, че не съществува, човек изобщо не отчита този фактор в живота. А тогава Сатаната може да ни „води за носа“ и „вода да газим, жадни да ходим“, без изобщо да съзнаваме това. Може да разпали лични, обществени, семейни вражди по целия свят, като стане причина за страшна и яростна тирания. Вижда се как в днешно време той много добре успява по този начин.

Евангелията придават голямо значение на непосредствения сблъсък на Христос със Сатаната. Разбира се, във всички тези сблъсъци подчертават пълното поражение на Сатаната.

За да схванем същността на влиянието на Христос върху Сатаната, важно е да обърнем внимание на някои изрази, които ни дава Светото писание. Така например, **св. Йоан**, в първото си послание, казва: „Затова се яви Божият син: да съсипе делата на дявола“ (I посл. Йоан, 3,8). А **св. Петър**, с желание да обясни накратко Христовото дело пред първия конвертит от езичеството – Корнилий, казва така: „обикаляше да прави благодения и да изцелява всички угнетявани от дявола“ (Деяния, 10,38). И накрая, когато **св. Павел**

желае да обясни борбата, която християнинът трябва да издържи и да остане последователно верен на Христос, казва: „Облечете се в пълното Божие въоръжение, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, а срещу началствата, срещу властите, срещу световните владетели на мрака на този свят, срещу духовете на злото в небесните места“ (Посл. ефес., 6,11-12).

ИЗКУШЕНИЯ В ПУСТИНЯТА

Още в самото начало на публичната дейност на Исус, веднага след тържественото обявяване от Отца на Йордан, Сатаната идва при Исус в пустинята с намерение да го изкушава. Това става, след като Исус се е оттеглил в самотата на пустинята и там се моли и пости четиридесет дена и четиридесет нощи. Очевидно е готов, в най-интимно сливане с Отца, себеотрицание и епитимия, да се противопостави на примките на Лукавия.

Първата клопка на изкусителя гласи: „Ако си Божии син, заповядай тези камъни да станат хлябове“ (Матей, 4,3). Отговорът на Исус е: „Писано е: «Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста»“ (Матей, 4,4). Няма съмнение, че изкусителят, по свое усмотрение, се е постарал да избере най-подходящия момент. Това е моментът на физическото изтощение на Исус.

Когато човек е изтощен и гладен, нормално е да му е необходима храна. Но тук трябва мъдро да се разпознае клопката на Лукавия. С него винаги трябва да бъдем нащрек! Всъщност, много грехове в нашия живот горе-долу така започват: лекомислие, малки отстъпки пред плътските усещания, отдаване на плътски наслаждения и т. н., а всичко това под маската на позволеното. Всичко това често се придружава от опит за оправдание: „Ами всички така правят, всички така постъпват!“ А Сатаната е толкова изкусен. Той не иска веднага да се покаже и разкрие; не иска да го разпознаем като паднал ангел в състояние на бунт. Напротив, той най-вече предпочита да се представя като ангел на

светлината, представя се като милосърден, милостив, състрадателен. На Христос, който е изтощен от глад, предлага да яде. Значи, да засити глада. Че какво по-нормално от това? Но не става дума за това. Христос е Бог и забелязва опасността, която се крие тук. Заради нуждите на тялото човек е в опасност да пренебрегне духа. Колко хора днес за нищо друго не мислят, освен как да напълнят стомаха си и да удовлетворят плътските си страсти, а душата оставят празна, без Бога! Исус е можел да направи чудо; именно той на два пъти ще нахрани хиляди хора в пустинята, като умножи хлябовете! Обаче тук става дума за подла клопка. И затова отговорът на Исус е категоричен, решителен и не допуска никаква отстъпка: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божите уста“ (Матей, 4,4).

Следва втора атака. Трябва да знаем, че Сатаната никога не се смята за победен. След като първата му клопка не успява, той повиква Исус да се качи с него върху Ерусалимския храм. Тогава му казва: „Ако си Божи Син, хвърли се долу! Защото е писано: «Ще заповяда на ангелите си за тебе; и на ръце ще те вдигнат, да не би да удариш о камък ногата си»“ (Матей, 4,6), с други думи, да не си счупиш крака. Тук се крие още по-лицемерна клопка. В тези думи на Сатаната се крие грехът на тщеславието. Предлага на Исус да направи сензация пред множеството – салто мортале. Всички ще го аплодират, всички ще му се възхищават и ще започнат да го прославят. Хората са жадни за сензации. Хората желаят да имат свои идоли, с които с удоволствие се отъждествяват: певци, актьори, спортисти... Хората и днес са като в древния Рим, «гладни за хляб и зрелища». Отговорът на Исус е, както и при първия случай, остър,

решителен и безкомпромисен. Исус отговаря на съблазнителя: „Писано е още: «Да не изпитваш Господа, твоя Бог»!“ (Матей, 4,7). Ако Исус беше удовлетворил изкусителя, това би значело смяна на ролите, т.е. да дадеш на създанието ролята на Създателя. Сатаната е разярен, бесен, защото втори път претърпява неуспех. Не успява да убеди Исус да извърши чудо по негово предложение.

И следва трета атака на изкусителя. Тази е най-страшната. Сатаната навежда Исус на грях, който погубва човека за вечността: „Пак го завежда дяволът на една много висока планина, показва му всичките царства на света и тяхната слава и казва му: «Всичко това ще ти дам, ако паднеш да ми се поклониш»“ (Матей, 4,8-9). Само какво безумие има в думите на Сатаната! Той си въобразява, че всичко е негово. А всъщност, той няма нищо. Толкова много неща обещава той на човек: успех, слава, популярност, власт, богатство, щастие, напредване, удоволствия. И след това, накрая, отнема му всичко това, докарвайки го до ръба на пропастта. А редовната му стратегия е да убеди човека, че всичко е изгубено, че животът му няма вече никаква стойност нито смисъл и остава само една крачка до решението човек да посегне на живота си. Не сме ли свидетели в това наше време на все по-чести самоубийства, особено сред младите хора?

Исус и за трети път много решително отхвърля клопката на Сатаната: „Махни се, Сатана! Защото е писано: «На Господа, своя Бог да се покланяш и само нему да служиш»!“ (Матей, 4,10). Само каква сила и решителност има в тези думи на Исус! В тях се крие толкова важна житейска поука за толкова много хора, които се кланят единствено на идоли, фалшиви богове:

на идола на парите, на идола на псевдонауката, на идола на плътските удоволствия, на идола на влиянието и властта, на идола на кариерата, на идола на популярността и престижа, на идола на наркотиците и алкохола и т. н.

Във всички тези съблазни, с които Сатаната изкушава Исус, се крие всъщност клопката да се приеме желанието на тялото, света, Дявола (храна, успех, власт...), с която Сатаната иска да покори духа. А целта му е да отклони от Бога и да погуби душата. Стариият Адам избрал обещанието на Сатаната; Новият Адам, Христос, избира послушание към Бога, въпреки че това ще го доведе до ужасна смърт на кръста.

Кой би могъл да преброи душите, които днес Сатаната държи под своя власт именно чрез такива примки?! Всички онези, които са му повярвали, са били прелъстени от неговите лъжливи обещания, а сега той ги държи като роби, неосъзнати и „слепи“, често „оковани с вериги“. Затова св. Йоан на три пъти в своето Евангелие му дава името **«княз на този свят»**¹⁰. А Исус идва при нас, за да разруши тази сатанинска власт, която Лукавият има над много хора, които са повярвали на подлите му съблазни; за да разруши неговата мощ, да разкъса «веригите», с които Дяволът е оковал хората, и да даде на любимото си същество освобождение и живот. Затова казва на учениците си: „сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън“ (сравни Йоан, 12,31).

10 Йоан, 12,31, Йоан, 14,20, Йоан, 16,11 (Бел. прев.)

ИСУС В ЕВАНГЕЛИЯТА И ЗЛИТЕ ДУХОВЕ

Евангелистите в своите текстове желаят по особен начин да изтъкнат божествеността на Христос. Затова специално излагат изключителните знамения, чудеса, които върши. Сред многобройните знамения, които описват, голямо и много специално значение придават на господството на Исус над нечистите духове. Това е така, защото делото на Исус, както вече изтъквахме, е насочено към унищожение на мощта на Сатаната и освобождение на човечеството. Така **св. Марко** още в първата глава на своето Евангелие три пъти подчертава мощта на Христос: „А в синагогата им имаше човек, хванат от нечист дух, който извика и каза: «(Остави ни!) Какво имаш Ти с нас, Исусе Назаряnine? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те кой си – Светият Божи». Но Исус го смъмри, като каза: «Млъкни и излез от него»! Тогава нечистият дух, като го сгърчи, изкрещя със силен глас и излезе от него. И всички толкова се смаяха, че започнаха да обсъждат помежду си, като говореха: «Какво е това? Що за ново учение е това? С власт заповядва дори на нечистите духове и те Му се покоряват»!“ (Марко, 1, 23-27). Тук е важно да се отбележи как народът свързва проповядването на Исус с неговата сила и власт да изгонва нечисти духове: „И като се свечери, когато залезе слънцето, доведоха при Него всичките болни и хванати от бяс. И целият град се събра пред вратата. И Той изцели мнозина, които страдаха от разни болести и изгони много бесове. И не позволяваше на бесовете да говорят, понеже Го познаваха“ (Марко, 1, 32-34). Важно е да се отбележи, че Исус не желае свидетелството на злите духове, защото

те по същността си са лъжливи и всичко могат да изопачат. Той има свидетелството на Отца, а и нас желае да направи свои свидетели. В първата глава на своето Евангелие **св. Марко** пише следното: „И влизаше в синагогите им по цяла Галилея, като проповядваше и изгонваше бесовете“ (Марко, 1,39).

Св. Матей в Евангелието си също ни говори, че Исус е освобождавал мнозина: „И разнесе се слух за Него по цяла Сирия. И довеждаха при Него всички болни, страдащи от разни болести и мъки, хванати от бяс, лунатици и парализирани, и ги изцели“ (Матей, 4,24). „А когато се свечери, доведоха при него мнозина хванати от бяс. И Той изгони духовете с една дума и изцели всички болни“ (Матей, 8,16).

Св. Лука ни дава подобни сведения: „И когато залязваше слънцето, всички, които имаха болни от разни болести, доведоха ги при Него. А Той, като положи ръце на всеки от тях, изцели ги. Още и бесове с крясък излизаха из мнозина и казваха: «Ти си Божият Син!» А той ги мърмеше и не ги оставяше да говорят, понеже знаеха, че Той е Христос“ (Лука, 4,40-41). „И там бяха мнозина от учениците негови и голямо множество народ[...], които бяха дошли да го послушат и да се изцелят от болестите си. Също и измъчваните от нечисти духове се изцеляваха. И целият народ се стараеше да се допре до Него, защото сила излизаше от него и изцеляваше всички“ (Лука, 6,17-19), „и някои жени, които бяха изцелени от зли духове и болести: Мария, наречена Магдалина, от която бяха излезли седем бяса“ (Лука, 8,2).

Специално внимание ще посветим на два от случаите, които са много характерни и разкриват някои важни подробности.

Да се спрем най-напред на хванатия от нечист дух в гадаринския (герасинския) край. Става дума за най-тежка форма на обладаване от бесове. Обладаният показва свръхчовешка сила. Той дори разкъсва веригите. В другите примери на обладаване няма такива явления. Понякога сатанинското зло може да изглежда като физическа болест. Такива са примерите с глухонемия или прегърбената жена. И днес при обладаните лица се забелязват най-различни явления.

Важно е да се отбележи как нечистият дух отговаря на въпроса за името: „Легион ми е името, защото сме мнозина!“ (Марко, 5,9). Това се случва и днес. Също така, интересен е и фактът, че Исус удовлетворява молбата на бесовете да ги прати в свинете. И днес се случва при молитва за екзорцизъм бесът да моли екзорциста да го прати [някъде] или пък екзорцистът да определи това. Важно е, че Исус никога не заповядва на някой обладан от зъл дух да мълчи за освобождението си, което прави обикновено, когато става дума за изцеление от някоя болест.

Друг пример е онзи с изцелението на младежа, когото десет апостола не успяват да освободят, докато Исус е с Петър, Яков и Йоан на планината Табор. Това също е много тежък случай на обладаване. Бесът измъчва момчето, тръшка го на земята; той се вцепенява; запеня, скърца със зъби – така че може да се предположи, че е епилептик. Бесът иска да го унищожи, затова го хвърля ту във вода, ту в огън. Описание на този случай дават **св. Лука** (9,38-43) и **св. Марко** (9,14-27).

Исус поставя много конкретен и показателен въпрос: „Колко време има откакто му е станало така?“ (Марко, 9,21). Отговорът е „От детинство“. Следователно, тук очевидно има желание да се

подчертае, че няма никаква лична вина на жертвата.

Исус поставя и някои условия, за да бъде освободен младежът. Първо, той изисква вяра от бащата: „Всичко е възможно за този, който вярва!“ (Марко, 9,23). А на учудените и разочаровани заради неуспеха си негови ученици, той казва: „Този род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост“ (Марко, 9,29). Това означава, че някои освобождавания от бесове, които са особено важни и особено тежки, не стават автоматично, а от екзорциста освен вярата, изискват и продължителна молитва и пост.

Тук ще изложим и някои съществени подробности, на които би трябвало да обърнем внимание при срещите на Исус с дявола и обладани лица:

- бесът може да влезе в човека: „И тогава подир залъка Сатаната влезе в него“ (Йоан, 13,27) – примерът с Юда;

- след освобождаването нечистият дух може да се върне и да доведе много други (Матей, 12,43-45);

- може да върши такива дела, че да подведе народа, както това направил Симон маг (Деяния, 8,9);

- в някои ситуации [Сатаната] има особена мощ: „сега е вашият час и на властта на тъмнината“ (Лука, 22,53);

- тази мощ Сатаната показва по-специално в последно време, което особено добре се вижда в есхатологичните речи на Исус [за края на света] и в Апокалипсиса.

Нечистият дух е бесен, когато го разкриват и му нанасят удар

Юдеите и техните книжници и фарисеи, уплашени народът да не започне да величае Исус, говорят: „Чрез началника на бесовете изгонва бесовете!“ (Матей, 9, 32-34). „Сега знаем, че имаш бяс!“ (Йоан, 8,52). „Той има Веелзевул и изгонва бесовете чрез началника на бесовете“ (Марко, 3,22). Исус на всички обвинения ще даде три отговора:

В първия отговор желае да покаже, че такова обвинение е вътрешно напълно противоречиво и безсмислено: „Как може Сатаната да изгонва Сатаната? Ако едно царство се раздели против себе си, това царство не може да устои. [...] И ако Сатаната е въстанал против себе си и се е разделил, той не може да устои, а дошъл му е краят“ (Марко, 3, 23-26).

Вторият отговор е още по-силен. Исус желае да разтълкува на своите слушатели какво се случва: „Ако аз чрез Божия Дух изгонвам бесовете, то Божието царство е дошло до вас“ (Матей, 12,28). „Сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън“ (Йоан, 12,31). „Защото князът на този свят е вече осъден“ (Йоан, 16,11).

В третия отговор Исус показва своето пълно надмощие и пълното поражение на Сатаната: „Когато силният въоръжен човек пази двора си, имотът му е в безопасност. Но когато един по-силен от него го нападне и му надвие, взема му всичкото оръжие, на което се е надявал, и поделя каквото ограби от него“ (Лука, 11,21-22). „Князът на този свят [...] няма нищо в мен“ (Йоан, 14,30).

ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА САТАНАТА ДНЕС

Вече споменахме, че Сатаната и неговите паднали ангели, макар и отделени от Бога, са запазили своята мощ и своето положение (Началство, Власт, Сила, Господство...¹¹) и как с тази сила и власт си служат за зло. Между първото пришествие на Христос на този свят и последния съд, Сатаната се стреми да спечели за себе си колкото се може повече хора. Единствената му цел е да погуби, да унищожи човека. **Св. Августин** заявява, че ако Сатаната получеше разрешение от Бога, „никой от нас нямаше да остане жив“. Толкова голяма е жестокостта на Сатаната, че би ни погълнал всеки миг, ако не ни пазеше Божията защита. Сатаната очевидно бърза. Той знае, че е победен и „че му остава малко време“ (Откровение, 12,12). И затова отчаяно се мъчи да спечели за себе си колкото се може повече хора. Борбата срещу „силите на мрака[...] ще продължи, според думите Господни, чак до последния ден“ (GS 37).

Сатаната не може директно да нападне Бога. Бори се срещу него, като излива с ревност върху хората отмъстителната си злоба, пълна с омраза и завист. И всеки човек, без изключение, се бори. Нашият живот тук на Земята, е едно продължително изпитание, в което се проверяваме колко сме верни на Бога или сме се поддали на примамките дяволски. А в края на живота предстои на всички нас да се явим пред съда Христов, за да получи всеки според това колко добро или зло е вършел в своето тяло.

11 Сравни Посл. ефес. 1,21 (*Бел. прев.*)

Явно е, че мощта на Сатаната в отделни периоди на човешката история се усеща по-силно или по-слабо, особено на ниво общност, а след това и в живота на отделния човек. Така мнозина историци настояват, че упадъкът на римската империя бил предизвикан от моралната извратеност, обхванала цялото общество. За това ясно свидетелства **св. Павел** в своето Послание към римляните.

Но мнозина забелязват, че и днешният свят, особено на Запад, се намира на същото ниво. Лукавият изкушава хората с материализъм, хедонизъм, консумеризъм..., като им обещава рай на тази земя. За съжаление, много християни не са разпознали трагичната лъжа и хитрите примки на Лукавия и по този начин стремглаво летят към ледената му прегръдка. За това до голяма степен допринасят средствата за масово осведомяване, които често са в служба на злото и разпространяват атмосферата на материализма, хедонизма, консумеризма... Сатаната днес особено изтъква култа към секса, принизявайки човешкото тяло до средство на греха. Това, бихме казали, е редовното въздействие на Сатаната, което наричаме изкушение за зло. То се проявява в много големи размери и под най-различни форми... Много разпространена и открита е и дръзката пропаганда на различни сатанински материали, които пряко и косвено въздействат върху човека, разбиват живота му и водят душите към гибел.

Там, където е потисната вярата, накърнява се чистотата, допуска се престъпление и несправедливост, предизвикват се конфликти, които причиняват разводи и водят до насилие, винаги участва Сатаната. Въздействието на Сатаната и неговите привърженици обхваща целия свят.

Тук спадат и непрестанните изкушения за високомерие, горделивост, завист на всички нива, в политическата, икономическата и дипломатическата сфера. Затова Исус казва: „целият свят лежи в [ръцете на] Лукавия“ и никой не може да го избегне, с изключение само на онзи, който се старае да живее с Исус чрез онези средства, които ни дава той – тайнства, молитви, пости и др. Единствено такъв човек може да победи Сатаната в това негово редовно въздействие и няма да попадне под неговите особени въздействия.

ОСОБЕНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ НА САТАНАТА

Необходимо е специално да се спрем на т. нар. **особено въздействие на Сатаната**, което Бог очевидно допуска в някои особени случаи.

1. Преки физически нападения от Сатаната

Известно е от житията на велики хора (например св. Йоан от Кръста, светия енорийски свещеник от Арс – Жан Виане или наскоро обявения за светец отец Пий от Пиетрелчина) как по особен начин били тормозени от злия дух. Описва се как Сатаната ги е бичувал и биел с тояга.

Има също така и добри свети души, които полагат сериозни усилия по пътя към съвършенството, а с Божие позволение, както Йов, са изложени на атаките на Сатаната. Тези причинени им страдания стават средство за удовлетворение, пречистване и посвещаване. Те служат за изкупление, защото страданието, без оглед на това откъде произтича, се превръща в спасение, ако се приема с вяра и великодушен дух на жертва.

Но важно е да се обърне внимание на това, че във всички тези примери Сатаната не е имал вътрешно влияние върху личностите и затова не е било необходимо над тези личности да се казват заклинателни молитви или пък молитви за екзорцизъм.

Такива личности, избрани от Бога, осъществяват особена мисия, и понеже са напълно посветени на Божите планове, стават изключително харизматични

средства за спасение на света, и затова – мишени на сатанински атаки с извънредна сила. Сатаната ги атакува пряко и им причинява изключително големи страдания, като желае да им всели страх и да ги отклони от мисията, която ревностно изпълняват. Същевременно в такива ситуации присъства и тайнството на Божието провидение, което от такива състояния може да извлече голямо благо. Бог позволява на Беса особено въздействие върху свети хора, за да може още по-силно да се изрази Божията сила в тях.

2. Обладаност от Дявола

Това е най-тежката форма на сатанинско въздействие върху човека. Сатаната в такъв случай напълно притежава човешкото тяло, но не и душата. Човек тогава действа и говори както Сатаната иска. В такава ситуация въпросният човек не може да се възпротиви на Беса и затова морално не е отговорен нито за своите думи, нито за своите действия. Такова състояние е придружено от странни феномени: обладаният може да започне да говори някакъв нов език, да показва извънредна сила, да къса дори железни вериги, да открива скрити неща или дори чужди мисли... Библията ни описва известния случай от Гераса (Гадара), който вече споменахме.

Опитът показва, че при отделни хора Дяволът може да си служи с техните физически сили както си поиска: може да издигне тялото на човека и продължително да го задържи във въздуха, да го пренесе на което и да било място съвсем лесно и бързо, да говори древни и съвременни езици, които човекът не

знае, да рецитира наизуст откъси от книги, които никога не е чел, да модифицира физическите функции на тялото (храносмилане, отделяне на секрети, кръвообращение, дишане...)

Такъв човек може да заема най-различни пози, може лесно да учи движенията на най-изкусни акробати, да ходи и тича със затворени очи, като избягва всяка пречка, дори може да свири отлично, да рисува и да върши други дейности, които никога не е учил, да издава много остри звуци, да открива неща, които са скрити в миналото от някой друг, да чете чужди мисли и да върши други странни работи.

Тук трябва да се отбележи, че в практиката могат да се срещнат различни обладавания от дявола, които се различават помежду си по тежест, интензитет и симптоми. И затова не е добре да се вземе един пример и по него да се вадят заключения за всички случаи. Все пак, трябва да се каже, че случаите на пълно обладаване от дявола са редки, но със сигурност съществуват и днес. Характерното при такова въздействие на Беса е, че обладаваният енергично отхвърля всичко, което е свето (благословено), много често това се съпровожда от най-отвратителни псувни. Но тук е много важно да се спомене, че е необходима постоянна бдителност, понеже Бесът може много често да се преструва, за да ни заблуди и да отклони вниманието към нещо маловажно.

С обладаните често са свързани убийства и самоубийства.

3. Малтретиране от Дявола

Под това разбираме най-различни проблеми,

които могат да имат отделни хора, а които са причинени от въздействието на Бесове. Тук спадат различни нарушения и болести – от по-леки, та до много тежки, които могат да преминат дори в обладаване. В такива случаи може да стане така че човекът да изгуби съзнание или да започне да върши неща или да изрича думи, за които не е отговорен.

Ще посочим само някои примери, които ни дава Библията, за да схванем по-добре едно такова въздействие. В Стария завет имаме случая с Йов, който не е бил обладан от Сатаната, но е бил ударен от него тежко чрез болест, чрез смъртта на децата му и чрез разграбване и унищожаване на материалните му блага. В Новия завет характерен е случаят на прегърбената жена и глухонемия, които Исус освободил: те не са били напълно обладани от Дявола, но неговото присъствие причинявало при тях тежки физически нарушения. Нека споменем и случая със св. Павел, който очевидно не е под влиянието на Сатаната, но както сам съобщава, Лукавият трайно го измъчва: „А за да се не превъзнасям поради премногото откровения, даде ми се трън в плътта, пратеник от сатаната да ме мъчи, та да се не превъзнасям“ (II посл. коринт., 12,7).

Вече споменахме, че обладаването от дявола е много рядко явление. Но свещениците в своята пасторална практика много често срещат множество хора, които Сатаната измъчва, удряйки върху тяхното здраве, създавайки проблеми в областта на материалното им благосъстояние, причинявайки блокиране на тяхната дейност, както и предизвиквайки емоционално объркване. Свещеникът в пасторалната си практика всекидневно се сблъсква с такива или подобни явления и се оказва в много неблагоприятна ситуация,

когато трябва да установи коя е злокобната причина за тези явления. С други думи, свещеникът често трябва да разпознае, дали става дума за сатанинска причина или не, и как да я отстрани.

С цел оценка на ситуацията, свещеникът винаги трябва да има наум факта, че всеки случай е уникален, че съществува голяма разлика в симптомите, както и че съществува цял спектър от разлики в тежестта на проблемите, причинени от Сатаната. Формите могат да бъдат много различни: атака върху здравето, затруднения и блокиране на работа, нарушения в областта на емоциите на човека, сериозно нарушаване на отношенията между хората, силен гняв без причина, оттегляне и често пълна изолация от околните, самоубийствени мисли...

Ако малтретираните от Дявола не се изцелят веднага, чрез средства, които Господ ни е дал, то малтретирането упорито продължава, превръща се в същинска, истинска дяволска маниакалност, която довежда човек до почти животинско състояние, разрушава вегетативната му нервна система, сънят и апетитът се губят, и, най-често, човек трайно все повече рухва психически и физически.

Тук бих споменал някои примери за хора, които продължително ходят само по болници и различни клинични отделения, но без успех. В такива случаи всички специалисти твърдят, че пациентът реално се намира в последната фаза на заболяването, но «клинически» не откриват нищо. Болният реално се влошава психически и физиологично, изобщо не може да спи и страда от анорексия (липса на апетит, гадене пред вида на храната) с трайно и много силно главоболие, с непрекъснати кръвотечения, с намалена

способност да вижда и чува (виж обладания, глухонемия от Евангелието, който веднага могъл да чува и говори, щом Исус го освободил от Сатаната).

4. Дяволска маниакалност

При лица, които имат такива проблеми, често могат да се забележат натрапчиви мисли, които всъщност са безсмислици, но от които изобщо не могат да се освободят. Такъв човек изпитва в себе си раздвоеност. Волята му, разбира се, е свободна, но до голяма степен е под натиска на маниакални, натрапчиви мисли. Става дума за неочаквани пристъпи. Тези пристъпи винаги се повтарят, в продължение на много дълъг период. Заради маниакалните мисли засегнатото лице живее в постоянно състояние на изтощение, отчаяние, депресия и с изкушение за самоубийство. Маниакалните мисли тогава почти редовно влияят и на сънищата.

Когато се появят такива проблеми, хората редовно смятат, че тези явления спадат към сферата на психиатрията. Съвсем разбираемо! Но има случаи, в които усилията на психологията, психиатрията и изобщо медицината не могат да предложат никакво обяснение или помощ. Психиатрията, неврологията, психологията и дори парапсихологията не могат да разтълкуват тези феномени, защото обектите на анализа убягват на апаратите и прегледа. Това несъмнено ни насочва към въздействието на Сатаната и неговото присъствие. А тук науката е безпомощна. Да може това да се забележи и правилно да се различи, е възможно само чрез Божията милост, с която свещеникът си сътрудничи чрез

интензивна молитва и продължителна практика.

5. Безпокойства, причинени от Дявола

Тук нямаме пред вид въздействието на Сатаната пряко върху човека. Става дума за безпокойство, причинено от Дявола, което се проявява на отделни места – например в домове, офиси, магазини, на полето и т. н., както и при различни предмети – кревати, възглавници, кукли, автомобили и др., а също и при отделни животни. Известни са различни шумове в отделни помещения, по всяко време на денонощието; светлини, които се появяват независимо от електрическото осветление или дневната светлина; звуци и съвсем непознати песни; преместване на предмет или събаряне на мебели и столове; матраци, които се превръщат в същински легла от тръни и гвоздеи; чинии, бутилки и чаши, които, по непонятни причини, стават на парчета, без някой да ги е пипнал; врати и прозорци, които изведнъж се отварят, въпреки че са били добре затворени, и без никакво въздействие на вятъра; чешми, от които с часове тече кръв, вместо вода и т. н. Цели семейства с месеци не могат да спят заради такива безпокойства, причинени от Дявола в помещенията, и необяснимо да се разболяват, заради ужасни страхове и заплашвания, защото нервите се късат, появяват се съвсем необикновени болести със силни болки, които при клиничен и психиатричен преглед не се откриват с апаратура.

Всички тези истории могат да изглеждат измислени, но екзорцистите, които често се срещат с такива случаи, дават необорими факти въз основа на

своя опит.

Ориген¹² в своите текстове споменава, че в такива и подобни случаи, още в първите векове на християнството, се извършвали екзорцизми.

6. Подчиненост на Дявола

Под този израз се подразбира доброволен човешки личен акт, чрез който някой сключва договор с Дявола. Известно е и сключване на съюз със Сатаната с кръв. Ужасни и гнусни сцени се разиграват в т. нар. «черни литургии». И това днес се разпространява, все още тайно, но вече има силно присъствие и в нашите градове.

12 Ориген (Ὠριγένης, Origenes Adamantius) (ок. 185, Александрия – ок. 254, Тир, Ливан), ранно-християнски теолог и философ, един от Отците на Църквата.

ПО КАКВИ НАЧИНИ ЧОВЕК ПОПАДА ПОД ОСОБЕНИ ДЯВОЛСКИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ

За всеки човек е много важно да открие по какъв начин може да се попадне под тези особени дяволски въздействия. Ако добре извършим това, тогава ще можем да разберем какво би трябвало да направим превантивно, т. е. за предотвратяване замесването в дадена дяволска сфера, което ще бъде и много важно за освобождаване, ако някой вече е попаднал. Тук ще посочим четири главни причини:

1. Чрез Божие позволение

Казано накратко, както в световните събития, така и в живота на всеки отделен човек, нищо не се случва случайно, т. е., без Божие позволение. Всичко е под негов контрол: „Но и косъм от главата ви няма да загине“ (Лука 21,18). А тъй като Бог ни е дал свобода, той допуска злото, но никога не го желае. Обаче, дори и да допусне зло, той от злото извлича добро, обръща го на добро. Сатаната, понеже е първоначално Божие създание, както и всички останали, макар и дух в чист вид, никога нищо не може да стори без Божие позволение, което Бог му дава понякога, за да ни накаже, понякога, за да изпита нашата вяроност към Бога, понякога, за да разбуди истинската вяра, която сме изгубили в светския живот. Бог може да позволи на Сатаната да ни напада и измъчва, но на нас винаги ни дава цялата си милост, за да можем да му се противопоставим. Чрез Светото писание Бог ни говори:

„Ако желаш, ще спазваш заповедите и верността ти зависи от твоето решение.“ (Сирах, 15,15). По този начин ни дава възможност чрез изкушение да извлечем за себе си целомъдрие, съответно да се усъвършенстваме чрез смирение, търпение, умъртвление...

Защо Бог, който е безкрайно по-голям и по-могъщ от Сатаната, не предотврати неговото въздействие и защо не го затвори в ада? Бог никога не отнема от своите създания незаслужените дарове. Ние можем сами да ги изгубим. Така той не е отнел дори и милостта, която някога са изгубили неверните ангели и след това хората, заради злоупотребата със свободната воля. Природните дарби остават запазени, въпреки греха. Бог с тайнственото си провидение направлява злото към добро. И Сатаната някой ден ще трябва да признае, че постоянно е служел на Бога. Съблазните, с които Дяволът мами човека, често служат за това да направят човек по-предпазлив, по-ревностен в молитвите си, като по този начин го приближат до Бога. Бог позволява човек да падне, за да може човек да познае своята греховност и духовна нищета, но човек не бива да се спира на това, а трябва да се покаява, защото е оскърбил безмерната Любов и Доброта, трябва да намрази греха, да се отрече и да се бори, и тогава милостта Божия слиза на душата и я издига към себе си.

Сатаната, неспособен да върши добро, в съдния ден трябва да признае, че е работел за Божията слава, че е направил голям принос за спасението, а по този начин и за възхвала на много светии, мъченици, девиси и блажени, прославяни на Небесата.

Така в живота на някои личности Бог може да допусне въздействие на Лукавия, за да набере от тях

големи духовни плодове. Лукавият тук е имал своя цел, но Бог е унищожил злото, за да постигне Своята цел. Това особено е видимо при харизматичните личности, които Бог специално избира за своя служба, на които дава много дарове (харизми), но често позволява да ги сполетят тежки страдания и извънредни трудности. Един човек от нашето съвремие, когото блаженопочившият Св. Отец Йоан Павел II неотдавна обяви за светец, **отец Пий**, цели 50 години понася тежки пробощащи болки. Носи на тялото си стигми, т. е. рани, каквито е имал и нашият Господ Исус. Но на никого не му идва на ум да се помоли за отец Пий, че Бог да му премахне раните. Това е специално Божие начинание, което очевидно има много цели. Разбира се, не е било в интерес на Сатаната отец Пий да носи на тялото си стигми (макар че може да има и такъв случай, че самият Дявол да може да произведе такива свръхестествени явления и да мами хората с фалшиви мистици).

За това имаме пример и в Библията. Прочутият страдалец Йов е бил ударен с много мъки и неволи и накрая с най-страшна болест, и, без съмнение, в човешката история той е човекът, подложен на най-много изпитания. Книгата за Йов описва това така: „А един ден, когато дойдоха Божите синове да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатаната. И Господ рече на Сатаната: «Откъде идваш?» А Сатаната, в отговор на Господа рече: «От обикаляне на земята и от ходене насам-натам по нея». После Господ рече на Сатаната: «Обърнал ли си внимание на слугата ми Йов, че няма подобен на него на земята, човек непорочен и праведен, който се бои от Бога и се отдалечава от злото?» А Сатаната в отговор на Господа рече: «Не си ли обградил отвсякъде него и дома му и всичко що има?

Благословил си делата на ръцете му и имотът му се е умножил на земята. Но сега простри ръка и допри се до всичко що има, и той ще те похули в лице». И Господ рече на Сатаната: «Ето, в твоята ръка е всичко, що има той. Само на него да не туриш ръка». Тогава Сатаната излезе от присъствието на Господа“ (Йов, 1,6-12).

Тук ясно се вижда как Господ позволява на Сатаната да подложи на изкушение верния Божи слуга Йов. Тогава Сатаната му унищожавя всичко, което притежава: земята, къщите, добитъка, та дори синовете и дъщерите му. Но във всички тези изкушения Йов остава напълно смирен и говори: „Гол излязох из утробата на майка си, и гол ще се върна там. Господ даде, Господ отне! Да бъде благословено Господното име!» Във всичко това Йов не съгреша, нито се изрази безумно спрямо Бога“ (Йов, 1,21-22).

Тогава следва второ Божие позволение: „И пак един ден, като дойдоха Божите синове, за да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатаната да се представи пред Господа. И Господ рече на Сатаната: «Откъде идваш?» А Сатаната в отговор на Господа рече: «От обикаляне на земята и от ходене насам-натам по нея». После Господ рече на Сатаната: «Обърнал ли си внимание на слугата ми Йов, че няма подобен на него на земята, човек непорочен и праведен, който се бои от Бога и се отдалечава от злото? И още държи правдивостта си, при все че ти ме подбуди против него да го погубя без причина». А Сатаната в отговор на Господа рече: «Кожа за кожа, да! Всичко, което има, човек ще го даде за живота си. Но простри ръката Си сега, та се допри до костите му и до месата му, и той ще Те похули в лице!» И Господ рече на Сатаната: «Ето, той е в ръката ти. Само живота му опази!» Тогава Сатаната

излезе от присъствието на Господа, та порази Йова с лоши циреи от стъпалата на нозете му до темето му[...] Тогава му рече жена му: «Още ли държиш правдивостта си? Похули Бога и умри!» А Йов ѝ каза: «Говориш като безумна! Щом доброто приемаме от Бога, да не приемаме ли злото?» Във всичко това Йов не съгреши с устните си“ (Йов, 2,1-10).

Сатаната, на когото Бог позволява да подложи на изкушение Йов, най-напред започва от неговите материални блага, от всичко, което притежава, та стига до най-личното, до неговото тяло. Във всичко това Господ пощадява живота му. Всички неволи и изпитания не сломяват Йов. Напротив, той, преминавайки през всичко това, още повече израства във вярата и пълното осляняне на Бога. Сатанинските изкушения, през които Йов трябва да мине, му помагат да излезе от тях напълно обновен по чудотворен начин.

„И Господ върна Йов в предишното състояние, когато той се помоли за приятелите си; и Господ даде на Йов двойно колкото имаше по-напред. Тогава дойдоха при него всичките му братя, всичките му сестри и всички, които го бяха познавали по-напред, та ядоха хляб с него в къщата му, и, като плакаха за него, утешиха го заради всички неволи, които Господ му беше изпратил, всеки му даде по един сребърник и по един златен пръстен. Така Господ благослови новото състояние на Йов повече от първото му, тъй че придоби четиринадесет хиляди овце, шест хиляди камили, хиляда чифта волове и хиляда ослици. Още му се родиха седем сина и три дъщери[...] Подир това Йов живя сто и четиринадесет години и видя синовете си и внуците си до четири поколения. И тъй, Йов умря, стар и сит от дни“ (Йов, 42, 10-17).

Като проучваме Библията, ще забележим, че Бог често подлага своите избраници на изпитание. Св. Яков в своето послание пише: „Считайте за голяма радост, братя мои, когато попадате в разни изпитания, като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда твърдост. А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и непорочни, без никакъв недостатък! [...] Никой, който се изкушава, да не казва: «Бог ме изкушава», защото Бог се не изкушава от зло и Той никого не изкушава“ (Яков, 1, 2-13). А св. Павел пише: „...Бог е верен и няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото е силата ви... да издържите“ (I посл. коринт., 10,13).

От казаното досега можем да заключим, че Бог понякога допуска зло, за да извлече от него добро. Такива изпитания все още не са зло сами по себе си. Защото Бог и по кривите линии пише право, а ако човек се уповава в него, той обръща злото на добро.

2. Закоравялост в греха

Тук като пример от Светото писание можем да дадем Юда, който останал непреклонен на повторните призови на Исус, затънал в злото, чак до самоубийство.

Особена закоравялост в греха виждаме в областта на сексуалните перверзии, които днес са все повече, след това – при различните видове насилие, алкохолизма, наркоманията, закоравялата омраза и липса на прошка, псувните. Изключително тежки са престъпленията аборт, изневяра в браковете, заради които все по-често се случват разводи, а заради тях след това страдат много голям брой лица.

3. Страдания от уроки (магии)

При това сатанинско въздействие човек няма вина у себе си. Но грях върши онзи, който прави уроки и онзи, който ги поръчва за някой човек. Това е много хлъзгав терен и са възможни множество измами. Затова човек трябва да бъде много предпазлив заради евентуални инсценировки, перверзии, внушения и подобни. Но, естествено, съществуват начини, чрез които с въздействието на Сатаната могат да се правят уроки на други хора; както например, с различни заклинания, връзване, лоши очи, проклинане и т. н. Непонятно е, че сред свещениците съществуват такива, които не вярват в уроки. Как тогава могат ефективно да се борят за вярващите от паството си, които са засегнати от такова зло?

Съществуват и такива, които се чудят как Бог може да позволи такива злини. Човек със свободата си може да си служи за добро, но и за зло. Може да помага на другите, а може и да им вреди, и то често по нечестни и насилствени начини. Например, човек може да плати на убиец да убие някого. По същия начин човек може да плати на някой магьосник или врачка да направи магия срещу някой човек. Но Бог е безкрайна любов и желае спасение на всеки човек. В добротата си подтиква всеки отделно да обича, прощава и се радва на чуждото добро. Но Лукавият не мирува. В човешката душа вкарва мисли на упрек, отмъщение и омраза. И какво се случва? Човек, който не се моли, който не се вживява интензивно в своята връзка с Бога, който не е в милостта Божия, който е оставен сам на себе си, трудно може със

собствени сили да се противопостави на Лукавия. За съжаление, Лукавият го покорява и човекът започва да върши онова, което Бог забранява. А Господ прави всичко, за да подтикне човек да се обърне към вратата.

Все пак, трябва да се знае, че във всичко това Бог уважава решението на човека. Създал е човека свободен и желае докрай да уважи неговата свобода. Бог желае човек сам, напълно свободно и отговорно, да се върне при него.

По отношение на това можем да кажем, че Бог допуска злото, но никога не оставя човек без достатъчно помощ, за да може с Божията сила да се противопостави на Лукавия.

4. Отиване на места или при лица, които врачуват

Тук ще посочим най-типичните и най-често срещаните днес начини, например: активно участие или само пасивно присъствие на спиритуалистични сеанси, на които се призовават духове; занимаване с различни магьоснически практики – било с черна, било с бяла магия; отиване при разни врачки, магьосници, ясновидци, псевдолечители, биоенергетици, радиестезисти, гледачи – на карти (особено на таро), на длан, на кристали, на кафе, на отвес, на чатал; астрология, хороскопи; после – отиване при лица, които се занимават и практикуват окултизм. Тук спада и участието в сатанински секти или сатанински обреди, които кулминират в т. нар. «черни литургии». За съжаление, днес всички средства за масово осведомяване са препълнени именно с такива подобни предложения.

В кинозалите и на телевизионните екрани всекидневно ни се сервират порно филми, трилъри, филми на ужаса, насилие, постоянно се пропагандира рок музика, която кулминира в сатанински рок и която днес има своите църкви не само на стадионите и различни поляни, но и почти във всички дискотеки.

Всички тези и тям подобни практики постоянно се множат. И, можем да заключим, колкото повече магьосническите практики и суеверието се разпространяват, толкова повече вярата пропорционално намалява. Тежко е, но правдиво твърдението, че голямото мнозинство от църковните лица не вършат нищо, за да се противопоставят на това. Необходимо е в нашите църкви професионално и компетентно да се говори за това и да се обучават вярващите, особено младото поколение, което от незнание и неосведоменост всеки ден стремглаво се движи към сатанинската територия, от която след това много трудно ще намери изход. И затова днес всички дяволски смущения са много по-разпространени сред младите, отколкото преди едно десетилетие...

ЗАЩО БОГ ДОПУСКА ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ЗЛИЯ ДУХ

Много често, в разговори, отделни хора, които идват да търсят освобождение от своите проблеми, поставят тези и подобни въпроси: Защо Бог допуска това? Защо Бог позволява злият дух да руши семейството ми? Защо позволява да стават такива трагедии в семейството ни? Защо това изпитание или това зло?

На тези и на подобните въпроси не е възможно да се даде универсален отговор. Съществуват множество причини. Можем да ги разделим на три категории: 1. Наказание за грях, 2. Бог желае да ни подтикне към прошка, 3. Бог чрез тези изпитания желае да ни обучи да бъдем постоянно бдителни и силни във вярата и упованието в него.

1. Наказание за грях

Човек обикновено не пада изведнъж в грях. Най-често това става, след като започне да занемарява дневните молитви. Последствие от това е инертност и апатичност в религиозния живот. След това идва занемаряване на редовното посещение на Светата литургия в неделя, все по-рядка Св. изповед и Св. причастие, обезценяване на различни религиозни ритуали.

Но когато човек занемари и започне да пропуска онези средства, които хранят вярата, а които Господ дава чрез своята Църква на своите вярващи, тогава

незабележимо, по много хитър начин, в човек започва да се вмъква суеверието. С други думи, когато човек вече не вярва в истинския Бог, все повече пада в религиозна индиферентност и започва да отхвърля всяка форма на религиозност. Обхваща го все повече духът на днешния рационализъм, който убеждава човек, че човешкият разум има решения за всички проблеми и че съвременната наука ще реши всичко и че затова на човек не му е необходим Бог. А когато отхвърля Бога, който е Абсолютно същество, тогава човек всъщност издига себе си на нивото на абсолютно същество, като уверява себе си, че за него всичко е възможно. Значи, прави себе си Бог, и тук се корени атеизмът, или като отрича съществуването на Бога (теоретичен атеизъм), или като живее и се държи, сякаш няма Бог и в живота не му е необходим (практичен атеизъм).

Тук вече човек пада в неизбежен жизнен капан, който Лукавият много умело му предлага: кланяне на фалшиви богове, идоли. Човек, вместо на Бога, започва да се кланя на пари, материално богатство и подчинява на това всичко в живота си. Някой става роб на желанието за авторитет, почести, кариеризъм и тогава пред нищо не се спира, за да осъществи това в живота си. На някои хора пък в живота идоли стават разни спортисти, политици, актьори и подобни.

Когато човек отхвърли Бога, тогава най-често поставя себе си на негово място и така в него се вмъква себелюбие, егоизъм, а от тази жизнена позиция се раждат разни несправедливости, измами, злословене, клеветене, обиди, омраза, завист, ревност и т. н. Тогава човек започва да смята другия за свой неприятел, който заплашва живота му. Такава позиция има влияние не само върху междучовешките отношения, а в нея се

коренят причините за безброй политически интриги и престъпления, за толкова много социални несправедливости в обществото, за експлоатиране на мнозинството хора в полза на огромните богатства на единици, които безскрупулно експлоатират другите.

От такива житейски позиции много лесно се хлътва в абсолютен релативизъм. В живота нищо не е свето, всичко е позволено в името на фалшива свобода, която в своето високомерие и надутост не признава Божия авторитет и неговите заповеди. С такъв светоглед се рушат всички морални принципи и, вследствие на това, всичко е позволено, разпространяват се разни морални и религиозни заблуди и много лесно се пада в грях срещу Светия Дух; с други думи, това е противене на очевидната истина.

За съжаление, този дух на криво разбрана морална свобода, вкарва една обща обърканост и несигурност и в Църквата, за което могат да допринасят и разни мними, лъжетеолози, които с двусмислените си теории объркват обикновените християни.

И освен това, днес все по-често се появява онази най-негативна позиция спрямо Бога, а именно – сатанизмът. Сатаната все повече желае да установи своето царство и в нашето време. Той е замислил и планирал всичко така, че той властва в интелекта, паметта, волята, в желанията и делата на своите последователи. И, за съжаление, има все повече поклонници.

Ако имаме предвид всички тези факти, тогава за нас ще бъде понятно това, че Господ позволява хора, които са изоставили Бога и в живота си са се отдръпнали от него, да бъдат обладани или обсебени от Дявола, когото сами в свободата си са избрали за свой

„бог“. Защото тях само такава унижително състояние може да ги опомни и да ги доведе на правия път. И за мнозина именно това е пътят на осъзнаването и срещата с живия Господ, вследствие на което става промяна в живота, т.е. чрез обръщане към вярата. Мнозина са онези, които именно по такъв начин откриват Бога и стават убедени вярващи. Нашият народ хубаво го е казал: всяко зло за добро!

2. Бог желае да ни подтикне към прошка

През дългогодишната си практика, в изключително много случаи, при лица, у които недвусмислено можеше да се забележи въздействието на Лукавия, в разговор можех да открия, че Сатаната има мощна власт над даден човек, а понякога и над цялото му семейство, **заради омраза и непрощаване**. Може би преценката ми е прекалено остра, но от опит знам, че семействата, които имат добри и уравновесени отношения с всички хора, са рядкост. Обаче, много на брой са онези, чиито отношения са нарушени, най-често заради имотни отношения, и то при най-близки роднински връзки, например: родители и деца, братя и сестри, роднини или пък най-близки съседи.

В други случаи взаимоотношенията са се нарушили заради някоя обида или някоя несправедливост, която е нанесена да някой човек или цяло семейство. Често причина могат да бъдат караници и упорита ревност и завист или някакво съревнование или съперничество кой повече ще има или кой ще има по-голямо влияние в компанията.

Сатаната е много хитър и добре познава

човешката природа, която е нарушена с първия грях. Той може да разпознае у хората чувствителните и слабите страни на техния характер и много съблазнително да събуди в човек неговата гордост, както и чувства като непреклонност, омраза и отмъщение, които впоследствие водят до дългогодишни нарушения на отношенията между хората.

Ясно е: където има конфликт, омраза, неотстъпчивост и непрощаване, там няма Бог. Защото: „Бог е любов“¹³. В такива ситуации човек и несъзнателно се отваря за злото, следователно, за Сатаната. Тогава той властва, защото хората са му открили пространство за неговите манипулации. Малко са хората, които именно в това разпознават примките на Лукавия, но след това, разбира се, дори не виждат възможност за освобождение.

Когато човек отвори в живота си врата на Лукавия, тогава Лукавият започва да властва над него и тогава в живота на отделни хора и семейства могат да настъпят неизмерими последствия, които ги притискат и обременяват, така че хората имат чувството, че са в омагьосан кръг, от който не виждат изход.

В срещи с хора, при които основният проблем е омраза, или дори отмъщение, старая се да накарам хората да осъзнаят, че техните проблеми по същността си произтичат и се коренят в непрощаването и че няма освобождение и какъвто и да било напредък, докато не се стигне до помирение.

На въпроса на Петър към Исус: „До колко пъти, като ми съгреши брат ми, да му прощавам? До седем пъти ли?“, Исус му отговаря: „До седемдесет пъти по

13 I посл. Йоан, 4, 8; 4, 16 (Бел. прев.)

седем“. С други думи: винаги. **Човек е велик чрез прошката.**

Първо е необходимо човек да прости в сърцето си. А след това, с Божията помощ, да подаде ръка за помирение и просто да забрави и да не се връща повече на онова, което ни отдалечава едни от други и което е било причина за нашите разногласия. Тогава е необходимо да започнем да градим взаимоотношенията си върху любовта и взаимното помирение. Когато стане това, чрез въздействието на Божията милост, тогава Лукавият трябва да отстъпи и да напусне пространството, в което той редица години често е господствал и съблазнявал хората чрез коварното си въздействие. Такива хора тогава обикновено изпитват силно Божие въздействие, промяна на живота, радикално обръщане към Бога и нов живот чрез вярата.

3. Бдителност във вярата

Винаги, когато отстъпим във вярата, когато ни обхване духовна апатия, тогава, разбира се, намалява и нашата бдителност, и пак освобождаваме пространство за Лукавия. А той винаги ни чака тук. Начинът му на въздействие се проявява в коварството, с което желае да преобърне начина, по който човек вижда нещата, да види злото като добро. Това наричаме негово изкушаване. За това имаме много примери в Евангелията.

Веднъж Исус казва на апостолите си: „Вие всички ще се съблазните в мен“ (Марко, 14,27). Те забравят това. Очевидно е, че ако бяха бдителни и постоянно имаха предвид това предупреждение на Исус,

не биха изоставили Исус, когато юдеите го арестуват. Без съмнение, щяха да присъстват във всички мигове на неговото мъчение и смърт. Но Евангелието ни осведомява: „Тогава всички [...] се разбягаха“ и оставят Исус сам.

Исус също така предупреждава учениците си: „Един от вас ще ме предаде“ (Йоан, 13,21). Юда вероятно е почувствал в себе си, че тези думи се отнасят за него. Ако беше бдителен и силен във вярата, сигурно не би издал своя Учител. В Евангелието е записано: „Сатаната влезе в него“ (Йоан, 13,27) и, тъй като не е бдителен, а е отслабил вярата си, изгубва чувството си за морална преценка, предава Исус на юдеите за тридесет сребърника.

Евангелието ни представя онази история, която вече споменахме, когато Исус предупреждава учениците: „Вие всички ще се съблазните в мен!“ (Марко, 14,27). Тогава Петър казва на Исус: „Ако и всички да се съблазнят, аз обаче няма“ (Марко, 14,29). Но Исус му казва: „Преди да пее петелът дважд, ти три пъти ще се отречеш от мен“ (Марко, 14,30). И наистина, това се сбъдва, когато довеждат Исус вързан в двора на първосвещеника. Пред слугите и слугините, в страх за жалкия си живот, Петър три пъти не призна, че има нещо общо с Учителя си, като повтаря: „Не познавам Този човек, за Когото говорите“ (Марко, 14,71). Ако Петър беше бдителен и силен във вярата си, след като е бил предупрежден от своя Учител, сигурно не би се поддал на греха, не би се изложил на опасност да го разпознаят и страхливо да се отрича от Учителя си.

И затова, по-късно, в своето послание, поучен от собствения опит, дава поука на всички нас: „Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, Дяволът, като ревящ

лъв обикаля, търсейки кого да погълне. Съпротивете му се, стоейки твърди във вярата“ (I посл. Петър, 5,8-9).

САТАНАТА И НЕГОВИТЕ ПРИМКИ

Сатаната «дарява» слугите си

Има хора, които сами се предават на Сатаната. Тогава той става техен господар. Тези лица сключват договор с Дявола, така че напълно му се предават и покоряват. Този съюз те сключват като подражават на обряда на кръщение със собствена кръв в името на Сатаната. Естествено, тези лица попадат под прякото влияние на Сатаната, така че той става техен господар и тогава, в негово име, те правят черна магия и често стават членове на сатанински секти, които днес, за съжаление, все повече се разпространяват. Сатаната «дарява» своите слуги с много предизвикателни, но отровни дарове. Така може да се случи, че някои негови слуги имат способност да предвиждат бъдещето или да могат да познаят до най-малка подробност миналото на хората. Някои пък получават разни съобщения и могат да изписват дълги страници текст. Някои получават способност за ясновидство, за четене на мисли, сърца и живот било на живи, било на покойни хора. По този начин Сатаната хвърля кал върху истинските Христови пророци, върху достоверните прозорливци и получатели на послания от Исус, Мария и светиите. Защото, като имитира Божите дела – въздействието на Светия дух, Лукавият се стреми да внесе объркване, за да не могат да се ориентират хората кой е истински пророк, а кой – лъжепророк.

Тук много е важен духовният опит и дарбата да

се разпознават духовете, за да може да се отличат истинските от неистинските особени знамения. Списък на такива знамения дава, например, отец Антонио Ройо Марин ОР в книгата си „Теология на християнското съвършенство“ (Teologia della Perfezione Cristiana, Ed. Paoline, на стр. 1602) под заглавие «Какво може да стори лукавият с Божие позволение»¹⁴. Ето списъка, който дава: 1. да предизвиква физически и духовни визуални и слухови халюцинации; 2. да предизвика фалшив екстаз; 3. да прави така че тялото да свети и в сърцето да се усеща силна топлина; 4. да създава сетивни удоволствия; 5. да лекува необичайни болести, предизвикани от въздействието на бесове, и то мигновено; 6. да причинява стигми и други физически и сетивни мистични явления, каквито са благоухания и подобни.

Тук можем да добавим и явления, които много често се случват в по-ново време: необикновени звукозаписи, необикновени явления, регистрирани на фотографски снимки (когато не става дума за ретуширани снимки), автоматично писане, което най-често е свързано с т. нар. дух-водач. Дяволът и окултистите от всички светци най-много имитират и мистифицират отец Пий. Лицата, които фанатично са посветени на отец Пий, се нуждаят от това да получат стигми, да придобият способност за билोकация и подобни, за да могат колкото се може по-точно да го

14 В американското издание: Antonio Royo, O.P., and Jordan Aumann, O.P., The Theology of Christian Perfection (The Priory Press Dubuque Iowa, 1962), глава Mystical Phenomena > Causes of Mystical Phenomena > Diabolical Influence > Diabolical falsification: „With God’s permission the devil can do any of the following...“, стр. 653 (Бел. прев.)

имитират. Когато става дума за такива явления, пред нас вече не е Божие дело, а фалшификации, с които си служи Дяволът, който желае да ни пробута своите измамници като харизматици, които след това да имитират Христос, Дева Мария и светците.

Затова Църквата държи далеч повече на голямо знамение, което се състои в **светост, геройски живот, евангелско целомъдрие**, а не на знамения, които могат да бъдат със съмнителен произход. По тази причина не бива да се кланяме на такива видими явления, защото има опасност да се поклоним на «Божията маймуна», която прави всичко, за да се надсмее над тайнството на Христос и неговата скъпоценна Кръв. Правилният път е в разпознаването на такива явления, човекът, който пряко е свързан с такова едно опасно явление да бъде подложен на лекарски преглед и да се насочи за разговор с опитен екзорцист, който ще се моли над него.

Тук спадат също и различни случаи на религиозни картини и статуи, от които може да текат «сълзи или кръв». Всичко това трябва добре да се прецени и разпознае.

Сатаната чрез слугите си, лъжепророци, понякога подчертава, че истинските Христови пророци са истински – слуги Божии, за да стане така, че хората да ги отхвърлят, защото тях ги «признават» лъжепророци. Известен е случаят, който се описва в Деянията на апостолите, когато апостол Павел пребивава в Тиатир. Става дума за това, че в този град след него постоянно върви една робиня, обладана от «предсказвателен дух», която с тази си способност докарва голяма печалба на господарите си. Обладаната, като върви след Павел и другите, вика: „Тези хора са слуги на Всевишния Бог, и те ви проповядват пътя на спасението!“ (Деяния, 16,17).

Разбира се, че предсказателката (злият дух) вика след Павел не за да подтикне хората към спасение, а за да отхвърлят Павел и Христовото учение, заради това че тя, за която е всеизвестно, че е обладана, „потвърждава“ Павловото послание от Бога. Това изкарва от търпение Павел и той с молитва изгонва нечистия дух от нея (Деяния, 16,18).

Нека си припомним, че Светото писание дава подобни примери, в които се вижда чудотворното Божие въздействие, но и сатанинското. Известно ни е, че Моисей извършва в Божието име чудеса пред фараона. Това са известните египетски знамения. Но знаем, че и магьосниците на фараона също извършват някои чудеса. Затова, самият акт на чудото, ако го разглеждаме сам по себе си, не е достатъчен да заключим за каква причина става дума. Факт е, че злият дух винаги умело се маскира и че целта му е да не се разкрие: „Защото самият Сатана се прави на ангел на светлината“ (II посл. коринт., 11,14). Със своето въздействие може да стимулира външните сетива на човека – зрение, осезание, слух, както и вътрешните способности – памет, въображение. Никаква стена, никаква блиндирана врата, никакъв телохранител не е способен да предотврати влиянието на Сатаната върху паметта или въображението на човека. Дори най-здравата ограда на строгия Кармил не е в състояние да попречи на Демона да прескочи неговите зидове и чрез някакви си картини да всели в душата на някоя монахиня несигурност за нейната мисия и подтик да излезе от манастирската общност. Затова се казва, че най-опасен е «набожният дявол». Не съществува място, колкото и свето да е то, където Дяволът да не може да се прокрадне. Особено важно е, че той може, умело предрешен в набожни

одежди, да присъства на свети места, където се събират голям брой вярващи.

За Сатаната трябва да се направи правилна преценка

Магьоснически практики срещаме през цялата човешка история и при всички народи. В наше време са невероятно разпространени благодарение на средствата за масово осведомяване, които упорито ги рекламират. И наистина, изключително много хора днес падат в примките на Лукавия. А и мнозина, включително и вярващи, ще махнат с ръка и ще подценят всяко изказване за сатанински практики.

Но ако малко надзърнем в Библията, ще забележим, изненадани, че в нея често се говори против магията и врачуването, и в Стария, и в Новия завет. Нека споменем само някои места: „...не бива да се учиш да вършиш мерзости, каквито са вършили тези народи. Нека няма сред вас такъв, който да предава сина си или дъщеря си на огъня, който да предсказва, да гадае, да врачува или да прави магии, да омайва, да вика духове, да върши вълшебства или да говори с мъртви. Защото всеки, който прави това, е омразен на Господа“ (Второзаконие, 18,9-12). „Не се обръщайте към онези, които извикват зли духове, и не ходете при магьосници; не се оставяйте да ви осквернят. Аз съм Господ, вашият Бог“ (Левит, 19,31). „И ако мъж или жена извикват зли духове, за да врачуват, да бъдат умъртвени; с камъни да ги убият, те заслужават смърт“ (Левит, 20,27). „Магьосница жива да не оставиш“ (Изход, 22,17).

В Новия завет нашият Господ Исус Христос

предупреждава, че трябва да съзнаваме голямата мощ на Дявола, да не го предизвикваме и да не преставаме да се борим срещу него. И още повече, дава ни мощ да го изгонваме и ни учи как трябва да се борим срещу него, защото той непрекъснато ни клевети. Исус дори позволява на Сатаната да го изкушава, за да може, между другото, да ни покаже колко злонамерен, безочлив и неотстъпчив е Лукавият. И ясно ни напомня, че не можем да служим на двамата, като ни призовава да бъдем постоянно бдителни. Предупреждава ни: „Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, Дяволът, като ревящ лъв обикаля, търсейки кого да погълне. Съпротивете му се, стоейки твърди във вярата“ (I посл. Петър, 5,8-9).

Сатаната си служи с отделни хора, които здраво привързва към себе си и които тогава му изразяват почит. На такива дава способност да могат да разполагат с висши сили, които са винаги разрушителни; по този начин ги поставя в своя служба и ги прави свои роби. Такива лица, чрез посредничество на зъл дух, могат да въздействат негативно силно и разрушително върху онези хора, които във всекидневния си живот са отделени от Бога. Това всъщност са клетки и нещастни хора, които не са открили смисъла на живота, а особено – смисъла на страданието, трудностите, болката и смъртта. Те копнеят за щастие, но такова, каквото представлява светът: чрез благосъстояние, богатство, мощ, популярност, наслаждения... А Сатаната изкушава: „На тебе ще дам всичката власт и слава на тия царства, защото на мен е предадена и аз я давам на когото ща. Ако ми се поклониш, всичко ще бъде твое“ (Лука, 4,6-7).

И какво става сега? Хора от всякакъв вид: млади и стари, обикновени работници и високи интелектуалци, мъже и жени, политици, актьори, спортисти, различни

любознателни хора, подтикнати от любопитство, и хора, притиснати от лични или семейни психически или физически проблеми, много често попадат в сферата на магията и окултните практики. А там с готовност ги чакат добре подготвени и обиграни чародеи, астролози, гадатели, ясновидци, лечители, пранотерапевти, биоенергетици, радиестезисти, хипнотизатори и многобройни екстрасенси – просто легион от «компетентни» типове. При тях се отива от най-различни подбуди; някои случайно, понеже човек се оказва в такава среда, други от любопитство искат да видят какво се случва там, някои заради отчайваща ситуация, от която не виждат изход, а някои пък с надежда.

Мнозина смятат това за измишльотина, суеверие, измама и любопитство, с което са свързани много добри приходи.

Обаче това не е наивна и безобидна сфера. Магията не е само някакво безполезно баене без никаква основа в действителността. Напротив, това е много опасна сфера, където магьосници от най-различни видове се обръщат към дяволските сили, като им се подчиняват, за да повлияят върху хода на събитията, на други хора и живота им, а за себе си да извлекат някаква временна полза. При такива практики резултатът винаги е един и същ: отдалечаването на човек от Бога, въвеждането му в грях и, най-накрая, подготвяне на вътрешната му смърт.

Но не бива и да надценяваме Сатаната. Той е лукав лъжец, който желае винаги да ни въвлече в заблуждение и крайности. Ако не може вече да ни убеждава, че не съществува, или да ни хване в някоя от своите конкретни примки, тогава се опитва да ни убеди,

че той е навсякъде и че всичко е негово. Използва слабата вяра на човека и всичките му слабости, като му вселява страх. Желает да сломи у човек вярата в Божието всемогъщество, любов и милосърдие. Така някои хора изпадат в такава ситуация, че навсякъде виждат зло и постоянно говорят за него. Но това също е клопка на Лукавия, защото един Божи поглед е по-силен от всяко зло и капка от неговата Кръв може да спаси целия свят.

ОТКЪДЕ СЕ ВЗЕМА ВЛИЯНИЕТО НА САТАНАТА В ЖИВОТА НА ОТДЕЛНИЯ ЧОВЕК

Когато човек с тежки проблеми дойде при свещеника да търси помощ, необходимо е, с Божията помощ, той да се постарее да разпознае кой е основният проблем на човека и къде се крие причината конкретно на този основен проблем; необходимо е да се види кога и къде е възникнал проблема и откъде и по какъв начин злото се е вмъкнало в живота на въпросния човек. Това е необходимо да се разпознае във всяка конкретна ситуация, за да може на човека да се помогне да се освободи и излезе от този омагьосан кръг.

Въз основа на дългогодишния си личен опит преди всичко, а след това, като си сътрудничих с хора, които се занимаваха с тази проблематика, както и като четях литература с теми от тази сфера, стигнах до схващането, че съществуват множество източници и множество пътища, по които злото може да влезе в живота на някой човек.

Основният проблем, който измъчва някой човек, и който след това се трансформира, като умножава множество трудности, има своята основна причина, която може да се намира в:

- **родословното дърво;**
- **душевните рани;**
- **личните грехове;**
- **сатанинските практики.**

Съществено е да се знае, че всичките четири

области са причинно-следствено свързани, че с влиянието си се преплитат в живота на отделния човек и че съществуването на проблеми в една област осигурява възможност за по-лесно проникване на злото в друга област.

1. Родословно дърво

Всеки, без съмнение, е лично отговорен пред Бога за своите дела. Това ясно се вижда от много библейски послания. Но в Библията има и такъв текст: „Господ е Бог милостив и милосърден, дълготърпелив, многомилостив и истинен! Той проявява милост към хиляди поколения; Той прощава вина, престъпление и грях, но не оставя без наказание, Той налага наказание за вината на бащите върху деца, внуци и правнуци“ (Изход, 34,6-7). С други думи, ако нашите предци – родители, деди или прадеди са вършили отделни злини през живота си, тогава проклятието по своеобразен начин преминава върху тяхното потомство, защото всички сме свързани духовно като звена на верига; и колкото по-здрава е кръвната връзка, толкова по-силно е влиянието. Както се пренасят различни физически болести – т. нар. наследствено обременяване, също така, по свой начин, се пренася и духовното. То, като особено тежко обременяване, може да се прояви, ако нашите предци не са се покаяли за своите грехове. Особено мъчително е, ако в семейството е станало някакво убийство или самоубийство, ако някой е умрял внезапно, ако е бил член на някоя престъпна партия, политическа организация или идеология (напр. фашистка или комунистическа), ако не се знае къде е

гробът на някои от нашите предци, ако са им се случвали някакви странни неща, като напр. ужасна смърт на малки деца и подобни, ако някой от нашите предци посветил живота си на Бога, а потъпкал обетите си или станал отстъпник от Църквата, освен това – ако някой е извършил прелюбодеяние, блудство, преднамерен аборт, тежка кражба, хазарт, зависимост от алкохол, наркотици и подобни. Много силно могат да се почувстват върху потомците последиците от греховете омраза и непроставане. Хора, които са вършили такава злина, а не са се покаяли, не само че много са обременили себе си, но и на потомците си са оставили тежко наследство, което толкова ги обременява, че много трудно намират изход от такава ситуация. Особено важно е да се споменат случаите, когато предците са се занимавали с разни магьоснически и окултни практики. В живота на тези хора може да се усети много интензивно въздействие на Сатаната, неговата мощ и силното му влияние.

Следователно, трябва да знаем, че съществува негативно духовно наследство, което получаваме от нашите предци и което влиза в живота ни просто в момента на зачатие. Затова е особено важно да уредим сметките си с Бога, за да спасим душата си и за да не бъдем пречка за спокойствието в живота на потомците си.

На нашите предци трябва да прощаваме, за душите им често от сърце да се молим и да живеем с всичко, което майката Църква ни е дала като средства за спасение.

2. Душевные рани

Основният проблем на човек, който се е обърнал за помощ към свещеник, може да се намира в някоя негова душевна (емоционална) рана. Травмите, които изживяваме от самия момент на зачатие до нататък, много негативно влияят на целия ни живот. Особено тежки са тези травми и дълбоко потиснати, когато се случат до третата-четвъртата година на живота. С две думи, нашият дух е един и същ и в момента на зачатие, и сега, и той вижда и знае, а душата усеща цялата болка, която ѝ се причинява, но в пренаталния период на живота и в ранното детство не можем да възприемаме рационално онова, което ни се случва и сме безпомощни да се защитаваме.

Когато човек претърпи тежка травма в този деликатен период от живота, неговата душа бива засегната. Детето е наранено от греха; но това не е негов грях, а грях на лицето, което го е наранило. Оттогава то става емоционално разстроено. Чувствата, които доминират в човек, на който е нанесена тежка душевна рана, обикновено са: чувство на отритнатост, чувство за вина, чувство за малоценност или чувство на страх. Това са най-честите основни проблеми, които пораждат нови конкретни проблеми, дори и във физическата сфера. По такъв начин, своя причина в основната емоционална рана могат да имат множество психосоматични заболявания, а освен това астма, алергии, мигрена...

На пръв поглед би се заключило, че емоционалните рани нямат своя основна причина във влиянието на Лукавия. Но това не е вярно. Имат. Основната рана е възникнала като последица от нечий

чужд акт на грях над лицето, което е наранено, а в грях винаги ни въвежда Сатаната. Затова, когато имаме човек, на когото основната причина за проблема е в емоционална рана, докато молим за емоционално изцеление на този човек, трябва да молим и за духовно освобождаване, както и за Божия прошка за лицето, което е извършило греха, като е наранило този човек. Също така, трябва да се молим и за това човекът, който е наранен да прости на онзи, който го е наранил.

Душевните или емоционалните рани винаги са толкова по-силни, колкото лицето, което ни ги е нанесло, е по-близко по кръв (баща, майка, брат...). Така, често се случва, че като се молим за майката, оздравява и детето, или, за да оздравее майката, трябва да се молим за изцеление и освобождение на нейния баща или дори съпруг и подобни.

Човек може да получи емоционални рани в по-късен период на живота. Те могат да бъдат много тежки, но обикновено не са толкова дълбоко потиснати в подсъзнанието, както когато ги получим в ранен период от живота. И тези рани могат да бъдат причинени от чужд грях (например, чрез изнасилване, присъствие при тежко престъпление и подобни); отговорността на жертвата може да бъде до степента, до която тя е извършила греха небрежност, неблагоприятност и т. н.

Проблемът с лицата, чиято основна причина за затруднения е душевна рана, се състои в това, че обикновено преминават през множество окултни практики, докато стигнат до свещеник, като тогава цялата ситуация е още по-тежка. При тях, значи, Сатаната може да бъде и причина на основния проблем, и пречка за откриване и изцеление от тази основна причина на всички проблеми.

Хората, които имат тежка душевна рана, често са нападани от дух на омраза и непрощаване, който толкова ги обсебва, че разбива живота им и ги въвлича в тежък грях спрямо себе си и другите. Емоционалното изцеление и освобождение на такъв човек идва, когато той истински реши да приеме Бога и дълбоко и искрено прости на онзи, който го е наранил. Трябва също така да кажем, че психиатрията и медицината тук имат много малък ефект. Това е област от нашия живот, в която Сатаната, предимно чрез нечий чужд грях, има влияние върху нас. Тази ситуация и всичко свързано с нея трябва да предадем на Исус и в Него да заобичае себе си и онези, които са ни наранили.

3. Лични грехове

Най-честата причина за влияние на Сатаната върху човека, са неговите лични грехове. Личните грехове включват съзнателно и доброволно решение на някой човек срещу Бога. Имат различна тежест, а могат да се извършат чрез мисъл, дума, дело и опущение. Най-тежки обикновено са греховете, извършени на дело, защото делото е винаги завършен акт. Но трябва да се каже, че реалната тежест на всеки наш личен грях знае само Бог.

Когато говорим за греха като за източник на сатанинско влияние в живота на човека, ясно е, че всеки личен грях е решение срещу Бога, в полза на Сатаната. Следователно, в момента, когато човек се съгласява да извърши грях, решава в полза на Сатаната и още в този момент Лукавият влиза в живота му и в определена степен получава власт над него. Този грях може да бъде

толкова разрушителен, та после да открием, че той е основната причина за всички наши проблеми. Човекът, който продължава да живее в този грях, още по-силно бива нападан от всеки опасен вирус на злото и все по-често е изложен на изкушение. А грехът, който е болест на духа, продължава да се разпространява, и заради него заболява и душата, та дори и тялото.

С оглед на тематиката на настоящата книга, тук ще се спрем специално на греховете срещу първата Божия заповед, греховете на идолопоклонството. Знаем, че, в края на краищата, нарушаването на първата Божия заповед включва нарушаване на всички Божии заповеди. А и Сатаната знае това. Знае, че ако склони човека да каже на Бога НЕ и вземе решение в негова, на Дявола, полза, успял е горе-долу във всичко останало. С други думи, **Лукавият е баща на лъжата, клеветник на нашите братя и убиец на хора, и е ясно накъде отива животът на човек, който му се е поклонил.** Затова той прави всичко, за да въведе човека в този грях и, за да осъществи това, може да „се преобразява в ангел на светлината“ (сравни II посл. коринт., 11,14).

Човекът от нашия век живее или в среда, в която всеки авторитет се е отрекъл от Бога или открито се е обърнал срещу него, или пък в среда, в която няма нито авторитети, нито отговорности, в която всичко е позволено. А тези две злини, за съжаление, отлично се допълват една друга.

Младите хора днес много често биват прелъстявани от греха на сексуалността, като ги уверяват, че предбрачните отношения са нещо съвсем естествено, и че самозадоволяването на човека успокоява и канализира неговата енергия и напрегнатост. Колко зло се разпространява сред младите

чрез безсрамни списания, които, за съжаление, в семействата донасят самите родители и по този начин погубват децата си! Младите биват убеждавани, че алкохолът и наркотиците освобождават от тревогите и травмите. Лукавият им се предлага чрез магия и различни окултни практики. В тези практики те започват да влизат горе-долу съзнателно, като извършват тежкия грях на идолопоклонничеството. Когато след това техните проблеми наистина станат тежки, обръщат се към разни лъжелечители или влизат в разни секти, вместо да се обърнат към Бога и служителите на Църквата. Зло върху зло, както казва пословицата, но знаем, че Сатаната не може да изгони Сатаната.

За всеки грях, а особено за онзи, в който лежи основната причина за всички наши последващи проблеми, трябва дълбоко да се покаем, да се изповядаме, да се откажем от греха, да принесем жертва за изкупление за обида на Бога и да се влеем във великото Божие милосърдие. Само по такъв начин човек се освобождава от сатанинското влияние, което, чрез личния грях, е влязло в неговия живот. Най-опасно, рисковано, е когато човек упорства в греха, когато иска да съгрешава, като прави от един определен грях или от много грехове свои отвратителни богове. Трябва да унищожим всички идоли и на първо място в живота си да поставим Бог, Триединния Бог, който се откри пред нас чрез Исус Христос, нашия Господ.

4. Сатанински практики

Това е една доста обширна тема, по която много е написано, но която изобщо не е проучена докрай. Тъй

като Лукавият се стреми да замаскира и обърка всичко, понякога е много трудно да се дефинира кое какво е и къде спада нещо в неговите далавери. Слугите на Сатаната често се занимават с различни окултни практики, а онова, което вършат, често обвиват в научно доказуеми формули, а всичко това пък винаги – във фалшива и злонамерена доброжелателност.

ОКУЛТИЗЪМ И МАГИЯ

Тук искам да се докосна до една огромна област, където Сатаната, особено в това наше време, събира обилна реколта.

Самата дума «окултизъм» идва от латинската дума «occultus», което значи скрит, таен, мрачен. Затова окултизмът би бил опит да се влезе в тайнствения мрачен свят на непознатите сили. Този тайнствен свят всъщност са явления в природата, чиято окултна причина не може да се докаже научно. Обикновено хората, които се занимават с наука, избягват термина окултизъм, а повече използват понятието парапсихологични феномени – с които се занимава парапсихологията. Това са, всъщност, явления в природата, чиято причина не може да се обясни с досега известните природни закони.

Човек открай време се интересува от областта на окултното, т.е. тайнственото. Особено желае да надникне зад завесата, която скрива неговото бъдеще. За да успее в това, прибегва до разни окултни, магьоснически практики, като например, предсказване на бъдещето, гледане на кафе, длан, карти, особено карти таро, любопитно четене на хороскопа във всекидневния вестник, четене на астрологични списания и многобройна литература, която днес се предлага в областта на окултизма и магията, използване на съновници, занимаване с отвес (радиестезия), призоваване на духове (спиритизъм)...

За съжаление, с голяма загриженост трябва да установим, че днес нашите деца и младеж все повече

приемат и практикуват магьосничество, магьоснически култове, чародейни формули, фантастични култови процедури, астрология, и дзин, йога, трансцендентална медитация, зен будизъм, джудо, карате, кабала, акупунктура, хиропрактика, рейки, парагнозия, мантика, психометрия, психоскопия, хиромантия, картомантия, кристаломантия, астромантия, рабдомантия, иримантия и други видове магически практики.

Мнозина, защото днес това е тенденция, влизат в разни секти, каквито са: харе-Кришна, последователи на Сай Баба, махариши, свидетели на Йехова, квакери, мормони – църквата на Исус Христос и на светиите от последните дни, адвентисти на седмия ден, новоапостолска църква, the Christian Science – християнска наука, бахайци, Христова община, петдесетници и т. н.

По своята патологичност и силно дяволско въздействие особено се изтъкват сатанинските секти.

Младите все повече се въодушевяват от ню ейдж, който има много широко и много организирано въздействие в опит да създаде нов световен ред. Той всъщност е умела сатанинска смесица от християнство и гореспоменатите секти; под тази маска въздейства много конкретно върху всички области на живота, от които съвременният човек неизбежно зависи (култура, образование, медицина, икономика, политика...).

Голям е броят на книгите и списанията, които се занимават с окултни практики и се издават в големи тиражи, а някои и тайно. В тях се преподава и се дават наставления на хората как и сами да могат да навлязат в този опасен свят на окултизма и магията.

Статистиката ни показва, че в днешно време двадесет милиона европейци интензивно се занимават с

окултизъм. В Германия има повече от три милиона поклонника на окултизма, а плюс тях – още пет до десет милиона симпатизанти на окултни учения. Данните от Америка говорят, че броят на американците, които се занимават с чародейство и магия, се оценява най-малко на десет милиона. Сред тях са множество високообразовани хора. Оттук следва, че с областта на окултното и магическото не се занимават само т. нар. «примитивни народи», а до голяма степен и западният културен кръг.

Тук трябва ясно да се подчертае, че под понятието магия нямаме предвид онова, което на сцената изпълняват отделни илюзионисти (магьосници – «фокус-бокус»), облечени в красиви костюми, измъкващи бели зайци от черни шапки. Значи, не става дума за ловкост на пръстите, а за паранормални способности, чийто източник винаги е във въздействието на окултни, демонични сили, зад които се крие не някой друг, а **Сатаната**.

В областта на окултното и магическото някои хора влизат от любопитство, други – защото днес това е модерно... Повечето от тях ще кажат, че не вземат това насериозно, затова мислят, че не може да им навреди. Обаче Сатаната взема насериозно «окултните игри». И трябва за не знам кой път отново да се убедим, че той рано или късно хваща с желязно ръкостискане всяка ръка, която му се подаде, и повече не я пуска толкова лесно. Защото този, който бръкне в огъня, ще се опари – без значение, дали вярва в унищожителното въздействие на огъня или не.

С такива и подобни процедури човек отваря врата на злите сили, било то съзнателно или несъзнателно, и незабележимо бива облъчен от

негативните сили на Лукавия, от което след това произтичат най-различни проблеми и много често сериозни нарушения на физическо и психическо ниво. Мнозина тогава започват да се оплакват, че често изпитват чувство на страх, изживяват някаква необичайна затвореност в себе си, бягство от хората, прекалено силна омраза и невъзможност за прошка към някой човек, разконцентрираност – особено при молитва, съмнения, недоверие, отмъстителност, различни притеснения, силно и непоносимо напрежение в семейството, натрапчиви мисли за самоубийство, изпадане в безволево състояние и безцелност в живота, непрекъснато чувство за безпокойство и кошмари насън. Някои хора започват да чуват в себе си натрапчиви гласове. Други пък са принудени да вършат някои действия, които не биха искали. Мнозина чувстват душевни, а понякога и физически смущения, не могат да се освободят от някой порок, мислят си, че имат биоенергия в себе си, разговарят с духове и им се струва, че получават някакви необичайни знания от други светове... всичко това, а всъщност не знаят какво се случва с тях. Това са само някои показатели, които несъмнено говорят за негативното влияние на злия дух върху човека.

При кръстените хора особено се забелязва постоянно нарушаване на комуникацията с Бога. Възникват затруднения при молитва и четене на Светото писание, застой и чувствително блокиране в духовното израстване, сериозно съмнение в спасението, богохулни мисли, липса на разпознаване на духовното, намаляване на вярата и радостта, все по-голяма незаинтересованост и отдалечаване от Исус Христос и неговото Евангелие.

Хората, които са се занимавали с окултни

практики и магия много често чувстват проблеми в моралната и психическата област: могат да изпаднат в депресия, агресивност, имат чувство, че са поробени, а в сексуалната област стигат до разни перверзии и извращения и изпитват неестествена натрапчива сексуалност.

Когато хората се окажат в такава среда на злото, нормално е да започнат да търсят помощ. Но, интересно е, че, сякаш по някакво неписано правило, редовно отиват на погрешно място. Най-често отиват при разни врачки, гадатели, ясновидци, лечители, астролози, биоенергетици, радиестезисти... А пък всички те се занимават с магьоснически практики, което всъщност означава сатанинска работа. Такива хора могат често да се защитават със свети икони и статуетки, които държат в къщата си, за да убедят необучените вярващи, че те работят с някаква божия сила. Това е само параван, зад който скриват своята магьосническа измама.

Например, попадна ми визитка на някаква лечителка. От едната страна – картинка на Пресветата Троица с лика на Отца и Сина и Светия Дух, с текст: Слава на Отца и Сина и Светия Дух, а от другата страна – заглавие: Лечителски ръце (дистанционно лекуване) – премахване на уроки – предсказване на съдбата (карти таро). Следва името на лицето и нейните телефонни номера: три телефонни номера в един град и три – в друг, и мобилен телефон. Очевидно – една много разклонена дейност. Човекът, който ми даде тази визитка, бил при тази лечителка и ми каза, че въпросната особа таксува много скъпо своите услуги. Ето, така се подвеждат хората! А средствата за масово осведомяване: ежедневници, разни публикации, отделни радио и телевизионни предавания, са препълнени с

любезни оферти и примамливи реклами именно в тази окултна и магьосническа област. И мнозина със своите проблеми и мъчителни неприятности в живота търсят решение на такова място.

Обаче знаем: „не може Сатаната да изгонва Сатаната“ (сравни: Марко, 3,23). Затова, на човека, който търси помощ на такова място, след това става още по-зле. Не само че не стига до освобождение, а чрез такава магьосническа практика още по-силно се бетонира в злото. Мнозина са изпитали това на собствен гръб.

- **Черна магия или магьосничество**

Тази злокобна практика има за цел да насочи сатанинското зло срещу някой човек чрез магически формули и обреди, които винаги са окултни, тайнствени, понякога много заплетени, и в които се призовава Сатаната. За да може магьосникът да повлияе върху някое определено лице, по правило винаги търси от това лице нещо негово, например: коса, нокти, кожа, част от дреха, най-често от интимно бельо, снимка... След това внушава на своята жертва някои правила на процедиране, които трябва строго да спази, за да се постигне успех; например, да посети седем църкви, да запали свещ по определен начин, да посипе прах, да отиде на гробища и да постави или донесе определени предмети от гроба, да носи някакви предмети като «защита» на себе си или да ги постави на определени места, да консумира определена храна или напитки.

Много пъти при мен са идвали злочести и уплашени майки, които водели децата си при някакви

врачки, които им дали определени предмети, за да ги поставят на децата си. На пръв поглед това може да изглежда наивно и незначително. Обаче се вижда и се разкрива, че такава практика има злокобни ефекти, защото това са истински сатанински злодеяния.

Магьосническата астрология познава и разни магически предмети, каквито приготвят отделни магьосници, като например: пентакули, амулети, талисмани. И когато отделни хора бъдат сполетени от зла съдба – случват им се нещастия, неразбрани са в семейството или в компанията, страдат от липса на любов, от беднотия, обзети са от постоянен страх и различни фобии – тогава са щастливи, ако могат да получат от отделни врачки такива предмети за «защита», убедени, че това ще ги освободи от неволите им. И много са радостни, че могат да платят висока цена, за да получат тези предмети, които им носят «късмет». Но използването и носенето на тези и такива предмети има силен негативен заряд, който след това силно вреди, не само на тях, но често и на всички членове на семейството, в чиято къща се намират такива предмети.

В магьосничеството са известни и магически питиета, които предизвикват внушения или дяволско мъчение на онези, които погълнат такова питие. Приготвя ги магьосник, като призовава злокобни духове. Такова питие тайно се смесва с храна или напитка. Особено известно е т. нар. «любовно питие», което може принудително да създаде страшна привързаност чрез силите на Сатаната.

При магьосничеството, значи, е характерно това, че човек сам отива при врачката и търси «помощ», а тя го съветва да извърши определени действия и да

използва определени предмети, като му обещава, че така ще постигне целта си.

Тук бих искал ясно да подчертая: ако човек стъпи на територията на неприятеля и влезе в неговата среда, той попада под властта и влиянието му, въпреки че прави това наивно, от незнание и без някаква злоба. Сатаната тогава има известна съсобственост върху този човек и не го оставя толкова лесно. Човек бива облъчен от силите на Лукавия и попада в омагьосан кръг, от който може да го освободи само всемогъщата Божия ръка. Защото **Лукавият е по-силен от човека**. В такива ситуации човек е съвсем безпомощен и чувства как го управлява някаква сила, на която не може да се противопостави. Обаче **Бог е безкрайно по-силен от Лукавия**. И затова Бог е единственият сигурен път за спасение и освобождение.

• Уроки (заклинания) или правене на магии

Съществува класическа дефиниция, която гласи: правенето на магии или врачуването е «умение да се навреди на други хора чрез Дявола».

Днес, можем спокойно да констатираме това, има същинско наводнение от хора, които се занимават с такива негативни практики. В този кръг влизат разни картоманти, хироманти, врачки, вещици, секти на черната магия, сатанински секти, некроманти, гадатели и всички онези особи, които по един или друг начин имат нещо общо със сатанинското въздействие. И в Стария, и в Новия завет намираме изрично осъждане на такива практики: „Да не си служите с гадания или магьосничества“ (Левит, 19,26), „Не се обръщайте към

онези, които извикват зли духове, и не ходете при магьосници; не се оставяйте да ви осквернят“ (Левит, 19,31). „Когато влезеш в страната, която Господ, твоят Бог, ще ти даде, не бива да се учиш да вършиш мерзости, каквито са вършили тези народи. Нека няма сред вас такъв, който да предава сина си или дъщеря си на огъня, който да предсказва, да гадае, да врачува или да прави магии, да омайва, да вика духове, да върши вълшебства или да говори с мъртви. Защото всеки, който прави това, е омразен на Господа и поради тези мерзости Господ, твоят Бог, ги прогонва пред тебе. Бъди непорочен пред Господа, своя Бог. Защото тези народи, които ти ще прогониш, слушат гадатели и прорицатели, а на тебе Господ, твоят Бог, не ти е позволил това“ (Второзаконие, 18, 9-14).

Най-честият начин, по който се желае да се навреди на друг човек, е чрез определени предмети, които се предлагат на Сатаната, за да запечата той в тях злата си мощ. Следователно, използва се определен материал с цел да се навреди на някого. Сатаната често подражава на Бога. Това може да се забележи и тук. Накратко, всяко тайнство има определена материя, вещество (кръщението – вода...). Така и при уроките – Сатаната използва материала, но със зло намерение – да навреди.

Съществуват истински, автентични уроки, с които бесът, чрез въздействието си, причинява зло. Такива уроки правят лица, които са встъпили в съюз със Сатаната. Такива лица живеят от омраза, завист, лукавство, точно както и бесовете. Това е важно да се каже, защото мнозина, пък и свещеници, днес не вярват, че уроките съществуват.

Ще ви разкажа един истински случай. На

Марина (разбира се, името е измислено) вече три години ѝ става много зле, но само нощем. Щом влезе в спалнята, губи съзнание. Започва да диша трудно, задушавя се, чувства силно безпокойство, много ѝ се гади, главата започва непоносимо да я боли и накрая припада. Майка ѝ вика Бърза помощ, но щом я докарват в болницата, всякакво гадене изчезва. Лекарите отново и отново констатираат, че е напълно здрава. Връща се в къщи и всичко пак започва по старому, щом отиде в спалнята, а особено, когато сложи глава на възглавницата. Всичко така я боли, че не може да заспи дори за миг, за да си отдъхне малко. Посещава различни специалисти, които много пъти правят изследвания, след които всеки път стигат до заключение, че може би става дума за епилептични припадъци. Но снимките на мозъка и други изследвания изобщо не потвърждават това.

Един ден една семейна приятелка предлага Марина да се обърне към един екзорцист. След първите три сеанса на екзорцизъм и благославяне на къщата, нищо не се подобрява. Пристъпите се повтарят. Екзорцистът съветва Марина да живее по християнски колкото се може по-искрено, да ръси къщата със светена вода. Освен това, съветва я да разпорят всички възглавници в къщата. Не иска да засегне Марина, ако каже да се разпори само нейната възглавница. Подозира, че във възглавницата на Марина се намират уроките. Оказва се, че всички възглавници са нормални, само във възглавницата на Марина има парче черен плат за покойник. Дълъг и широк е колкото възглавницата, а върху него са пришити много пера във формата на погребален венец. Екзорцистът я съветва да поръси възглавницата със светена вода и след това да я изгори.

След като това е извършено, гаденето престава.

Марина започва нормално да спи. Минават много месеци, откакто възглавницата е изгорена. Марина е добре. Отново започва да се занимава с редовните си работи, чувства се отпочинала, живее примерен християнски живот, а в семейството ѝ, след всички изпитания, се връща доброто настроение. Намерението е било този черен плат, който с магия е вкаран във възглавницата, да доведе лека-полека Марина до отчаяние и в крайна сметка – до смърт. Разкрива се, че в съседство има семейство, което от чиста омраза и завист поръчва уроки, с които трябвало да се причини смъртта на цялото семейство, но Марина става единствената жертва.

Демоничното въздействие може да бъде насочено и срещу материалната среда на човека, особено срещу предмети и места, чрез които пък се иска да се повлияе на човека. Нерядко на прицел са къщите. Различни уреди, мебели, лампи и други предмети в дома биват унищожени. Чуват се удари и шум, без видими причини. Уреди, които функционират съвършено, изведнъж по необясними причини престават да работят или биват напълно унищожени. Завеси изведнъж започват да горят или, например, на стената се появява черно петно. Помещения, в които няма никакво подаване на вода, се наводняват. Могат да се случат необясними събития, например, бизнесът процъфтява в даден имот, но изведнъж запада; цели стада добитък измират, реколтата бива унищожена, полята са нападнати от необяснимо нашествие от насекоми... Специалистите при среща с такива явления са безпомощни. Обаче след молитва срещу безпокойство от демони и употреба на сакраменталии: вода и сол за екзорцизъм, те изчезват.

- **Магии за отравяне**

Това може да се случи така: човек, на когото се иска да се навреди, изяжда храна или изпива питие, в които са примесени уроки. Уроките могат да бъдат от най-различни съставки: мъртвешки кости, менструална кръв, разни прахове – най-често черни, изгорени части от животни – особено сърце, някои специални треви и подобни. Уроките не зависят толкова от материала, а преди всичко от волята и омразата на онзи, който желае чрез въздействието на Сатаната да навреди на друг човек. Съществуват специални тайнствени формули, които магьосниците изговарят, докато приготвят такива отвратителни смеси. И затова човекът, който е засегнат по този начин, има различни смущения. Най-често изпитва характерни болки в стомаха, от които се освобождава единствено с молитва и много повръщане, при което атакуваният може да изхвърли най-необикновени неща.

- **Магии за влюбване**

С тях се иска да се постигне това, че един човек да намрази друг или пък да се влюби в него. Това зависи от намерението на възложителя.

Съществува и друг начин да се направят злокобни определени предмети, които принадлежат на човека, на когото се иска да се навреди, например, снимки, разни части от облеклото или някои други негови вещи. Или дори могат да се направят злокобни

някои фигури, които представляват въпросния човек: кукли, животни, а понякога и живи хора от същия пол и възраст. Тук процедурата е следната: над определен медиум се извършват зли действия, каквито се искат да бъдат нанесени на определения човек. Така например, по време на такъв сатанински обред се забождат топлийки около главата на някаква кукла, която представлява човека, на когото се иска да се навреди. Тогава се случва така, че човекът, за когото е предназначено това, чувства много силни болки в главата. Или пък се забождат игли, гвоздеи, ножове в части от тялото на куклата, която представлява човека, срещу когото се иска да бъде извършена атака. И действително, тази нещастна жертва чувства страшни болки на тези места. А до освобождение се стига чрез молитва на Църквата и когато от куклата се извадят тези предмети и се завърши този сатанински обред.

- **Магии за разпад**

Това са магии за усмъртяване. Такава магия се извършва по следния начин: омагьосан предмет се заравя в земята край къщата на човека, на когото се иска да се навреди. Докато този предмет постепенно се превръща в прах, така във въпросния човек постепенно възниква болест и резултат от тази магия е цялостно психосоматично изтощение, което постепенно, но сигурно довежда до смърт. Никакъв лекар или специалист не успява да открие причината на такава болест. Дори най-модерните апарати или високотехнологични изследвания не могат да открият никакви симптоми у пациент в такова състояние.

Напротив, резултатите от всички възможни изследвания са такива, че човекът е клинично напълно здрав, но пациентът просто се изтощава, гасне и накрая умира. Това без съмнение е една от най-страшните магии, която за съжаление е все по-честа.

Съществуват и уроки, направени чрез връзване, с цел са се навреди на дете в майчината утроба. Връзват се с коса или ленти с различни цветове отделни части от тялото на кукла, която представлява детето в майчината утроба, на което се желае да се навреди. Целта е в тези части от тялото детето да се роди деформирано или тези части от тялото да не се развият нормално. Често това може да бъде насочено срещу менталното развитие на детето, като след това детето страда от затруднения при учене, работа, нормално поведение.

Съществуват уроки, които са чести, и които са нахвърляни по необичайни предмети, които могат да се намерят, например във възглавници, матраци... Тези уроки могат да бъдат: парчета дърво или желязо, съсиреци от кръв, гъсто заплетена коса от жена или дете, оцветени и завързани на възел ленти, въжета с много възли и подобни. Когато се отвори матракът или възглавницата, понякога тези предмети не се появяват веднага. Но когато тези места се поръсят със светена вода или в тях се постави благословена икона на Дева Мария, и особено кръст, изведнъж се показват най-необикновени предмети.

• Магии за прехвърляне

Дяволското въздействие на уроките понякога може да бъде насочено към това съпрузи или годеници

или приятели просто да се разделят. В своята практика съм срещнал много случаи, когато годеници наистина се обичат и се желаят един друг, но изведнъж, без никаква причина, не могат повече да бъдат заедно и се разделят.

Понякога се случва, например, момиче да се влюби в годеника на най-добрата си приятелка. За да осъществи своя замисъл и да спечели този младеж, отива при лице, което се занимава с уроки и магьосничество, и чрез магия реализира своя план. Разбира се, такъв брак е ужасен. Въпреки че изобщо не могат да се приемат един друг, мъжът не успява да напусне жена си. Живеят заедно, но наистина като в ада.

Случва се и това бракът да се сключи без любов и срещу волята на младите; това става по волята на родителите или някои други лица, които чрез уроки постигат това хората да вършат не онова, което искат, а да се осъзнаят едва когато връщането назад без тежки последици стане невъзможно. Това е живот в ада, който само Кръвта Христова може да прекъсне.

В случай на уроки, човекът, който е жертва, не знае какво му е направено или чрез измама бива доведен при лицето, което прави уроки. Жертвата, значи, не е необходимо да има проблем и изрично да търси «помощ», а в този случай друго лице, от злоба и проклетия, отива при магьосник, та той, чрез различни заклинания и предмети, да нанесе зло на човека, когото това лице мрази. Често този, който желае да навреди на някого, сам се занимава с магьосничество и прави уроки; омразата му го кара да върши това.

В случаите, когато хората се окажат засегнати от магическо въздействие и заради това имат тежки последици, търсят изход от такава ситуация; но, като по правило, Лукавият отново ги отвежда при своите слуги

магьосници. А те тогава ги подвеждат, като твърдят, че се занимават с **бяла магия**. Според тях, бялата магия премахвала уроки. Така магьосниците измъкват с измама пари от засегнатите хора, като ги въвличат в още по-големи злини. Чрез сатанинските си практики могат да постигнат и това болният временно да оздравее, но неговото зло се прехвърля, например, на жена, деца, родители, братя и подобни. Тази злина може да се прояви като закоравяло изоставяне на вярата, непоправимо греховно състояние, чести транспортни произшествия, депресии, страхове, самоубийства...

Как да постъпваме с намерени или получени магически предмети

Всички такива неща трябва да поръсим със светена вода и да ги изгорим, не в къщи, а навън, някъде на открито. Пепелта, железните предмети и всички предмети, които не могат да се изгорят, след като са минали през огън, да се изхвърлят някъде, където тече вода, най-добре в поток, река, море или в контейнер за отпадъци, които се изгарят. Не е добре да ги изхвърляме в клозета на своята къща, защото е възможно да се запушат тръбите и са се наводни къщата. При унищожаване на омагьосани предмети чрез огън, важно е всичко да се придружава от молитва и да се призовава защитата на пресветата Кръв Исусова и след всичко да се измият ръцете със светена вода.

Тук бих споменал, че почти във всяко наше населено място могат да се намерят «много набожни хора», било мъже или жени, които «редовно виждаме в църквите», а които се представят като хора, които

премахват уроки, разни магии или лошо око. Такива хора дават на засегнатите, освен медальон и кръст, и някакъв предмет като «червени рогчета», «вълчи зъби» или някакви вързопчета и ги съветват да го носят със себе си като защита. Тези предмети, наистина, не са заредени с негативност по магьосническите обреди, които обикновено се извършват от магьосници, но все пак са свързани със Сатаната чрез греха на суеверието. Тези предмети също трябва да се изгорят. И, вместо при тези хора, трябва да се отиде при свещеник.

- **Спиритизъм (призоваване на духове)**

Една от най-опасните магьоснически практики несъмнено е спиритизмът. Това всъщност е опит да се осъществи контакт с духове на покойници или пък с повисши духове. Състои се от призоваване на скрити сили и никога не е от Бога, а винаги от ада. Той е средство, чрез което на земята да се разпространи царството на княза на тъмнината. Затова онези, които са му се покорили, са се присъединили към сатанинската църква. Тази практика е позната във всички култури и народи. При спиритизма винаги присъства човек, т. нар. медиум, който е посредник между духовете и хората. Медиумът предоставя своя глас, движения, писане и т. н. на духа, от който се иска да се появи. **Тези духове винаги са дяволи.** И затова може да се случи тези зли духове да обсебят някого от присъстващите. Църквата винаги е осъждала спиритистичните сеанси и участието в тях, а и самото присъствие на такива сеанси. Никога не може да се научи нещо добро, като се пита Сатаната за съвет.

Но тази практика, както и всичко, което е

тайнствено, окултно, привлича човека и предизвиква неговото любопитство. Затова често се случва деца още в основното училище, а и средношколската и студентската младеж, много често да паднат в изкушение в групи да призовават духове. Разбира се, че това вършат и възрастни. Известно ми е, че една група интелектуалци, значи високообразовани хора с университетски дипломи, редовно организира спиритистични сеанси.

От своя дългогодишен опит стигнах до сигурно заключение, че всички онези, които са се занимавали със спиритизъм, като по правило, стигат до изкушение от черни и самоубийствени мисли, т. е., рано или късно, в определени кризисни ситуации, помислят за самоубийство, а мнозина го и извършват. Сатаната най-много ликува, когато на жертвата, която се е приближила до него и която е влязла в неговия омагьосан кръг, отнеме смисъла на живота и я доведе до ръба, така че да не вижда вече никакъв изход. В такова тежко депресивно състояние човек лесно посяга на живота си. Все по-честите самоубийства в последно време у нас в много случаи са предизвикани от спиритистични и други подобни магьоснически окултни практики. А освен това, появяват се и множество други негативни последици от такива практики, като: психофизическо опустошение, морална и духовна разруха, безсъние, тревожност и тежки кошмари насън, силни страхове.

Може да се случи така, че някой зъл дух да остане в определено помещение, където е провеждан спиритистичен сеанс, и постоянно да обладава хората, които присъстват на спиритистичния сеанс. Често, когато си легнат и загасят лампата, Бесът идва и

предизвиква тежки смущения, така че човекът се побърква от страх.

Възникват въпросите: Възможно ли е изобщо да се извикат духове? Нима винаги на спиритистичните сеанси се появяват само зли духове? Мнозина поставят тези въпроси, като имат предвид примера, който ни дава Библията, когато Саул, израилевият цар, се обръща към една жена-медиум и ѝ заповядва: „Поврачувай ми с извикване на духове и извикай когото ти кажа“ (I Царе, 28,8). И наистина, показва се пророк Самуил, който е умрял много преди това. Бог очевидно е допуснал това изключение. Но много важно е да се обърне внимание на вика и изненадата на медиума, както и острия укор на Самуил: „Защо ме безпокоиш, като ме накара да изляза?“ (I Царе, 28,15). Мъртвите трябва да се почитат, а не да се безпокоят. Това е един единствен пример, който ни дава Библията, и затова го давам тук като изключение. Нашите покойници се нуждаят от нас от молитви за освобождение от мъките на чистилицето и това е единственото, което можем да направим за тях; а Бог не позволява да ги използваме за каквито и да било наши земни планове.

Тук бих искал специално да обърна внимание на своите колеги свещеници добре да отворят очи, защото ситуацията, в която живеем, е направо импрегнирана от различни форми на сатанизъм. Хората около нас просто се задушават в злото, а ние сякаш изобщо не забелязваме това, защото оставаме предимно незаинтересовани и неподвижни. А злокобните духове интензивно вършат работата си и при това имат винаги единствената крайна цел – да отделят жертвата от Бога, да я въведат в грях, да я доведат до безпокойство, до депресия, до отчуждение, до отчаяние. Но все пак,

свещеникът чрез тайнството на Свещеническия орден единствен е призван и упълномощен с Христовата сила и неговата помощ да може ефективно да се бори и победи злото, като освободи човека от сатанинското влияние. Хората с право очакват това от нас. Ако ние не ги приемем и не ги разберем, ако не проявим разбиране към тях и не намерим време да им помогнем, носим пред Бога голяма отговорност за техните отклонения от правия път. Притиснати от злото, което винаги е по-силно от човека, те тогава търсят помощ на всички страни. Най-често се обръщат към магьосници, разни лечители, ясновидци и тям подобни, които тогава по магьоснически начин, а това означава чрез различни сатанински практики, не освобождават хората, а напротив, още по-силно ги стягат в омагьосания кръг, от който не виждат изход. За съжаление, в своята практика всеки ден се срещам с такива и подобни примери.

• Проклятие

Това е един от много опасните начини, по който може да се причини на някого зло. С клетвата и проклятието се изразява желание да се случи зло на другото. А ясно е, че източникът на злото е Сатаната. Ако клетвата е изречена с истинска злонамереност, а особено, ако съществува кръвна връзка между онзи, който прокллина, и обекта на проклятието, могат да се случат страшни последици. В своята практика съм видял, че най-тежки са последиците, когато родители проклинат собствените си деца или пък дядовци и баби – внуците. Проклятията имат много тежки последици, когато се отнасят до щастието или успеха в живота.

Особено голяма тежест имат проклятията, които се изричат при специални случаи, например, в деня на сватбата. Последиците от такива проклятия могат да бъдат най-различни: постоянни болести, които съпровождат човека в живота, човек може цял живот да се сблъсква с невероятни затруднения в работата, нещастие в брака, болест на децата... Това е така, защото родителите са свързани с децата си с кръвна връзка и авторитет. Някои майки проклинат децата си от лош навик. Пращат децата си по дяволите, без сериозно да мислят за това. Обаче злият дух слуша и щом някой му откrehне вратата, той с готовност влиза и след това трудно излиза. А и самият наш Господ е казал: „Казвам ви обаче, че за всяка празна дума, която кажат хората, ще отговарят в Съдния ден. Защото по думите си ще бъдеш оправдан и по думите си ще бъдеш осъден“ (Матей, 12,36-37).

• Сатанизъм

Човешката извратеност, особено в по-ново време, сякаш няма граница. Така срещаме все по-голям брой хора, които се занимават професионално с черна магия, спиритизъм и сатанински култове, като по този начин желаят да предадат своето «послание» на хората. В това, разбира се, голяма роля играе безскрупулното печелене.

За най-голям сатанист на двадесети век мнозина смятат магьосника Алистър Кроули (1875-1947). Самият той се е смятал за Антихрист и затова се нарекъл «Великия звяр 666» (сравни Откровение, 11,7). Бил убеден, че окултните, магически сили със свръхчовешки

знания и способности искат да го използват като канал за комуникация с човечеството. Целта на мисията си описал така: «...да се задвижат окултни сили, които в края на този век ще кулминират в просветление на всички хора».

Под негово влияние по-късно се развива цял мрачен свят на тайнствени обреди и тайни окултни ложи, в които се практикува черна магия, поклонение на Дявола и странни жертвоприношения, които стигат дори до жертвоприношение на хора. Със своето влияние заразява множество хора и така ги поставя под влиянието на Лукавия. Неговите книги и до днес се продават с десетки хиляди.

Светото писание много ясно говори за отстъплението на хора от Бога в периода, който предхожда повторното идване на Исус на този свят: „Никой да не ви измами по никакъв начин, защото този ден няма да настъпи, докато първо не дойде отстъплението и не се открие човекът на греха, синът на погибелта. Той се противи и се превъзнася над всичко, което е божествено и свято, дори ще седне като бог в Божия храм, за да се представи за бог“ (II посл. солун., 2,3-4). „Но както стана в дните на Ной, тъй ще настъпи и пришествието на Сина човешки, защото, както в дните преди потопа ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, в който Ной влезе в ковчега, и не разбраха нищо, докато не дойде потопът и отнесе всички – тъй ще настъпи и пришествието на Сина човешки“ (Матей, 24,37-39). Отстъплението, за което говори Светото писание, е свързано с господство на беззаконието, т. е. отстъпление от Божието движение: „и понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта“ (Матей, 24,12). Ако хвърлим поглед върху

ситуацията в днешния свят, неизбежно ще трябва да констатираме, че това отдавна се случва, дори и при мнозина, които се наричат християни. Само свидетелството на истинските вярващи и въздействието на Светия Дух все още задържа окончателната катастрофа (сравни Откровение, 9,20-21).

Нима не се забелязва все по-голяма коравосърдечност у мнозина по отношение на Бога и неговото Слово? Хората са възпрепятствани да се обърнат към Бога от своята „просветеност“ и от научните и философските постижения. Тяхното високомерие ги блокира така, че не виждат правата Истина.

Разбира се, че тогава изпадат в друга крайност и започват да се кланят на любими идоли: **златни идоли** – своята икономическа мощ, **медни идоли** – техника и оръжие, **каменни идоли** – огромни здания. Това са нещата, на които те възлагат доверие.

Развратът, кражбите и убийствата са се разпространили навсякъде и са станали наша всекидневна действителност. Предбрачните и извънбрачните полови отношения се смятат за съвсем нормално явление. Вълната от порнография така ни е заляла, че вече няма списание или една атрактивна реклама без порнографски сцени. А американската преса ни информира, че в САЩ на всеки 23 минути се извършва едно убийство, на всеки 75 секунди – нападение с цел грабеж и на всеки 10 секунди – взлом¹⁵.

15 вж. напр. и 2015 Crime Clock Statistics (статистика на престъпността по часовник за 2015 г.) на сайта ucr.fbi.gov, където дават следната статистика: едно убийство на всеки 33,5 минути, един грабеж на всеки 1,6 минути, една кражба с взлом на всеки 20 секунди (Бел. прев.)

Боготворенето на демони и магиите са достигнали днес страшни размери.

Тук няма да говорим толкова за боготворенето на духа на времето (*Zeitgeist*), за идеологиите и идолиите. Тук преди всичко имаме предвид духовната катастрофа, която в наши дни с цялата си мощ се стовари върху човечеството в апокалиптични размери. От ден на ден все повече нараства интересът към окултни науки и парапсихология. В Съединените американски щати повече от сто колежа предлагат на младите курсове по парапсихология. А да не говорим именно за наводнението от литература от областта на астрологията, магията и магьосничеството. Милиони млади хора по света годишно влизат в най-различни секти, чиито вярвания имат магьоснически характер.

В последно време въздействието на Дявола достига изключително големи размери. Не е засегнат само индивидът, а чрез индивида е засегнато цялото общество, народите и държавите. Сатаната постоянно се появява, неговото присъствие можем да усетим в смъртоносните войни, изнасилванията, убийствата на неродени, различните форми на сатанизъм, изчезването на съвестността и чувството за морал, чрез което се различава доброто от злото, все по-силните бунтове срещу Бога, религията, морала, истината, достойнството, закона, реда, разбирателството. Всичко това може да се види не само в обществения, стопанския, политическия живот, а и в света на културата и литературата, изкуството и развлеченията.

А и самата съвременна теология, все по-силната и рационалистична, материалистична и земна насоченост, по свой начин допринесе за избуяването на

окултизма, което всъщност е парадоксално. Това остроумно го е забелязал **Ос Гинес**, като пише: „Християнството, което започна да смята окултните явления за несъществуващи, изгуби централното си място между скептиците, които отричаха съществуването на тези явления, и онези, които открито и изцяло ги приемаха. Така всеки, който търсеше духовно измерение, а не можеше да го намери в Църквата, прибегна към окултизма. По ирония, теолозите, които равнодушно се приспиваха с рационализма на своята теология, са последните, които вярват в такива неща“.

А авторитетният теолог **Петер Байерхаус**, като разбира за тази демонична инвазия, която през последните години на двадесети век с всеки ден все повече приижда, изрично изисква:

1. Не бива да смятаме вълната от окултизъм под различна форма и със сатанински корени за безвредна;

2. На вълната от окултизъм трябва да противопоставим най-голяма бдителност в собствения си духовен живот;

3. Като имат пред вид вълната от окултизъм, истинските християни трябва още по-съзнателно да приемат своето призвание, за да застанат в духовната борба на страната на светлината.

• **Сатанизмът в рок музиката**

Някой, вероятно учуден, ще попита: Нима е възможно Лукавият и чрез музиката да въздейства на хората? Не е ли, все пак, пресилено да се твърди това?

От изложеното дотук наистина е очевидно, че

особено през последните години на миналия и в началото на настоящия век сатанизмът става обезпокоително явление, което бързо се разпространява по целия свят. Особено младите хора, на които животът е празен, без ясни идеали, които от скука винаги търсят нещо ново, жадни за приключения, именно в окултното намират най-интересна област за неосъществените си амбиции. Сатаната изключително добре познава психологията на младия човек, който поставя под въпрос всички традиционни ценности. Затова стимулира в младото поколение желанието и несъзнателния импулс да отхвърля и обръща надолу с главата всичко, което досега е било недосегаемо и свещено за хората. По такъв начин желае да осмее и по най-вулгарен начин да оскверни Евхаристията, която е върховен акт на нашата вяра. В сатанизма са известни т. нар. «черни литургии», които, за съжаление, имат поклонници и в нашите предели. И там съществува «олтар», на който се извършва отвратителен обред. При тези «литургии» се рецитират определени молитви, но напълно изопачени. Участниците се обръщат към Сатаната и го величават като свой Бог. Кулминация на черната литургия е «причастието», разбира се с откраднати хостии, които след това се смесват с кръв от жертвано животно, която присъстващите пият. Този сатанински акт е съпроводен от сексуални оргии, защото от тях се очаква магическа сила. Ако жена зачене в такъв акт, тя е длъжна да роди тайно това дете и да го принесе в жертва на Сатаната. Сатанистите смятат, че такава жертва на невинно дете е онова, което Сатаната най-много желае. И за да се омиловичи Лукавия, на такива тайни сеанси се жертват животни, а понякога дори и хора, особено деца. Известен е фактът, че сред хората на изкуството,

особено сред музикантите, съществува склонност да се занимават с черна магия, спиритизъм и сатанински култове. Тя се проявява особено в по-ново време в хард-рока и хеви метъла, като има своето приложение на рок сцените. Особено мистериозен е неизвестният, задкулисен живот на разни рок изпълнители.

След 1969 година, когато е обявено «времето на поклонение на Дявола», с основаване на първата сатанинска църква в Сан Франциско, окултизмът и сатанинската култура започват силно да се развиват и разпространяват именно чрез рок сцената. Началото се свързва с английския състав Блек Сабат (Black Sabbath – черна събота). Те, чрез окултното и магията, спиритизма и сатанизма, със специални текстове, стават предтечи на групите на младото хеви метъл поколение. Голям успех имат сред малолетната публика с шокиращи текстове като: «Вземи живот, той става евтин; убий някого, никой няма да плаче. Свободата е твоя, само дълговете си плати, просто искаме да използваме душата ти»¹⁶.

Основателят на първата официална сатанинска църква в Съединените американски щати и възторжен почитател на Дявола, Антон Шандор ЛаВей, през 1968 г. дава следното изявление: „Масите, които стават привърженици на Лукавия, изопачават Отче наш, внасят в него безсрамие и тъпчат Христовия кръст с крака или го окачват надолу с главата“.

А на обложката на дългосвиращата плоча «Reflection-Black Sabbath» пише: «Още в първата си дългосвираща плоча призоваха Сатаната, който веднага наистина дойде. Обеща им успех в целия свят. Затова

16 «Take a life, it's going cheap; kill someone, no one will weep - Freedom's yours, just pay your dues, we just want your soul to use!» (Cornucopia) (Бел. прев.)

трябва всяка година да свирят на Велики Сабат (Велика Събота)». И едната, и другата страна, до днес върши това. На обложките на дългосвиреците плочи се появява известното и с лоша слава число 666, числото на Антихриста (сравни Откровение, 13,18), което, заедно с мъртвешка глава и кръстосани кости, се появява на някои фланелки на клуба на феновете като знак на открита привързаност към сатанизма. В някои свои песни наричат Сатаната «господар на този свят».

Един известен християнин, специалист по рок-музика в Съединените американски щати, пише: „Бях шокиран, когато открих, че притеснително голям брой млади хора, които вярват в Христос, купуват и слушат албумите на Блек Сабат, макар да знаят, че тази група има благосклонно отношение към Сатаната“.

Друга много известна в света група са Ролинг Стоунс (Rolling Stones). Как въздейства Лукавият чрез тях, можем да видим от онова, което се случва на 6 декември 1969 г. на една изоставена писта за автомобилни състезания близо до Сан Франциско. Тук Ролинг Стоунс провеждат своя рок фестивал. Присъстват повече от 300 000 посетители. Когато изпълняват песента «Carol», няколко млади хора се събличат голи и допълзват до сцената, т. е. до главния «олтар», а охранителите на групата Хелс Ейнджълс (Hell's Angels, Ангелите на ада), които са ангажирани за поддържане на реда, започват най-жестоко да ги бият, сякаш ги кара някаква свръхестествена сила. А тези млади хора-жертви не само че приемат болката и жестокостта, а настояват още по-ужасно да ги бият. А когато Ролинг Стоунс започват да свирят «Sympathy for the Devil» (Симпатия към Дявола), охранителите, безразборно, започват да удрят слушателите. Кървавият

побой пред сцената вече не може да се спре, концертът е изцяло извън контрол. Стават три убийства, има двадесет тежко пострадали, а ранените са много. Един от присъстващите, като кара своя автомобил с висока скорост, се забива в множеството и убива двама души. Опиянен от LSD, един младеж се удавя в канал, а друг, чиито крака биват обхванати от огън, бива откаран в болница с тежки обгаряния. Двадесетина лекари и шестима психиатри до изтощение обработват наркомани, преждевременни раждания, наранявания от побоя. Ето красноречива илюстрация на това как Сатаната може чрез сатанински рок групи да въздейства ужасно негативно върху масите. Това винаги се случва, когато чрез рок музиката се поощрява сатанизмът, самоубийствата, различните видови насилие, приемането на дрога и алкохол, безразборните сексуални отношения, омразата към другите, арогантното поведение, порнографията, кражбата, егоизмът, расизмът, анархизмът, фанатизмът и много други перверзии. Всъщност, когато музиката и нечие пеене водят човека извън границите на нормалното човешко поведение и предизвикват вандализъм, такива песни и такава музика водят човека към ада.

Изявленията, които често дават отделни членове на рок групи най-ясно показват в чия атмосфера се движат. Така например, Глен Бентън, вокалист и бас китарист на дет метъл групата Деисид, казва: „Вярвам само в няколко неща: Мрази всичко, убий неприятелите си, мрази своите конкуренти, желай смъртта на всеки, който ти се противопоставя, мисли само за себе си и вярвай само на себе си! Докато бях момче, караха ме насила да ходя на църква, но винаги съм се съпротивлявал на това; всичко, което е църковно и

християнско, ми е било противно. На гнилите християни, например, пречи това, че имам ясно определен имидж на сатанист и отпечатан сатанински кръст на челото. Направих това по простата причина – защото ми харесва. Никой не ми е казал да направя това, но ако в живота искаш да докажеш нещо, можеш да го направиш чрез знак, който носиш след това цял живот. В Бога ли вярвам или в Сатаната? Факт е, че Бог е прогонил Сатаната от небето на земята, за да се възцари над света. За мен Сатаната е също толкова Бог, колкото и Яхве е Бог“.

Антон ЛаВей, бащата на първата сатанинска църква и неин пръв първосвещеник, разработва собствена философия на съвременния сатанизъм, своите Девет сатанински декларации, които противопоставя на библейските заповеди.

Щом младите хора приемат сатанинските норми на поведение, тогава нищо чудно, че всеки ден до нас достигат тревожни вести за оргии на гробове, за оскверняване на гробове, за хора и животни принесени в жертва, за изнасилвания – което в последно време е все по-често, за предизвикване на пожари в църкви и за взаимни обредни убийства.

Музиката има силно въздействие върху човека. Това е известно още отдавна. А някои форми на музика могат да предизвикат състояние на транс или да създадат атмосфера, която благоприятства въздействието на демонични духове. Музиката може да промени настроенията на човека, а именно това, което желаят да постигнат магията и окултизмът. Хората, изпаднали в транс, често се държат агресивно или пък извършват сексуални действия, които в нормално състояние не биха могли да извършат. С други думи,

човек в транс е психически безпомощен и затова тогава до голяма степен може да се влияе върху него.

На рок концертите и в много диско-клубове виещите звуци на китарите, които електронно се усилват, и трескавото биене на барабаните, от които се тресат нервите, дават възможност на рок и бийт музикантите да превърнат младежите в крещящи уродливи същества. Един лекар казва: „Тогава се губи контрол над телесните функции. Състоянието на екстаз, което се съпровожда от резки движения, удари като при епилепсия, крещене, хапане, смях, уриниране и разкъсване на дрехите, се възприема като щастие и удоволствие“.

Боб Ларсън, който, преди да повярва в Исус Христос, самият е бил активен рок музикант, става дълбоко загрижен заради плашещите факти, които открива при своите проучвания: „Сатаната знае, че ако в тези последни дни преди Исусовото второ пришествие иска да бъде ефективен, трябва да придобие контрол върху младите. Сатаната се възползва от хард рока, за да овладее масово това поколение. Със собствените си очи съм виждал, как млади хора, при танцуване на рок музика, биват обладавани от демони. Това може да се забележи особено при момичетата. Човек би очаквал от младите дами да запазят някакво благоприличие при танца, но, все пак, наблюдавал съм как млади момичета се отдават на конвулсивни резки движения – което може да се разтълкува само като проява на демонично въздействие. Обземаше ме страх, когато виждах, че такива неща се случват, докато танцуват на моята музика“.

След като узнахме всичко това, накрая трябва да заключим, че прекалено силната музика, съпроводена от

ритъм, който заглушава, и непрестанният «заряд» от миризми, тъмнина, смяна на цветове и светлини, които разцепват мрака като мълнии, многобройни слушатели, които сугестивно влияят едни на други – всичко това са характерните черти на рок концертите и диско-klubовете, където Сатаната обилно събира свои жертви, изпаднали в състояние на упоение и замъгленост.

• Безсрамно облекло

– Та нима и чрез облеклото Лукавият може да влияе на хората? – ще се запитат мнозина.

Съвсем сигурно е, а и практиката всекидневно ни потвърждава това, че начинът на обличане може да бъде предизвикателен и в определен смисъл благоприятна възможност Сатаната по «модерен, съвременен и рафиниран» начин да въвежда човек в грях.

Начинът на обличане до голяма степен издава вкуса на човека, но и неговите морални позиции.

Да се обличаме хубаво, с вкус, а и модерно, само по себе си не е лошо. Напротив, то издава изтънчеността на човека и неговия изискан усет към красивото. Това изобщо не е под въпрос. Елегантната класика винаги може да се пригоди към различни случаи и ситуации в съвременния живот. И докато е така, всичко е наред и няма проблеми.

Но жените особено се поддават на експозиционистичния начин на обличане под влияние на днешната мода, която се лансира чрез много разпространеното влияние на масмедиите. С това се иска да се създаде колективно мнение, че и в тази област

цари пълна свобода, без оглед на християнските морални принципи – кой ли днес изобщо обръща внимание на това?! Според съвременното схващане, което постоянно и упорито ни се натрапва, в това няма нищо неестествено или грозно, а още по-малко греховно. Безсрамието в обличането обаче има за цел да пробуди в лице от другия пол плътско желание и сексуален нагон.

Психологическият анализ на такова поведение сочи, че става дума за много несигурни и нестабилни лица, които нямат достатъчно самоувереност и затова, поне по този начин, искат да събудят и привлекат чуждото внимание. Безсрамното откриване на гърдите, пъпа и други части на тялото свидетелства, че вече не съществува онова, което принадлежи на нашата интимност.

Днешните «модерни» момичета все по-често се виждат по бельо, а не с дрехи; с дълбоко деколте, с цепка на полата, която стига почти до талията, минижупи, с къси панталони... И не е рядкост така облечено момиче да се появи и в църква, на Евхаристия, и такава дори да пристъпи към Свето причастие, въпреки че на много църковни врати съществува знак, който ясно предупреждава, че на нецеломъдрено облечени лица е забранен вход в църквата. На входа на папската базилика Св. Петър в Рим, а и на много други църкви, се намира папач, който предупреждава и не допуска в светите места да се влиза с неприлично облекло.

Това не значи, че в църква трябва да се влиза с остарялата рокля на мама, която на момичето виси като на закачалка. Сигурно има много начини момичето да се облече с вкус и същевременно това да ѝ стои добре и

всичко да бъде прилично.

Вероятно много момичета, които ще прочетат това, ще кажат, че обикновено нямат зли мисли, а просто искат да изглеждат млади и красиви по модерен начин. И това е истина. Но съзнават ли какво мислят другите и какви мисли и желания предизвикват у онези, които ги наблюдават облечени така? Трябва да се обличат с фина изисканост и смиреност и да не правят от себе си витрина, която всеки любопитен може да разгледа както и когато иска това. Всяко християнски ориентирано момиче трябва да намери собствен стил на обличане, който ще ѝ помогне да се чувства удобно на всяко място и във всяка ситуация. В противен случай, трябва да знае, че всеки, който изпитва похот или има скрити лоши мисли, където и да било – на улицата, в трамвая, в автобуса и др. – я погледне, отнема частица от нейното спокойствие, нейната невинна душа. Тя може би няма зли мисли, но изобщо не бива да навежда другите на зли мисли.

Може би, добре би било, ако нашите момичета се запитат как би се облякла Блажената Дева Мария, ако тя беше момиче в тяхното време. Сигурно това би било нещо съвременно, но не биещо на очи, нещо, което подчертава красотата на жената като личност, а не частите на нейното тяло. Умерено и прилично, а това всички можем да определим в себе си по някакъв начин.

За съжаление, за това престана да се говори в часовете по вероучение, както и на проповедите. А би трябвало непрекъснато да се обучават младите, за да заемат правилна морална позиция, за да им се покаже до какво изобщо може да се стигне, ако се пренебрегне това. Нашите млади би трябвало да бъдат свидетели на Исус Христос чрез своя живот. Но поставям въпрос: Кой

ще вярва на свидетелка, която полугола се разхожда по улиците и дори така облечена идва на църква?

В това би трябвало всички, като се започне от родителите, и през вероучителя, та до свещеника, с любов да упътваме младите. Защото Лукавият тук много лукаво, масово и всекидневно, въвлича душите в своите отровни примки и бере обилни плодове. И особено ликува, когато прави това с млади хора, които са носители на живота.

КАК ДА СЕ ОСВОБОДИМ ОТ ВЛИЯНИЕТО НА САТАНАТА

След обширното представяне и изброяване на най-разнообразни примки, с които си служи Сатаната в своето лукаво съблазняване на хората, нормално е да се питаме: Има ли изход? Този въпрос поставят особено онези, които съзнателно или несъзнателно, са влезли на територията на злия дух и така са били облъчени от негативните, демонични сили. А такива хора днес има много. Това са хора, които усещат със съществуването си, че се намират в омагьосан кръг и постоянно тъпчат на едно място. Каквото и да предприемат, не помага, Имат усещането, че ги управлява някаква по-мощна сила, на която по никакъв начин не могат да се противопоставят и от която не могат да се освободят. Такива хора се лутат на всички страни, като търсят помощ и изход. На моята врата всекидневно, а, вярвам, и на вратите на много свещеници, идват мнозина с мъките си и тревогите си, като търсят освобождение. Именно към такива, а и към много други хора, които се оказват в безизходни ситуации и често изпадат в малодушие и отчаяние, е насочена тази книга.

Първото нещо, което бих искал специално да подчертая, е фактът, че Сатаната е по-силен от човека. Когато човек се доближи до него и влезе на негова територия – това мнозина са изпитали в живота си – тогава ще почувства, че е безпомощен. Няма никаква възможност със собствени сили да се противопостави на злото.

Но трябва ясно да се подчертае и добре да се

обърне внимание на втората много важна истина: **Бог е неизмеримо по-силен от Сатаната!** И всъщност тук е единствената възможност и единственият изход от омагьосания кръг на злото. Само Божествената сила е способна да го победи, единствено Божествената светлина, светлината на Светия Дух, е способна да разкрие неговите интриги и неговите конспирации. Той изобщо не може да ни навреди, ако тясно се свържем с Господа. Трябва силно да вярваме, че с Божията милост можем винаги да победим Сатаната. Бог е нашата помощ и нашата опора.

За това ясно ни говори Катехизисът на Католическата църква: „Могъществото на Сатаната обаче не е безкрайно. Той не е нищо друго освен създание, чиято мощ се дължи на факта, че е чист дух, но винаги остава само създание: той не може да попречи на изграждането на Царството Божие. Макар че Сатаната действа в света от омраза против Бога и Неговото царство в Исуса Христа и въпреки че неговото злодеяние причинява тежки вреди – от духовен характер и дори непряко от физически характер – за всеки човек и за обществото като цяло тази дейност е позволена от божественото Провидение, което със сила и благост ръководи историята на човечеството и света. Божественото позволение на дяволската активност е голяма тайна, но «ние знаем, че всичко води към добро онези, които обичат Бога и са призвани по Неговата воля» (Рим, 8, 28)“, ККЦ, т. 395.

Давид в Божието име с камък и прашка побеждава гигантския Голиат. И ние в името Божие и в името на Неговата пресвета Майка ще победим мощта на Лукавия.

Исус Христос – единствен освободител и изцелител

Като четем внимателно евангелията, ще стигнем до заключението, че повечето разкази за деяния на Исус се отнасят до неговата служба за изцеление.

Веднага след Кръщението на Йордан, Исус, чрез силата на Духа, започва своята публична дейност. Той самият свидетелства пред хората, че върху него се изпълнява пророчеството на Исаия. Той е онзи, който е изпратен от Бога да изцелява болните и да пусне на свобода онези, които Дяволът е угнетил (сравни Лука, 4,18)¹⁷.

Йоан Кръстител, като желае да се увери, че Исус е обещаният Месия, изпраща учениците си при Исус, за да го питат, дали Той е оня, Който предстои да дойде. Така им отговаря: „ИДЕТЕ И СЪОБЩЕТЕ НА ЙОАН ТОВА, КОЕТО ЧУВАТЕ И ВИЖДАТЕ: СЛЕПИ ПРОГЛЕЖДАТ И САКАТИ ПРОХОЖДАТ, ПРОКАЖНИ СА ОЧИСТВАНИ И ГЛУХИ ЗАПОЧВАТ ДА ЧУВАТ, МЪРТВИ БИВАТ ВЪЗКРЕСЯВАНИ И НА СИРОМАСИТЕ СЕ ПРОПОВЯДВА БЛАГОВЕСТИЕТО“ (Матей, 11,4-5).

Св. Лука ни съобщава:

17 Исаия, 61,1-2 „Духът на Господ Бог е върху Мене, защото Господ Ме помага да благовестя на бедните, изпрати Ме да излекувам съкрушените сърца, да възвестявам на пленените свобода и на затворниците – освобождаване от тъмницата, да проповядвам година на благоволение на Господа...“, Лука, 4,18-19 „Духът на Господа е върху Мене; затова Ме помага да благовестя на бедните, прати Ме да лекувам онези, които имат съкрушени сърца, да проповядвам на пленените освобождение, на слепите проглеждане, да пусна на свобода измъчените, да проповядвам годината на Господа, която ще донесе спасение“ (Бел. прев.)

„И като слезе заедно с тях, Той се спря на равно място. Мнозина Негови ученици и голямо множество народ от цяла Юдея и Ерусалим и крайбрежието на Тир и Сидон бяха дошли да Го чуят и да **СЕ ИЗЦЕЛЯТ ОТ БОЛЕСТИТЕ СИ**. Изцеляваха се и онези, които страдаха от нечисти духове. И всеки от множеството хора искаше да Го докосне, **ЗАЩОТО СИЛА ИЗЛИЗАШЕ ОТ НЕГО И ИЗЦЕЛЯВАШЕ ВСИЧКИ**“ (Лука, 6,17-19).

А евангелистът Марко ни осведомява:

„И Той изцели мнозина, които страдаха от разни болести, и изгони много бесове“ (Марко, 1,34).

Исус призовава и своите ученици и те да продължат да вършат същото онова, което той върши: поверява им службата за оздравяване и освобождаване:

„И... даде им власт над нечистите духове: да ги изгонват и да изцеляват всякакви болести и всякаква немощ“ (Матей, 10,1).

Тази същата власт и сила за изцеление на болните и изгонване на нечисти духове дава и на седемдесет ученика (виж Лука, 10,1-8).

Известен е онзи случай, който описва Матей в евангелието си, как един баща довежда сина си, който бил епилептик, а всъщност, обладан от нечист дух, при учениците на Исус, за да го изцелят. Тъй като те не успяват да го изцелят, Исус заповядва на беса и той излиза от момчето и момчето в миг оздравява. Тогава учениците питат Исус: „«Защо ние не можахме да го изгоним?» Той им каза: «Поради вашето маловерие. Защото истина ви казвам: Ако имате вяра колкото синапово зърно и речете на тая планина: „Премести се оттук там“ и тя ще се премести **И НИЩО НЯМА ДА ВИ БЪДЕ НЕВЪЗМОЖНО**. А тоя род не излиза, освен с молитва и пост»“ (сравни Матей, 17,19-21 и Марко,

9,28-29).

И евангелията ни свидетелстват, че апостолите и учениците още по времето на публичната дейност на Исус започват мисията: „И седемдесетте се върнаха с радост и казаха: «Господи, в Твое име и бесове ни се покоряват!»“ (Лука, 10,17).

А след своето възкресение, на мнозина, които вярват, дава силата да изцеляват болни и да изгонват бесове: „И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват..., на болни ще възлагат ръце и те ще оздравяват“ (Марко, 16,17-18).

Като имаме предвид цитираните библейски текстове, без съмнение можем да заключим, че Исус извършва служба за оздравяване и освобождение и че тази служба поверява на своите ученици. Затова е трудно да се разбере защо днес учениците на Исус – епископи и свещеници – с определена резервираност и едно непонятно недоверие не придават важност на тази днес изключително важна и необходима служба в Църквата. Тогава, съвсем разбираемо е, че мнозина, които не срещат приемане и разбиране у своите духовни пастири, отиват при изкустителните, но много опасни, псевдо-лечители, които се занимават с езотерика и разни магьоснически, т. е., сатанински практики, и влизат още по-дълбоко в пастта на Лукавия, който ги поробва и унищожава.

Мога от своя личен опит да свидетелствам, че множество освобождения и изцеления са се случили на семинарите и духовните обнови, които съм водел през моите двадесет и пет години в служба на освобождението. А мога със сигурност да потвърдя и че по-голям брой изцеления и освобождения, духовни и телесни, са се случили по време на Св. литургия и

поклонение пред Пресветото Олтарно Тайнство, отколкото когато ние, свещениците, сме полагали ръце върху болните. Чудесата в Лурд стават по време на евхаристична процесия. Това е разбираемо, защото Евхаристията е тайнство, който изцелява. За онзи, който недостойно се причестява, приемането на Св. причастие е осъждане на себе си (сравни I посл. коринт., 11,29), но за онзи, който достойно се причестява, то носи здраве на душата и тялото. Преди Св. причастие молим: „Господи, не съм достоен да влезеш под моя покрив, а само кажи дума и ще се изцели душата ми!“¹⁸

Но трябва да се каже, че Исус изцелява и чрез помазани слуги – чрез даровете вяра и изцеление. И днес в Църквата има, както и през цялата ѝ история, мнозина помазани, на които Господ е дал като дар харизми за изцеление. Но отново ясно трябва да се каже, че чрез тези свои слуги действа самият Исус, помага, изцелява и освобождава.

Тук е важно да си спомним за онзи случай при вратата на храма в Ерусалим, когато получава изцеление куцийт просяк. Присъстващите мислят, че това са извършили учениците Петър и Йоан. Тогава Петър става и се обръща към тях с тези думи: „Израилтяни, защо се чудите на това? И защо ни гледате, сякаш благодарение на нашата сила или благочестие този проходи? Бог на Авраам, на Исаак и на Яков, Бог на прадедите ни прослави Своя Син Исус, Когото вие предадохте и от Когото се отрекохте пред Пилат, когато той бе отсъдил да бъде пуснат. Но вие се отрекохте от Светия и Праведния и поискахте да ви дари един убиец, а убихте Създателя на живота. Него Бог възкреси от мъртвите, на

18 Сравни: Матей, 8,8 и Лука, 7,6 (Бел. прев.)

което ние сме свидетели. И заради вярата в Него Той укрепил нозете на този, когото гледате и познавате; а вярата в Него му даде това изцеление пред всички вас“ (Деяния, 3,12-16).

Затова е много важно да се забележи и добре да се запомни: когато хора се изцеляват – чрез молитва и полагане на ръце от помазани служители, ИСУС Е ТОЗИ, КОЙТО ИЗЦЕЛЯВА.

Практически указания и съвети

Значи, какво да прави човек, който е влязъл на територията на Лукавия и не вижда изход?

Моят съвет е: задължително да потърсите опитен свещеник, който ще ви помогне с Божията помощ и сила да излезете от тези окови. Исус „повика дванадесетте, започна да ги изпраща двама по двама и им даде власт над нечистите духове“ (Марко, 6,7). „И те тръгнаха и проповядваха, че всички трябва да се покаят, изгонваха много бесове, помазваха мнозина болни с елей и ги изцеляваха“ (Марко, 6,12-13). По същия начин са овластени и днес свещениците. Разбира се, при условие, че свещеникът вярва в своето свещеничество, а това значи – в овластяването, дадено му от Господа. Тук нямам пред вид извършването на служение за екзорцизъм. Това са крайни случаи и такава служба може да извършва само и единствено свещеник, който за това има изричното позволение от своя епископ. Но тези случаи наистина са малко. Опитните и уважавани екзорцисти смятат, че от всички онези, при които се разпознава явно въздействие на нечист дух, само 2% са много тежки случаи на класическо обладаване, където

единствено ефективно тогава е служение за екзорцизъм. Всички останали случаи без проблем може да решава всеки свещеник. Добрият папа Йоан XXIII особено изтъква образа на енорийския свещеник от Арс – **св. Жан Виане**, който освободил много души от сатанинските окови, въпреки че не е бил екзорцист и изобщо никога в живота си не е провеждал екзорцизъм. Всеки свещеник има на разположение много средства, с които би трябвало да си служи при освобождаването на душите от сатанинските примки.

Необходима е вяра, доверие в Исус Христос, който победи Сатаната и събори царството му. Исус Христос и днес е същият. Пред неговия кръст бягат всички неприятелски сили. Със силата на Неговото Име, ако имаме крепка вяра, трябва да се отстрани всяко зло влияние и всяко сатанинско присъствие. Тук е и Безгрешната Дева, победителка над Сатаната. Тя винаги е готова да пази, защитава и подкрепя в земната борба срещу какъвто и да било вид сатанинско влияние. Постоянно на наше разположение е и помощта и застъпничеството на Св. Михаил и всички ангели и светии.

Мощта на Сатаната и неговото опасно влияние върху хората се проявява тогава, когато човек се отдалечи от Бога. Мнозина са изпитали това през живота си. Обикновено се случва така, че човек първо започва да занемарява и пренебрегва всекидневната молитва, после започва да пренебрегва задължението си да посещава в неделя Св. литургия, след това занемарява редовната изповед, и накрая постепенно и неусетно започва да се поддава на съблазни и изкушения... И изведнъж, без дори и самият да съзнава това, попада под влиянието на Лукавия, който умело го

оплита в мрежите си, замъглява разума му, отслабва волята му и човек в това състояние е напълно безпомощен за борба срещу злото. За такъв човек най-напред трябва да се започне с молитва Господ да укрепи вярата му и чрез дарбата вяра да му отвори очите на духа, за да осъзнае състоянието, в което се намира.

На такъв човек препоръчвам да започне и сам да се моли искрено и от дълбините на сърцето си. Това може да изрече с тези или подобни думи: „**Исусе, Господи мой, прояви състрадание към мен. Съжалявам за всички грехове, които съм извършил. Съжалявам за всички грехове, които съм извършил. Мразя всички свои грехове и греховни постъпки. Любезно те моля да ми простиш всичко. Измий ме със скъпоценната си Кръв. Господи мой и Боже мой, смили се над мен, грешника. Душата ми копнее и жадува за Светия Ти Дух. Изпълни ме с Духа си така силно, за да се очистя, изцеля и спася. Благодаря Ти, Исусе; славя Те, Исусе!**“

Ако чувстваш омраза или враждебност към когото и да било, постарай се, докато се молиш, да му простиш.

Какво да се предприеме в такъв и подобни случаи?

Екзорцистите препоръчват следните средства: тайнството на Св. изповедание и Св. причастие, а в някои случаи и тайнството помазание на болните, актове на епитимия и обръщане към Бога, както и различни молитви за физическо и психическо освобождение. Особено, и то винаги на първо място, изтъкват **тайнството на Св. изповедание**. От него Сатаната най-много се плаши, защото в него непосредствено

въздейства «скъпоценната Кръв Исусова», която измива и очиства от всякакъв грях и която тогава става сигурна броня – защита срещу пъкления неприятел.

В повечето случаи много важно е **житейското Св. изповедание**. Необходимо е да видим в Божия светлина целия си живот, да направим, с Божията помощ, радикална ревизия на живота си. Това може да стане само чрез искрена молитва, съпроводена от светлината на Светия Дух, който разкрива и разобличава пред човека всички скрити и замаскирани примки на Лукавия. На края на книгата се намира много изчерпателен образец за изпит на съвестта, който на всеки, който желае да опознае своето действително състояние и да разкрие примките на Лукавия в своя живот, ще помогне чрез добро и валидно житейско Св. изповедание да разтовари душата си от греха, да се помири с Бога и да получи вътрешно спокойствие. Тогава човек неизбежно идва до житейския кръстопът, до точката на своя житейски път, в която трябва да определи на коя страна е и да вземе житейско решение.

Значи, ако желае да излезе и да се освободи от властта на Лукавия, човек трябва да се отрече от него решително и безвъзвратно. Трябва да се отрече от него, от неговите съблазни, неговите ласкави предложения и всяка «помощ», която би могла да дойде чрез влиянието на Лукавия. Трябва да се предаде на Господ с пълното си доверие, изцяло да се предаде в Неговите ръце и съзнателно да повери живота си на Него, за да го води и управлява Той. „Спасение няма чрез никой друг, защото няма под небето друго име, дадено между хората, чрез което трябва да се спасим“ (Деяния, 4,12).

Колебанието и нерешителността бързо ще бъдат използвани от злия дух и ще върнат човека в още по-

тежко състояние. „Никой не може да слугува на двама господари“ (Матей, 6,24). „Никой, който е сложил ръката си върху ралото и поглежда назад, не е годен за Божието царство“ (Лука, 9,62).

А след това, тайнството на **Св. причастие**, в което приемаме Христовото Тяло и неговата Кръв, които ни дават неговия живот и неговата сила срещу всяка атака на злия дух. Тогава, всъщност, живеем от Исус, който е наш единствен Изкупител и Спасител, който е дошъл на този свят именно, „за да разруши делата на дявола“¹⁹.

Светата литургия, всъщност, осъвременява жертвата на Христос, чрез която Сатаната е победен. Приемайки Христос чрез Св. причастие, приемаме Онзи, който е съборил сатанинската власт, Онзи, чиято мощ е неизмерима и който най-ефективно ни защитава от всички нападения на Лукавия. Пред Него Сатаната е съвсем безсилен. Затова на хора, които са се освободили от негативното влияние на Лукавия, се препоръчва, ако е възможно, и по няколко пъти седмично да участват в евхаристийно общение и често да приемат Христос чрез Св. причастие.

След радикалното отричане от злото и окончателното прекратяване на всички сатанински практики, както и добре извършена Св. изповед, Бог, чрез своя Син Исус Христос, измива човек от всякакъв грях и го връща отново в състояние на приятелство с Бога.

Тогава свещеникът ще прочете над въпросния човек, от богослужебния требник «Ред за приемане на възрастни в християнството», от номер 113 до 118,

19 I посл. Йоан, 3,8 (Бел. прев.)

заклинателна молитва²⁰, за да може Господ, чрез молитвата на Църквата, да го освободи от негативните влияния на Лукавия, които са пропили човека, най-често чрез магьоснически практики, с които се е занимавал в живота.

Съществуват и **свещенодействия**. Това са различни, било публични, било частни молитви, които могат да се използват ефективно при различни психически или физически проблеми. Църквата е издала отделна книга «Свещенодействия»²¹. Този требник съдържа редица най-разнообразни обредни молитви, които не са тайнства, но ако молитвите се казват с вяра и ако онзи, за когото се моли, е истински обърнал се към Бога и вярва, че Господ чрез молитвата ще му даде освобождение, тогава такива молитви, каквито Църквата е определила, имат винаги своя ефект.

Съществуват и **молитви за освобождение**. С други думи, трябва да се отстрани Бесът. Тук трябва да подчертая едно съществено условие за тази молитва. Това трябва да се върши съзнателно **в Името на Исус**. Значи, иска се вяра в мощта на Исус, „защото под небето няма друго име, дадено на хората, чрез което трябва да се спасим“ (Деяния, 4,12). Затова, властта за освобождаване идва директно от Исус Христос. А Господ в тази молитва най-много гледа на вярата, на вярата на онзи, който казва молитвата за освобождение, но и на вярата на човека, за когото се казва молитвата, а така също и на вярата на роднини и приятели, които се молят за въпросния човек. Напомням за чудотворното

20 На хърватски: **molitva otklinjanja** – закланателна молитва (напр., на св. Киприян) (*Бел. прев.*)

21 Rimski obrednik: Blagoslovi, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2007. (Римски требник: Свещенодействия) (*Бел. прев.*)

изцеление на парализирания, както ни представя Евангелието. Носачите спускат парализирания през покрива, пред Исус. А Исус, като вижда вратата им, извършва чудо (сравни Лука, 5,20).

След освобождаване от властта на Беса, изключително важно е да се продължи **живота без грях**. А това означава човек да се старае да живее чрез вяност към Христос и непрекъснато да се бори с примките на Лукавия, който ще се опитва по всички начини отново да пороби човека. Необходимо е човек да съзнава, че във всеки момент, с Божията помощ, трябва да каже **ДА на Христос, а НЕ на Сатаната**.

Това е едва началото на пътя. Не бива избощо да се спира дотук. Защото, какво се случва: „Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места, търси покой и не го намира. Тогава той казва: «Ще се върна в моя дом, откъдето излязох». И той идва, намира го празен, пометен и нареден. Тогава отива и довежда със себе си други седем духа, по-зли от него. Те влизат и заживяват там. И последното състояние на такъв човек става по-лошо от първото.“ (Матей, 12,43-45). Следователно, не бива душата да се оставя празна. Тя, след добро Св. изповедание, е чиста. Но това не е достатъчно. Тогава трябва да започнем упорито да се **молим**, всеки ден, осъзнали, че сами не можем да направим нищо срещу Лукавия. Единствено Господ е нашата сила и нашата мощна защита срещу Сатаната.

Затова е необходимо твърдо да решим и да отделим време за лична молитва. Би било най-добре, ако можем всеки ден в едно и също време да влезем в общение с Господа чрез искрена молитва. Трябва да се постараете молитвата да стане част от съществуването ни. Както търсим храна и жадуваме за вода в определено

време на деня, така да жадуваме и за дневната молитва.

Особено важно е в молитвите си да бъдем повлияни от Кръвта Христова, за да ни защити от всички негативни влияния на Сатаната. Голяма мощ и защита ще усетим винаги, когато се поставим в Безгрешното сърце на нашата небесна Майка. Мария е в непрекъсната вражда с Дявола: „Ще поставя и вражда между теб и жената“ (Битие, 3,15). Накрая тя ще смаже главата му. Нейното Сърце ще триумфира, като празнува победа над Сатаната. А когато злият дух започне отново да ни съблазнява и когато паднем в изкушение отново да се предадем, особена помощ получаваме чрез молитвата към св. архангел Михаил, предводителя на небесните духове, който хвърли Луцифер и неговите слуги в бездната на ада.

Ако искрено си решил да следваш Исус, трябва всеки ден да отделяш малко време за четене на Светото писание. Божията реч е, с две думи, светилник на нозете ни и виделина на пътеката ни (Псалм 119,105). Св. Августин казва, че непознаването на Светото писмо е непознаване на самия Господ. Защото, очевидно, можем да обичаме Исус само ако го познаваме.

Изключително важна и много успешна е колективната молитва в семейството. Стара сентенция е, че семейство, което се моли заедно, остава заедно. А липсата на колективна молитва често е причина за много разводи и конфликти в семействата. Това означава, че мъж и жена, които са напълно различни по характер и темперамент, ще останат заедно само с Божията помощ.

Ако в семейството се полагат грижи за семейната молитва, в него децата ще растат в здравословна атмосфера и в истински християнски дух. Особено се препоръчва колективната молитва Броевица,

защото именно Броеницата представлява ядрото на семейната молитва.

За да може човек да израства и напредва в духовно отношение, особено се препоръчва влизане в някоя молитвена група. А молитвената група се събира веднъж седмично за колективна молитва, което изключително помага на членовете да израстват повече в Божията любов и в служенето на ближните.

Отстранете от къщата си всяко лошо четиво, видеокасети с лошо и често съблазнително съдържание, лоша музика. Всъщност, изгорете всички лоши неща от къщата си, които биха могли да отклонят децата ви от Божия път. Не предоставяйте на никого удобен случай за грях. Сериозно обърнете внимание на употребата на телевизия и Интернет. Можете да ги използвате, но недейте да злоупотребявате.

Изберете свой редовен духовник, свещеник, който е опитен в духовния живот, който може да ви помогне и да ви даде напътствия в конкретна ситуация в живота ви. Трябва изцяло да откриете душата си пред духовника, без страх и предразсъдъци, с убеждението, че неговият съвет може да ви помогне да напредвате в целомъдрения живот. Добре е редовно да се изповядвате при него, за да може да следи духовното ви развитие и винаги да ви дава правилни съвети.

Старайте се активно да се включвате в живота на своята енорийска общност. Ефективно участие в енорийските дейности ще ви помогне да израснете в зрелостта и християнската светост. Може би и участие в евангелизационни дейности, включване в певчески хор, посещение на възрастни хора в енорията, на болни, затворници и подобно.

Духът на човека, който е отслабен с негативни

практики, трябва напълно да укрепне **чрез жертва, въздържание и пост**. Това са много плодотворни средства в нашето духовно израстване. За съжаление, днес разговорът за тези реалности е станал странен и непонятен за съвременния човек. Потребителският манталитет, който доста се е насадил в нас, създаде от нас мекотели, които желаят да удовлетворят всяко свое желание, а всяко въздържание става празни приказки, които днешният, особено младият, човек не разбира. Затова злият дух има много силно влияние върху днешните хора. А Исус много ясно говори, когато става дума за по-тежки влияния на сатанинските сили върху човека: „Този род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост“ (Марко, 9,29). Онези, които са схванали сериозно това и са започнали да го прилагат в живота, са почувствали истинността и ефективността на тези съвети на Исус.

В християнската духовност са известни **обетите**. С други думи, когато искаме някаква милост от Господа, той тогава ни проверява. Желает да види колко силна е нашата вяра. А вярата се проверява чрез дела. Свети Яков ще каже в своето послание: „Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела?... Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва... Защото, както тялото, отделено от духа е мъртво, така и вярата, отделена от дела, е мъртва“ (посл. Яков, 2, 14,17,26). Бог постоянно ни тества и гледа какво сме готови да направим. Всяко, дори и най-малкото, дело на нашата любов и нашата безкористна отдаденост Господ високо цени и изобилно възнагражда. Той не може да прекаля във великодушието си. Всеки наш, дори и най-малкият дар, направен от любов към него или ближния, той стократно награжда. „Давайте, и ще ви се дава:

добра мярка, натъпкана, стръскана, препълнена ще ви дават в скута, защото с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмерва“ (Лука, 6,38).

Тук бих искал да спомена един специален вид християнска набожност – **поклоненията**. Те са били чести в стария Божи народ Израел. Но и в новия Божи народ, в Христовата Църква, поклоненията също заемат видно място. Светият отец **Йоан Павел II** в своята була за оповестяване на Великия юбилей през 2000 година, **«Тайнството на възплъщението»**, специално изтъква именно поклоненията, като напомня на всеки човек, че неговият живот тук на земята е само пътуване. На поклоненията вярващият се упражнява в ефективен аскетизъм, стимулира в себе си искрено покаяние заради своите слабости, по-дълбоко осъзнава своята греховност, много отклонения от правия път и съблазни. Тогава у мнозина, които искрено извършват поклонение, става вътрешна промяна и обновление на сърцето. Поклонникът в бдение, молитва и пост крачи по пътя на християнското съвършенство (сравни „Тайнството на възплъщението“ № 7).

Католическата църква ни предлага още един изключителен начин да помогне в нашето християнско усъвършенстване: това е **опрощението**. Нашият небесен Отец, който е изпълнен с милосърдие, откликва чрез своята любов, която се проявява в опрощение на нашите грехове в тайнството на помирението. Тук Бог проявява благосклонност към всяка наша слабост и я приема в прегръдката на своето милосърдие. С други думи, по тайнството на помирението чрез силата на Христовата жертва придобиваме благодатта на помирението и получаваме опрощението, което Бог ни дава и което има за резултат реална промяна и обновление на собствения

живот. Следователно, получаваме опрощение от „вечното наказание“, но в специални дни и случаи, които определя Църквата, Бог ни освобождава с любовта си и от „временното наказание“, което сме заслужили чрез своите грехове, и което трябва да изтърпим, било тук на земята, било в чистилището, за да можем един ден да влезем в пълнотата на общението с Бога и с братята.

Бог е източник на всяка благословия. От него идва всяко добро. Още в древни времена Бог е позволил на хората, и по-специално на патриарсите, царете, свещениците, левитите, родителите, в Негово Име да благославят други хора.

Христовата Църква върши същото това, на първо място, като прославя и благославя Бога, заради неговите дарове и ограничаване на властта на Лукавия в света. Църквата благославя хора, вещи и места. **Свещенодействията на Църквата** всъщност са богослужебни актове, при които чрез молитви съгласно правилата, чрез вярата на Църквата, се спуска благословия чрез човек, но не от човек. Църквата е издала официална богослужебна книга „Свещенодействия“, в която се намира изобилно богатство от обредни молитви, които са дадени, за да могат да си служат с тях служителите на Църквата, а и вярващите в Христос лаици. Свещенодействията не са тайнства, а тях ги наричаме обреди, и колкото по-силна е вярата, толкова по-ефикасни са те. Ако няма вяра, тяхната употреба няма ефект. Вторият Ватикански събор, а и **Каноничното право** (Кан. 1166), ги дефинира като „свети знамения, чрез които, по известно подобие на тайнствата, се определят и получават резултати и то преди всичко духовни, по молба на Църквата“. Този,

който си служи с тях с вяра, често постига изненадващи резултати. Много пъти чрез свещенодействия могат напълно да се отстранят сатанински измами или да се разкрият сатанински дела.

Заслужава си да се спомене обичаят вярващите с почит да вземат в домовете си светена вода, с която си служат така, че чрез вяра да защитят себе си, своите деца, помещенията, в които живеят, и своята дейност. Мнозина от вярващите се нуждаят от благословия за отделни религиозни предмети, например кръстове, икони, свещи, броеници, медальони и подобни, като вярват, че чрез тази благословия Бог ги пази от всички зли и негативни влияния.

Понякога ще бъде необходимо да се извърши специално благославяне на помещения, апартаменти, къщи..., в които са се извършвали сатанински актове, а по-специално спиритистични сеанси, сатанински култове или каквито и да било окултни или магьоснически практики. Магическите предмети, които отделни магьосници и тям подобни особи са давали като „защита“, амулети, изображения на отделни езически божества, магьоснически и окултни книги..., както и различни знаци на суеверие, за които мнозина мислят, че им носят късмет (зодиакални знаци, подкови, четирилистни детелини, слончета, китове...), трябва да се поръсят със светена вода и да се изгорят, така че да се унищожи всякакво сатанинско влияние. През това време трябва да се молите и, разбира се, всичко това трябва да се върши с вяра, винаги със съзнанието, че **Бог е господар на всичко** и че пред неговата благословия трябва да отстъпи всяко негативно влияние и всяка сатанинска съблазън.

Екзорцизъм

Вече беше казано, че съществуват много тежки случаи на сатанинско въздействие върху отделни хора, което наричаме обладаване. Екзорцизмът е официална молитва на Църквата, която може да се извършва само от свещеник, упълномощен от своя епископ, и която има за цел да освободи обладавания. Преди това трябва да се направи правилна диагноза, дали става дума за сатанинско влияние, за сатанински смущения или за реално присъствие на Лукавия във въпросния човек.

В Римския требник са дадени три симптома на обладаването: говори на непознати езици, притежава свръхчовешка сила и открива скрити вещи.

Повечето екзорцисти твърдят, че броят на истинските, класическите обладавания, е малък.

Тук представяме случай, който е разказал един екзорцист. Става дума за семейство, състоящо се от съпрузи с три деца. Съпругът е лекар, който преди бил много набожен, но след това, от десетина години, е изоставил Църквата. Бащата на съпругата двадесет и пет години живее със секретарката си, която членува в сатанистка секта, където се провеждат черни литургии. Съпругата никога не е била практикуваща вярваща. В първия ден на Великите пости отива на църква и излиза от нея с отекли и болезнени очи и лице, обсипано с люспи.

В къщата им, която е основно ремонтирана и добре обзаведена, започват да се забелязват необичайни явления. Върху гардероби и други високи мебели, както и в чекмеджета, намират хартии от торти, сладолед и подобни неща. Невъзможно е децата да правят това.

Много пъти се издува пода, дори и по по-високите етажи, което е невъзможно при дадените обстоятелства. Стената в някои стаи сякаш се напуква и оттам потича вода, а след това пукнатината се затваря. Електроуредите често се повреждат. Извикват електротехник и пред него всичко работи нормално. След като електротехникът си замине, уредите отново не работят. Електрическата ограда сутрин, когато семейството излиза от къщи, може да се отвори нормално. След това повече не могат да я затворят и цял ден стои отворена. Когато вечер семейството се върне у дома, могат отново нормално да я затворят. На дъното на гардероба намират разхвърляни свалени от закачалките неща. По вътрешните стени на гардероба намират капки кръв. И през деня, и през нощта всички често чуват ту тежки, ту леки стъпки. Могат да чуят и други звуци: сякаш някой влачи хартия или сякаш ту от едната, ту от другата страна на къщата се търкалят топчета за пинг-понг или билиардни топки. Телефонът много пъти сам набира номер. Телевизорът нощем сам се включва и изключва. Радиаторите сами се включват, дори и през лятото. Включват се сами сутрин, а се изключват вечер, така че в къщата става непоносима горещина. И изобщо не може да се намери решение.

И всичко това сякаш не е достатъчно. Съпругът и съпругата много пъти чуват гласове и разговори на децата си и роднини, когато не са в къщата. Най-малкият син, четиригодишен, нощем често плаче, вика, удря майка си и я отблъсква от себе си, като вика: „Не искам теб, искам си мама!“ Това се повтаря често. Много пъти сред детските играчки на пода могат да намерят топчета от човешки изпражнения. Вечер всичко е чисто, а сутрин се появяват тези гадости. Съпрузите

започват често да се карат без никакъв повод. Най-голямото дете отказва да ходи на църква.

Списъкът от разни странни неща, на които се натъкват екзорцистите в своята работа, е дълъг. Тази майка силно се изкушава да извърши самоубийство, особено докато кара автомобил. Тогава като единствен изход ѝ се напраща да отбие от пътя и да се самоубие.

Госпожата отива при един свещеник, който няма позволение да моли екзорцизъм. Обаче състоянието на съпругата се влошава. Накрая отива при истински екзорцист. Щом изговорил думите: „В името на Отца“, тя изпада в транс. Просната на пода като мъртва, тя се озъбва, опитва се да повръща, очните ѝ ябълки се обръщат така че се вижда само бялото на очите. Четирима души помагат на екзорциста, докато тя има необуздани реакции. Вика, свири, отказва екзорцизирана вода. Когато екзорцистът полага ръка върху корема ѝ, той се издува, става твърд и сякаш вътре има някаква топка с големина на юмрук, която се мести. Екзорцистът кара бесът да каже името си. Госпожата се опитва да изговори, но не успява. След това започва да се търкаля и превива по пода. Хвърля на пода един силен човек, който я държи за стъпалата. Накрая се чуват и обичайните изявления на беса: „Не си отивам, не, тя е моя...“ След час и петнадесет минути тя идва в съзнание, а молитвата към Мария ѝ помага да се съвземе.

Екзорцистът ѝ дава указания да използва, тя и нейното семейство, светени (екзорцизирани) вода, сол и масло. Специално я предупреждава да се върне към християнския живот и молитва, тя и цялото семейство. Екзорцистът, който разказва този случай, е убеден, че за много от безпокойствата в тяхната къща причина са тя,

съпругът ѝ и нейният баща, водещ живот, в който толкова много неща не са наред. Но е уверен, че след екзорцизма цялото семейство е на добър път.

Това е само един от многобройните случаи, които срещат екзорцистите в своята практика.

При извършване на екзорцизъм, на първо място се търси вяра у екзорциста, а и вяра у онзи, за когото се моли. От полза са и молитвите на неговото семейство. Особено се препоръчва да се моли общността на сестрите в клаузура, а и цялата енорийска общност и отделни молитвени групи. При екзорцизма много помага употребата на съответно светени – вода, масло и сол. Особено важна е молитвата Броеница. Божието слово има изключително силен ефект. Екзорцистът трябва да бъде смирен човек, интензивно да се моли и да пости. Но и екзорцистът е само човек, на когото трябва да помогнем чрез молитви и епитимия. И той, както и ние, трябва непрестанно лично да се бори срещу Сатаната и неговите влияния, защото на него, който чрез молитва за екзорцизъм освобождава хората от сатанинското обладаване, Сатаната често си отмъщава по най-различни начини.

Трябва да съзнаваме, че когато екзорцистът екзорцизира обладания човек, то **самият Христос го екзорцизира чрез своята Църква**, с други думи, светият служител върши това в Името на Исус, който казва: „В мое име бесове ще изгонват“ (Марко, 16,17). Църквата винаги действа в Исусово Име («in persona Christi»). Значи, **силата е в Исусовото Име**. В Негово име апостолите и толкова светци през историята на Църквата са изцелявали болни, възкръсвали мъртви, изгонвали бесове. Името на Исус е най-голямата сила, която Църквата притежава, за да побеждава винаги в

борбата срещу «силите на мрака».

Църквата никога не е преставала да напомня на своите вярващи за необходимостта от борба срещу Сатаната. С други думи, християните са *в света, но не принадлежат на света* (Йоан, 17, 11,14,16), а **на Христос, който ги е изкупил от господството на Сатаната**. Във всичко това трябва да имаме пред очите си този откъс от св. Павел, който ни подготвя за адска борба, за духовна битка: „Накрая, братя мои, укрепвайте се чрез силата и мощта на Господа. Облечете се в пълно снаряжение от Бога, за да можете да устоите срещу дяволските козни, защото ние се сражаваме не против хора, а против поднебесните духове на злото – началствата, властите, владетелите на този тъмен свят. Поради това приемоте пълно снаряжение от Бога, за да можете да окажете съпротива в деня на злото и като надвиете всичко, да устоите. И тъй, бъдете готови, като се препашете с истината, облечете бронята на праведността и обуете нозете си в готовност да благовестите мир, а след всичко това вземете щита на вярата, с който ще можете да угасите всички пламтящи стрели на лукавия. Вземете и шлема на спасението и меча на Духа, тоест Божието слово. Молете се с различни молитви и моления по всяко време, с помощта на Духа, бдете с неотстъпно постоянство и молитва за всички вярващи“ (Посл. ефес., 6, 10-18).

Всяка епископия би трябвало да има свой официален екзорцист. За съжаление, рядко го имат. Един екзорцист много мъдро е забелязал: „Дяволът никога не се отказва от дейността си, докато слугите на Господа спят, както ни говори притчата за доброто семе и плевелите“. Важно би било чрез отговори в Църквата да се стимулира чувствителност към този все по-актуален

проблем, и то въз основа на здравето учение, което ни представят Светото писание, Преданието и Учителната власт, а особено последните папи.

Христовите служители – свещениците, имат изключително отговорна служба в Църквата. Ето в каква посока насърчава своите свещеници **монс. Андреа Джема**, епископ на Изерния-Венафро, в своето пасторално писмо от 29 юни 1992 г.: „**Вярвам, че част от свещеническата служба е да се изслушват всички братя с голямо търпение.** Всичко трябва да бъде подложено на здраво духовно размишление, особено от страна на пастирите, **но никога, никога, никога към страдащата душа, макар и измъчвана от Лукавия, без тя да осъзнава това** (нали това е неговият занаят?), **не бива да се постъпва повърхностно, като се омаловажават нейните проблеми, или, което е още по-лошо, като ѝ се отказва да бъде изслушана.** Исус не е постъпвал така! Не знаят ли светите служители, че именно тяхната индиферентност често принуждава обикновените и неукни хора да се обръщат към магьосници и вещици или други погрешни практики, които, уви, са предпочитано средство за въздействие на Дявола и за неговата победа? Не се отказвайте да държите далеч от тях своите вярващи!“

Сатаната, който гневно работи, употребява извратеното си влияние, за да увреди душите и телата, като при това не среща каквато и да било съпротива. Едно от най-важните длъжностни задължения на свещеника е да смаже злокобното въздействие на Дявола с всички разполагаеми средства, като по всякакъв начин му ограничи свободата и го отблъсне. Обаче какво струва тази мощ, с която са надарени свещениците, ако не я използват за целите, за които им е дадена?

Някои хора в Църквата са надарени със специални дарове – **харизми** – които Господ им дава, за да си служи Той с тях за своя слава и за спасение на душите. Така, някои имат специален дар – **харизма за освобождаване** от дяволски смущения или присъствие. Това е рядък дар. На някои дава **харизма за разпознаване на духове**. Хората, които имат тези харизми, имат право и задължение да ги употребяват, а на епископа се пада задължението да провери тези хора и да определи службата им.

Такива хора със сигурност се разпознават **по молитвения плам, вярата, любовта, уравновесеността, по молитвите, които се основават на Божието слово и които са от полза за Църквата, по безплатно застъпване за пострадали** – «даром получихте, даром давайте!» (Матей, 10,8), **по скромността** (ако някой изтъква, че има харизма, значи всъщност, че я няма) – «по плодовете им ще ги познаете» (Матей, 7,16), **по живота според Евангелието**.

Заклучителни думи на автора

Широкото поле на сатанинските примки и неговите негативни въздействия не се виждат от хората. Затова мнозина и несъзнателно стават жертва на разни окултни практики, от любопитство или от мания по модата или пък заради тежкото физическо, и най-вече психическо състояние, в което се намират.

Трябва да се подчертае и кризата на вярата, която създава мрак, а в мрака не се виждат ясно предметите в жизненото пространство. Кризата на вярата идва заради липсата на вътрешен живот, без който няма творческа дейност. Който не живее в милост, не може да реализира нищо добро.

Още отдавна в свещеническата си работа почувствах импулс, че би трябвало да предприема нещо конкретно във връзка със солидното обучение на нашите възрастни вярващи, след като от контактите си с хора, които търсят помощ, установих какво е състоянието на нещата. Започнах да провеждам духовни обнови в много енории от моята архиепископия, с всички възрасти, но и на цялата територия на Хърватската Църква. Проведох и няколко обнови и за нашите изселници в Съединените американски щати, Австралия, Канада и из Европа. Можам да забележа, че хората с голямо удоволствие участват в духовните обнови, че начинът им на провеждане е много приемлив и че мнозина изживяха лично обръщане към Бога, освобождение от толкова травми и душевни рани, промениха живота си и тръгнаха в бъдещето по нов път. Смятам, че това е един от успешните начини за реевангелизация, която толкова се изтъква и препоръчва от Светия Отец Йоан Павел II.

Каква е структурата на една такава духовна обнова, кои теми се излагат, по какъв начин се провежда освобождаването на хората от примките на Лукавия, изложих в едно интервю, което дадох по радиото за нашите хърватски изселници в Канада, в град Уиндзор. Публикувам го изцяло в края на книгата като предложение и подтик за пасторалната работа в нашите енории.

РАЗГОВОР ЗА ДУХОВНАТА ОБНОВА

**Хърватска енория св.
Франциск от Асизи**
УИНДЗОР – ОНТАРИО

разговора проведе
бл. с. Грация Кутлеша

1. Днес разговаряме с монс. Миливой Болобанич, който провежда духовна обнова в нашата енория. Поради интереса, който събуди духовната обнова сред хърватските вярващи от нашата енория, бихме искали да Ви помолим за един разговор за духовната обнова, за да може мнозинството от нашите вярващи, и по-специално онези, които нямаха възможност да участват, поне донякъде да изживеят нещо от онова, което се случваше тези дни в нашата църква. Може би като за начало бихте могли да ни обясните накратко: какво представлява духовната обнова и на кого е необходимо?

Нашият Свети Отец, Йоан Павел II, в своето апостолическо писмо „С приближаване на третото хилядолетие“ призовава целия католически свят да се подготви за идването на Великия юбилей, 2000 години от рождението на Исус Христос. За тази цел определя, че тези три последни години от този век, които ни делят от юбилея, трябва да бъдат непосредствена подготовка за това значително събитие. Така миналата година беше посветена на Исус Христос, Спасителя и Изкупителя на човека. Тази година, която започнахме с първата неделя на Адвента, е посветена на Светия Дух, а следващата година, 1999, ще бъде посветена на Бога Отец – Първата Божествена личност. Духовна обнова всъщност означава евангелизация на възрастните. С други думи, това значи: възрастният вярващ да бъде доведен до обръщане към Бога, до съзнателно и отговорно приемане на своето кръщение, т. е., да му се помогне да направи в живота си фундаментален завой и категорично да се самоопредели за Исус Христос, който за него ще стане Пътят,

Истината и Животът. Светият отец смята, че такава духовна обнова е необходимо на всички възрастни вярващи в Църквата, защото мнозина не са имали възможност в живота си лично, като зрели хора, да се срещнат с Исус Христос и да вземат такова категорично решение, с други думи, не са изживели среща с живия Бог.

От друга страна пък, има все повече вярващи, които се разкъсват от религиозни съмнения, които вече не виждат смисъла на живота си, които се лутат в безпътицата в търсене на верния път, на които животът е станал еднообразен и скучен, които по един или друг начин са огорчени и оскърбени в живота, или са отхвърлени, апатични и фрустрирани, които чувстват разни травми и вътрешно блокиране, които са изпаднали в тежка зависимост, които са поробени от греха и желаят да се освободят, и най-накрая – които са притиснати от тежки житейски проблеми. На всички тях, а всички ние можем по един или друг начин да се окажем или познаем в такова положение, бих казал: духовна обнова е необходима на всеки възрастен човек.

2. Кой начин или какъв метод избрахте за тази духовна обнова, по който желаехте да осъществите това, което казахте?

Преди всичко, избрах някои главни теми, за които смятах, че са основни и съществени за сериозно и лично изживяване на вярата. За тази цел, подготвих **лекции** по тези теми и се постарях това да бъде изложено по лесен и за всички понятен и приемлив начин. Обаче това е само една част от пътя. Второто, което ми се струва и най-важно за духовната обнова, е

медиативната молитва, т. е., възможността всеки участник в духовната обнова да осъществи лична среща с живия Бог, с Исус Христос. Защото именно в тази лична среща се случват чудотворни неща. Тогава Светият Дух въздейства по специален начин. Той е онзи невидим, но реален работник, който дава възможност на всеки искрен и добронамерен участник лично да изживее срещата с живия Бог, да навлезе по-дълбоко в своето същество чрез Божията светлина и да осъзнае своето състояние, своя положителен и негативен опит, своите желания и копнежи, своите страхове и недоволства, своята вяра и неверие. И едва тогава, когато човек опознае своето състояние и приеме докрай себе си такъв, какъвто е, може с Божията помощ да достигне до личния опит на вярата. Значи, за всичко това помагат лекциите, т. е., изложението на отделни истини. Обаче втората стъпка, която смятам още по-съществена за духовната обнова, е медиативната молитва, която води човека до лично обръщане към Бога.

3. Бихте ли могли сега накратко да ни разкажете за главните теми, които сте избрали за духовната обнова?

Първата тема, която разработих, беше **грехът**, грехът като тайна на злото в света и в живота. Мисля, че това е основата на проблема, от която трябва да се тръгне. Защото всеки човек усеща и в своя живот има дълбоко скрит опит със злото. Всички знаем, че трябва да вършим добро, но все пак вършим зло. Откъде е това проклятие, което постоянно ни съпровожда? Никой няма отговор за това. Отговор ни дава Библията.

Прекъсването на отношенията с Бога се случва в зората на човешката история. Човек се откъсва от своя източник; злият дух, Сатаната, го съблазнява, а човекът така предава на Сатаната господството си над света, което Бог Създател му дал преди това. Оттогава грехът поражда в човека чувство за вина и страх. Оттогава човек става роб на греха, а Сатаната много лукаво продължава да го въвежда в грях. Всеки човек изпитва това през живота си. Злото се е вмъкнало в човешкото сърце; то е отровено от злото. Сатаната е по-силен от човека и човек не може да му се противопостави със собствената си сила.

4. Все пак, има ли изход от тази трудна и мрачна ситуация?

Както казах, единствено от Библията можем да научим отговора на въпроса откъде се е взело злото и как можем да се освободим от него. Грехът е произвел в човека страх и, всъщност, едно недоверие към Бога. Единствен, който в човешката история докрай, изцяло и съвършено повярвал в Бога, е Исус Христос от Назарет. Той, вярващ в своя Отец, отива дори на смърт, сигурен, че Бог няма да го остави в смъртта. И затова възкресението на Исус е силно доказателство, че Бог обича и спасява човек от всяко зло, дори и от смъртта, ако му повярва докрай. Поради това, втората тема, която разработих, беше: **Исус Христос и изкуплението**. Тук се опитах да представя Исус като най-големия Учител в историята на човечеството, но не само като онзи, който прекрасно говори, а нещо повече – който на дело показва, че е по-силен от злото и Сатаната, дори и от смъртта, и който толкова ни обича, нас, клетите,

съблазнени и грешни хора, че от любов към своя Небесен Отец, чрез собствената си смърт на кръста изкупва човека от властта на греха и осигурява на всички нас изход към свобода и нов живот в съвършенство. Исус Христос от Назарет е най-голямото доказателство за това колко силно Бог обича човека. Бог ни обича, защото той е добър, а не защото ние сме добри; и нищо друго не иска от нас, освен единствено да му позволим да ни обича и спаси.

5. Хубаво го казахте: Исус Христос е единствен Спасител и Изкупител на човека. Но как клетият и грешен човек може да достигне до Исус Христос и да приеме всичко онова, което той е осъществил за нас?

Съвсем логично е, че поставихте този въпрос. Исус Христос сам ни дава отговор: *Обърнете се към Бога и вярвайте на Евангелието*. Значи, две са стъпките, за да получим всичко онова, което Исус ни е донесъл, обещал и оставил: обръщане към Бога и вяра. Затова следващата лекция от духовната обнова имаше заглавие **«Обръщането към Бога като фундаментално самоопределение на човека»**. Тук се опитах да обясня, че обръщането всъщност означава да изоставим онова напразно опитване ние сами да решаваме за своята съдба, а напълно да предоставим на Бога Той да ръководи нашия живот. А това значи в живота напълно да се оставим на Бога, съответно, да поставим Бога на първо място в своя живот и да скъсаме с недоверието, което сме имали в себе си към Бога. Всъщност това означава да прозрем и разкрием примките на злия дух, на Сатаната, който винаги примамливо ни съблазнява и

който винаги ни лъже и постоянно ни обещава нещо, а всъщност съблазнява и унищожава човека, живота му и щастието му. Затова, да се обърнем към Бога означава да прекъснем всяко съзнателно сътрудничество със Сатаната и неговите предложения, а Бога да поставим на първо място, Той да ни бъде пръв и най-важен, за да не бъдем повече роби на злото и греха, а да имаме живот в съвършенство. В живота на човека съществуват само две фундаментални възможности: живот и смърт. Да се обърнем към Бога значи: **да изберем живота!**

6. Това, което казахте е истина. Но то не е лесно. Бих казала, че то дори е невъзможно за човека. Как конкретно да постигнем това в живота?

Добре забелязахте, че това надхвърля човешките сили и способности. Затова се иска вяра. Вяра е нужна както за да може човек да функционира нормално и да бъде постоянно отворен към бъдещето, така също и за да може напълно да предостави живота си на Бога, т. е., за да може да се обърне към Бога. Затова в духовната обнова последва темата **«Вярата като изход от смъртта и греха в живота»**. Тук се постарях да покажа какво всъщност означава истинска вяра в живота на човека. Вярата не означава само да вярваш, че Бог съществува или да вярваш, че в Светото писание се намира нещо, което Бог е казал. Да вярваш означава много повече. Да вярваш означава: да имаш доверие в Бога, в живота си напълно да се облегнеш на Него, да се поставиш в Божите ръце, изцяло да повериш живота си на Исус Христос, да предоставиш той да ръководи живота ти, да се облегнеш на Бога и тогава, когато ти се струва, че всичко около тебе се руши, да вярваш, че ще живееш и

тогава, когато виждаш, че умираш, да вярваш и тогава, когато изглежда, че губиш всичко.

7. Но и вярата не е нещо, което човек би могъл да постигне и осъществи със собствените си сили и способности.

Хубаво го казахте. Вярата е преди всичко Божи дар. Това е дар на Светия Дух. А тъй като е дар, не може да се купи, не може да се измъкне със сила. Бог го дава безплатно, от добротата и щедростта си. А го дава на онези, които го желаят, които са отворени към този дар. Затова казваме, че този дар може да се измоли. Затова новата тема на духовната обнова беше **«Молитвата като постоянно общуване и срещане с Бога»**. Опитахме се най-напред да научим, че молитвата е разговор с Бога. А за разговор се искат две страни: човек и Бог. Затова молитвата не е само нашата реч към Бога, а преди всичко слушане на Божиата реч към нас и вслушване в нея. А за да може човек да чуе Божиата реч, той трябва да бъде **вгълбен и концентриран**. Това значи да осъзнава самия себе си, да си бъде у дома. Именно върху това вглъбяване и концентрация се постаряхме да работим през цялата духовна обнова, за да бъдат всички участници подготвени да чуят Божиата реч. Затова чрез медитативна, спонтанна молитва Бог укрепваше, засилваше вярата на участниците в духовната обнова. Следващо условие за успешна молитва, освен концентрацията, е готовността участниците да **простят** на всички, които имат нещо против тях. Омразата, враждебността, отмъщенията, често са голяма пречка в нас, за да не бъдат чути молитвите ни. Във всяка наша молитва трябва да искаме

да се изпълни Божията воля. С други думи, Бог най-добре знае какво е за наше добро. Исус сам ни обучава, че в молитвата трябва да искаме най-напред Божието царство, и ни обещава, че след това ще ни даде всичко останало. Да се молим можем да се научим единствено като се молим упорито и търпеливо, всеки ден, така че Бог чрез молитвата непрекъснато да ни променя към по-добри. **Да се молим означава, просто казано, да живеем.**

8. Всичко това, което ни казахте досега, е прекрасно и представлява идеал, който човек би трябвало да осъществи в живота си. Искam сега да ви задам малко провокативен въпрос: Осъществи ли се нещо в живота на онези, които участваха в духовната обнова?

Това биха били наистина само красиви думи и празни обещания, ако нищо от това не се беше осъществило. След всички досегашни лекции и колективни разсъждения, участниците стигнаха до сигурното убеждение, че този свят е в Божите ръце и че на Исус Христос е предадена властта над света и всичко сътворено. Той е единствената сила на света, която може да реши всички наши проблеми. И сега, след тези сериозни разсъждения, всеки участник е поставен пред фундаментален кръстопът в живота, където трябва да се самоопредели: или за Бога, за Исус Христос, или за Сатаната. Друг избор няма. Значи, да направи фундаментален избор в живота. Доколкото мога да видя от разговорите с отделни участници в обновата, както и от техните изповеди, добих убеждението, че мнозина възприемат това като много сериозно и необратимо, с

дълбоко убеждение се самоопределят в живота за Исус Христос и го избират за свой Водител и Учител.

9. Вероятно, освен това фундаментално самоопределение, трябва още нещо да се направи?

Разбира се. Втората стъпка е: **хората решително да изхвърлят от своя живот всички идоли или фалшиви богове**, които дотогава са били по-важни за тях от истинския Бог. Обаче, естествено, трябваше да обуча участниците сами да виждат и научават кои са в техния живот фалшивите богове и лъжебоговете. Това може да бъде някоя личност, която заробва човека, може да бъде работа, някаква вещ или някаква опасна практика. А може да бъде влиянието на някакви зли, демонични сили. Днешният съвременен човек, подтикван от разни примамливи оферти и реклами, които му се предлагат по телевизията, радиото, печата, все повече проявява интерес към литература от областта на окултното, тайнственото. Затова с удоволствие чете хороскопи с желание да узнае нещо за своето бъдеще, склонен е към гадаене на кафе, карти, длан, отвес и други начини, за да открие и по този начин нещо за бъдещите събития, които евентуално ще му се случат. Мнозина се занимават с различни магически практики и четат литература от тази област, която ги въвежда в тайнствените действия на черната и бялата магия. При някои е разпространено призоваването на духове на покойници, т. нар. спиритизъм, днес се разпространяват все повече нови секти, които желаят да привлекат колкото се може повече последователи, затова раздават свои книги и списания, особено от източни религии, като харе-Кришна, зен-будизъм, трансцендентална

медитация, модерния днес ню-ейдж, пък и разни негативни секти, каквито са сатанинските секти, в които, ясно, вместо Христос се почита Сатаната и на него принасят дори човешки жертви и с него се сключва съюз с кръв. Тъй като все повече хората влизат по един или друг начин в контакт с тези сатанински практики, най-често изпадат в апатия и безцелност в живота. Често имат черни мисли, изкушение за самоубийство, изпитват в себе си постоянно безпокойство и често имат кошмари насън, започват да мразят другите и себе си, обзема ги страх, имат чувството, че някой друг е в тях, не могат да се освободят от пороците и изобщо не могат да се съсредоточат за молитва. И тогава, с желание да се освободят от всички тези негативни последици, търсят помощ на всички страни. А най-често отиват при онези, които още повече ги въвличат в злото, и това пък са разни магьосници, гадатели, лъжелечители, биоенергетици, радиестезисти и тям подобни, които също се занимават и с разни окултни, а това, в края на краищата, значи сатанински практики и дела. За съжаление, нашите хора, предимно неподготвени, понеже никой никога за това не им е говорел, затъват в това идолопоклонничество, т. е., кланят се на фалшиви богове. А ние знаем, че първата Божия заповед е: **«Аз съм твоят Бог...»** Затова, който се занимава с такива или подобни практики, той и без да знае, попада на територията на злия дух, Сатаната, който оттогава има определена съсобственост върху живота на въпросния човек и го измъчва по най-различни начини. Всичко това и още много неща от тази окултна област могат да бъдат и са голяма пречка човек безпрепятствено и с голямо доверие да тръгне в живота си по пътя на Исус. Затова в духовната обнова настоявахме участниците решително

да се отрекат от Сатаната, всички негови дела, които посочихме сега, и целия му блясък, с който той лъжовно ни примамва и съблазнява. След това беше измолена **молитва за освобождение**: Исус, който е източник на спасение за всички хора – а той е един и същ, когато е бил на земята, и сега – чрез своето божествено въздействие, чрез силата на своите мъки и Кръвта, която е пролял за нас, да спаси и освободи всеки участник в духовната обнова от всички негативни последици от въздействието на злия дух. И, наистина, след това хората се почувстваха свободни.

10. А какво става с личните грехове, които хората са извършили съзнателно през живота си?

Разбира се, и за това трябваше да говорим. Това беше следващата стъпка в конкретното осъществяване на освобождението и спасението на участниците в духовната обнова. Беше дадена възможност да могат всички, които все още не са извършили това през живота си, да направят цялостна изповед на своя живот, а това значи да изповядат всички грехове от целия си живот, без оглед на това, дали са ги изповядали вече, особено онези грехове, за които, може би, не са имали смелостта да се изповядат никога до сега. Мога да кажа, че наистина имаше прекрасни, искрени житейски изповеди, след които хората се почувстваха обновени, чисти, нови, помирили с Бога и с братята хора, със сигурност, че отсега могат да започнат чист живот, без обременението на миналото.

11. Хората често чувстват през живота си различни травми, рани върху своята психика, които

им напомнят за много негативни неща, които са им се случили през живота. И могат да страдат заради това. В този план случи ли се нещо?

Добре забелязахте. Човек и след добра изповед понякога изживява в себе си някаква слабост искрено и докрай да повярва, има чувството на раздвоеност в себе си, чувства някакви рани, белези в душата си, а причините и корените на тези състояния често са неизвестни на човек и най-често са скрити в подсъзнанието, откъдето управляват много наши реакции и към хората, и към Бога, без изобщо да съзнаваме това. Има много неща, които сме наследили от предците си, а някои неща са ни се случили в ранно детство, за което вече изобщо не си спомняме. Исус е дошъл да спаси целия човек. Затова ние вярваме, че Господ желае да ни изцели и освободи от всички наши вътрешни белези и рани, които носим в себе си. Затова на края на духовната обнова имаме една много важна молитва, която се нарича **Молитва за вътрешно изцеление**. Това същевременно беше и последната стъпка в практическото осъществяване на нашето освобождение. Ясно можа да се забележи, по лицата на участниците в духовната обнова и според техните лични свидетелства, че Господ наистина е не само присъстващ, а и много активен в живота на всички онези, които с вяра и доверие отварят сърцата си.

От сърце Ви благодаря, монсиньор, за Вашето изчерпателно представяне и анализ на духовната обнова. Вярвам, че този разговор с Вас ще напомни на мнозина от участниците за онова, което са изживели по време на духовната обнова, а на онези,

които са били възпрепятствани да участват, ще помогне и по този начин да изживеят нещо. Благодаря Ви, че с готовност се отзовахте и че сте се предоставили на Бога да бъдете средство в неговите ръце за обновление на нашата енория. Нека Господ да Ви възнагради.

Молитви за душевно и телесно изцеление²²

22 Част от молитвите на български са ползвани от различни католически сайтове в Интернет, като напр. сайта на Младите католици в България, сайта на църквата Пресвето сърце Исусово, сайта Catholic-news.bg и др., след редакция според хърватския текст (*Бел. прев.*)

ЗНАКЪТ НА КРЪСТА

В името на † Отца † и Сина † и Светия Дух. Амин!

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата,
да се свети Твоето име!
Да дойде Твоето царство!
Да бъде Твоята воля,
както на небето, така и на земята!
Дай ни днес ежедневния хляб!
И прости ни дълговете,
както и ние простихме на нашите длъжници!
И не ни въвеждай в изкушение,
а ни избави от лукавия! Амин!

СВЕТА БОГОРОДИЦА

Радвай се, благодатна Марио,
Господ е с тебе;
благословена си ти между жените
и благословен е плодът на твоята утроба, Исус!
Света Дево, майко Божия,
моли се за нас грешниците,
сега и в часа на нашата смърт! Амин!

СЛАВА НА ОТЦА

Слава на Отца и сина и Светия Дух!
Както беше в началото
и сега, и всякога,
и във веки веков! Амин.

АПОСТОЛСКИ СИМВОЛ

Вярвам в Бога, всемогъщия Отец,
Творец на небето и земята,
и в Исуса Христа, единствен Негов Син,
Господ наш,
който се е заченал от светия Дух,
родил се от Дева Мария,
страдал при Понтийския Пилат,
разпнат, умрял и погребан;
слязъл в ада,
на третия ден възкръснал от мъртвите,
възнесъл се на небето,
седи отдясно на Бога, Отца Всемогъщия;
оттам ще дойде да съди живите и мъртвите.
Вярвам в Светия Дух,
Светата Католическа Църква²³,
общността на Светиите,
опрощението на греховете,
възкресението на телата
и вечния живот. Амин.

23 В текста на гръцки от 381 г.: „Πιστεύω εἰς... μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.“ (Вярвам в... една, света, всеобща (вселенска, съборна) и апостолска Църква).

АНГЕЛ ГОСПОДЕН

Ангел Господен извести на Дева Мария,
и тя зачена от Светия Дух.

Радвай се, благодатна Марио...

Ето слугинята Господня,
Нека ми бъде по твоята дума.

Радвай се, благодатна Марио...

И словото стана плът,
и всели се между нас.

Радвай се, благодатна Марио...

Моли се за нас, Света Богородице,
за да станем достойни за Христовите обещания!

Да се помолим: Своята милост, Господи, молим те, влей в душите ни, така че ние, които научихме от благовещението на Ангела за възплъщението на Христос, твоя Син, чрез неговите мъки на кръста да бъдем поведени към славата на възкресението. Чрез Христа, нашия Господ. Амин.

ЦАРИЦЕ НЕБЕСНА

Казва се през великденското време, т. е., от Велика събота вечерта до навечерието на празника на Пресветата Троица, вместо Ангел Господен, молим се прави:

Царице небесна, радвай се, алилуйя,
защото Когото заслужи да носиш, алилуйя.

Възкръсна, като рече, алилуйя,
моли се за нас Богу, алилуйя.

Весели се и радвай се, Дево Марио, алилуйя,
защото Господ наистина възкръсна, алилуйя.

Да се помолим: Боже, Който чрез възкресението на Твоя Син, нашия господ Исус Христос, си благоволил да зарадваш света, направи, молим Ти се, чрез Неговата майка Дева Мария, да придобием радостите на вечния живот. Чрез Христа, нашия Господ. Амин.

ЛИТАНИЯ КЪМ ПРЕСВЕТАТА ТРОИЦА

Господи, помилвай ни.

Исусе, помилвай ни.

Господи, помилвай ни.

Исусе, слушай ни!

Исусе, послушай ни!

помилвай ни!

Отче небесни Боже,

Сине, Изкупителю на света, Боже,

Душе Свети, Боже,

Пресвета Троице, Единни Боже,

Единни Боже в естеството,

Боже в три Лица,

Боже, Отче, Сине и Душе Свети,

Боже Сине, любезни Изкупителю,

Боже Душе Свети, оживяващ Утешителю,

Безмерно свети Боже,

Свети силни, свети безсмъртни Боже,

Боже, когото небесата над небесата не могат

да обхванат,
Боже, в когото, от когото и чрез когото е всичко,
Боже, в когото живеем и съществуваме,
Боже, който си, който беше и който ще бъдеш
во веки веков,
Боже, който отваряш ръката си и обсипваш всичко,
което живее, с Твоя благослов,

Милостива бъди, *прости ни, Пресвета Троице!*
Милостива бъди, *послушай ни, Пресвета Троице!*

освободи ни, Пресвета Троице!

От всяко зло,
От всеки грях,
От горделивост и лицемерие,
От неумереност и греховна склонност към
земни блага,
От неверие и вероотстъпничество,
От леност, когато ти служи,
От всяка нечистота в мислите, думите и делата,
Чрез своето неизмеримо всемогъщество,
Чрез богатството на своята доброта и любов,
Чрез своето неизмеримо милосърдие и търпение,
На съдния ден,

молим те, послушай ни!

Ние, грешниците,
Да се покланяме единствено на теб, Пресвета Троице,
Да ти служим вярно през своя живот,

молим те, послушай ни!

Да не оскверним никога Името ти свето,
Да празнуваме посветените на теб дни с достойна
набожност,

Да изразяваме уважение и любов към своите
родители и духовни водачи,
Да не навредим на нито един човек психически или
физически,
Да не мамим никого и да не присвояваме чуждо
имущество,
Да опазим сърцата си от всякакви непозволени
мисли и желания,
Да не оскверним телата си с нито едно греховно
дело,
Да не хулим ближния и с нищо да не навредим на
неговото добро,
Да обичаме преди всичко Теб, Триединни Боже,
а ближния – като самите себе си
Да не презираме никога изобилието на твоите
доброта, любов и търпение,
Да се уповаваме в мъки и изпитания в твоето
свето провидение,
Да се посвещаваме винаги на живата, света и Богу
угодна жертва
Пресвета Троице,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
прости ни, Господи!
Агнец, Божи, Който отнемаш греховете на света,
послушай ни, Господи!
Агнец, Божи, Който отнемаш греховете на света,
помилвай ни, Господи!

Исусе, слушай ни!
Исусе, послушай ни!
Господи, помилвай ни!
Отче наш...

Да се помолим: Всемогъщи вечни Боже, който дари нас, своите слуги, с милост, за да познаем в светлината на истинската вяра величеството на Вечната Троица и пред това величествено Единство да се покланяме, дари ни с твърда вяра, за да не се отклоним и в най-тежки неволи от пътя на целомъдрието и нищо да не ни отдели от твоята любов. Чрез Исуса Христа, твоя Син, нашия Господ. Амин.

ЛИТАНИЯ КЪМ ПРЕСВЕТОТО ИСУСОВО ИМЕ

Господи, помилвай ни!

Исусе, помилвай ни!

Господи, помилвай ни!

Исусе, слушай ни!

Исусе, послушай ни!

Отче небесни, Боже, помилвай ни!

Сине, Изкупителю на света, Боже, помилвай ни!

Душе Свети, Боже, помилвай ни!

Света Троице, едини Боже, помилвай ни!

помилвай ни!

Исусе, Сине на Живия Бог,

Исусе, слава на Отца,

Исусе, светилник на вечната светлина,

Исусе, цар на славата,

Исусе, слънце на правдата,

Исусе, Сине на Дева Мария,

Исусе любезни,

Исусе чудесни,

Исусе, Боже силни,

Исусе, Отец на идващия век,
Исусе, ангел на големия съвет,
Исусе най-силни,
Исусе най-търпеливи,
Исусе най-послушни,
Исусе, кротък и смирен по сърце,
Исусе, любител на чистотата,
Исусе, наш любител,
Исусе, Бог на мира,
Исусе, Начинателю на живота,
Исусе, пример на добродетелите,
Исусе, ревнител на душите,
Исусе, Господи наш,
Исусе, прибежище наше,
Исусе, баща на бедните,
Исусе, съкровище на верните,
Исусе, добри пастир,
Исусе, истинска светлина,
Исусе, вечна мъдрост,
Исусе, безкрайна добрина,
Исусе, път и живот наш,
Исусе, радост на ангелите,
Исусе, цар на патриарсите,
Исусе, наставник на апостолите,
Исусе, Учител на евангелистите,
Исусе, сила на мъчениците,
Исусе, светлина на изповедниците,
Исусе, чистота на девиците,
Исусе, корона на всичките светии,

Милостив бъди, *прости ни, Исусе!*
Милостив бъди, *послушай ни, Исусе!*

освободи ни, Исусе!

От всяко зло,
От всеки грях,
От Твоя гняв,
От примките на дявола,
От духа на прелюбодеянието,
От вечната смърт,
От небрежността към Твоите вдъхновения,
Чрез тайната на Твоето свето въплъщение,
Чрез Твоето Рождество,
Чрез Твоето детство,
Чрез Твоя най-божествен живот,
Чрез Твоя труд,
Чрез Твоята предсмъртна борба и Твоето страдание,
Чрез Твоя кръст и Твоето изоставяне,
Чрез Твоята смъртна беда,
Чрез Твоята смърт и погребение,
Чрез Твоето възкресение,
Чрез Твоето възнесение,
Чрез установяване на Пресветото Олтарно
 Тайнство,
Чрез Твоите радости,
Чрез Твоята слава,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
прости ни, Исусе!

Агнец, Божи, Който отнемаш греховете на света,
послушай ни, Исусе!

Агнец, Божи, Който отнемаш греховете на света,
помилвай ни, Исусе!

Исусе, слушай ни!

Исусе, послушай ни!

Да се помолим: Господи Исусе Христе, ти, който каза: „Искайте и ще ви се даде, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви се отвори“, дай ни, молим те, божествената си любов, за да те обичаме с цялото си сърце, на думи и дело, и никога да не престанем да те възхваляваме.

Направи така, Господи, че да се боим от светото ти Име и същевременно винаги да го обичаме, защото никога не преставащ да направляваш онези, които с любовта си укрепваш. Ти, Който живееш и царуваш во веки веков. Амин.

БРОЕНИЦА НА СЪРЦЕТО ИСУСОВО

(Златна броеница)

(Моли се на броеницата на Дева Мария)

След знака на кръста се молим:

Най-сладко Сърце Исусово,
направи да Те обичам и обичам все повече!

На големите зърна (вместо Отче наш...) се молим:

Вечни Отче, принасям Ти скъпоценната Кръв на Исуса Христа като жертва за изкупление на своите грехове, в помощ на душите в чистилището и за нуждите на Светата църква!

На малките зърна (вместо Радвай се, благодатна Марио...) се молим:

Исусе, кротък и смирен по сърце,
направи сърцето ми подобно на Твоето!

Вместо Слава на Отца..., се молим:

Сладко сърце Мариино,
бъди мое спасение!

Накрая се молим:

Отче наш... Радвай се, благодатна Марио... Слава на
Отца...

ЛИТАНИЯ КЪМ СЪРЦЕТО ИСУСОВО

Господи, помилвай ни!
Христе, помилвай ни!
Господи, помилвай ни!
Христе, слушай ни!
Христе, послушай ни!

помилвай ни!

Отче небесни, Божи,
Сине, Изкупителю на света, Боже,
Душе Свети, Боже,
Света Троице, едни Боже,
Сърце Иусово, Син на вечния Отец,
Сърце Иусово, образувано от Свети Дух, в утробата
на Майката-Дева,
Сърце Иусово, съществено съединение със словото
Божие,
Сърце Иусово, с безкрайно величие,
Сърце Иусово, свет храм Божи,
Сърце Иусово, обиталище на Всевишния,
Сърце Иусово, дом Божи и врата небесна,
Сърце Иусово, пеш, разпалена от любов,
Сърце Иусово, вместилище на правдата и любовта,

Сърце Иисусово, пълно с доброта и любов,
Сърце Иисусово, безбройно множество от всички
 добродетели,
Сърце Иисусово, най-достойно за всяка хвала,
Сърце Иисусово, цар и средоточие на всички сърца,
Сърце Иисусово, в Което са всички съкровища на
 мъдростта и знанието
Сърце Иисусово, в Което обитава всяка пълнота
 на Божеството,
Сърце Иисусово, в Което е благоволенieto на Отца,
Сърце Иисусово, в пълнотата на Което всички
 участваме,
Сърце Иисусово, желание на вечните висини,
Сърце Иисусово, търпеливо и премилосърдно,
Сърце Иисусово, щедро към всички, които Те
 призовават,
Сърце Иисусово, извор на живот и светост,
Сърце Иисусово, помирителна жертва за греховете ни,
Сърце Иисусово, обсипано с презрения,
Сърце Иисусово, съкрушено заради престъпленията ни,
Сърце Иисусово, послушно до смърт,
Сърце Иисусово, пронизано с копие,
Сърце Иисусово, извор на всяко утешение,
Сърце Иисусово, живот и възкресение наше,
Сърце Иисусово, жертва за греховете,
Сърце Иисусово, спасение на надяващите се на Тебе,
Сърце Иисусово, надежда на умиращите в Тебе,
Сърце Иисусово, радост на всички светии,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
прости ни, Господи!

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
послушай ни, Господи!

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
помилвай ни, Господи!

Исусе, кротък и смирен по Сърце,
Направи сърцето ни подобно на Твоето!

Да се помолим: Всемогъщи и вечни Боже,
погледни Сърцето на преобичния Си Син, и славата и
помирителните жертви, които Ти дава в името на
грешниците; и умиловителен, прости на тези, които
молят милосърдието Ти, в името на Своя Син, Исуса
Христа, който с теб живее и царува во веки веков!
Амин!

БРОЕНИЦА НА БОЖИЕТО МИЛОСЪРДИЕ

(Моли се на броеницата на Дева Мария)

На първите три зърна:

Отче наш... Радвай се... Апостолски символ на вярата

На големите зърна:

Предвечни Отче, принасям Ти Тялото и Кръвта, Душата
и Божеството на Твоя
възлюбен Син и Господ наш Исус Христос, като
помирителна жертва за опрощение на нашите грехове и
за греховете на целия свят!

На малките зърна:

Заради мъчителните страдания на Исуса,
смили се над нас и над целия свят!

Накрая, след 5 десетици, добавя се 3 пъти:

Свети Боже, Свети Крепки Боже, Свети Безсмъртни
Боже,
смили се над нас и над целия свят!

МОЛИТВА ЗА ПРИЗОВАВАНЕ НА БОЖИЕТО МИЛОСЪРДИЕ

уповаваме се на теб!

Божие милосърдие, ти непонятна тайно
на Пресветата Троица,
Божие милосърдие, ти, изразе на най-голямата Му
мощ,
Божие милосърдие, ти, което се откри при
създаването на небесните духове,
Божие милосърдие, ти, което от духовната нищета
ни призова за живот,
Божие милосърдие, ти, което обгръщаш целия свят,
Божие милосърдие, ти, което даряваш ни безсмъртен
живот,
Божие милосърдие, ти, което ни защитаваш от
заслужени наказания,
Божие милосърдие, ти, което ни освобождаваш от
злочестията на греха,
Божие милосърдие, ти, което със Словото, което
стана Тяло, ни даряваш оправдание,
Божие милосърдие, ти, което се изливаш върху нас
от Раните Христови,
Божие милосърдие, ти, което извираш за нас
от Пресветото Сърце,
Божие милосърдие, ти, което ни даде Пресветата

Дева за Майка на милосърдието,
Божие милосърдие, което се вижда в основаването
на Църквата, която обхваща целия свят,
Божие милосърдие, което се вижда в установяването
и даването на светите тайнства,
Божие милосърдие, неограничено в тайнствата
Кръщение и Епитимия,
Божие милосърдие, неизмеримо в тайнствата
Елеосвещение и Свещенство,
Божие милосърдие, ти, което ни призова към
светата вяра,
Божие милосърдие в обръщането на грешника към Бога,
Божие милосърдие, ти, което правиш свършени
светиите,
Божие милосърдие, извор за болните и страдащите,
Божие милосърдие, ти, утехо и благодат за всички,
които са с разбити сърца,
Божие милосърдие, упование на онези, които
са отчаяни,
Божие милосърдие, ти, което винаги и навсякъде
следваш всички хора,
Божие милосърдие, ти, което ни изпълваш с милост,
Божие милосърдие, мир за умиращите,
Божие милосърдие, ти, което ни пазиш от адския
огън,
Божие милосърдие, ти, което облекчаваш страданията
на душите в чистилището,
Божие милосърдие, ти, наслада и безмерна радост
на всички светии,
Божие милосърдие, безкрайно във всички тайни
на вярата,
Божие милосърдие, ти, неизчерпаеми изворе
на чудеса,

„Бог е жалостив и милосърден,
дълготърпелив, който изобилства с милост“²⁴.
Затова ще възхвалявам во веки веков Божието
милосърдие.

Да се помолим: О, Боже, ти, чието милосърдие
няма край, чието състрадание е неизчерпаемо,
милостиво ни погледни, умножи в нас делата на своето
милосърдие, за да не се отчайваме и в най-големите
изпитания, а винаги с все по-голямо упование да се
предаваме на Твоята света воля, любов и милосърдие!
Чрез Исуса Христа, нашия Господ, Крал на
милосърдието, който с Теб и Светия Дух ни оказва
милосърдие во веки веков! Амин!

БРОЕНИЦА НА КРЪВТА ХРИСТОВА

(Моли се на броеницата на Кръвта Христова)

В началото се моли:

Боже, на помощ ми се притечи!
Господи, побързай, за да ми помогнеш!
Слава на Отца...

След обявяване на тайнството се чете текст от Светото писание.
Като се разсъждава върху обявеното тайнство, се моли
5 пъти Отче наш... и 1 път Слава на Отца..., само след
седмото тайнство 3 пъти Отче наш... и 1 път Слава на Отца.

Накрая на всяко тайнство, след Слава на Отца..., се моли молитва:
Затова те молим – помогни на своите служители,

24 Изход, 34, 6-7; Неемия, 9, 17; Псалм, 86, 15; Псалм, 103, 8;
Псалм, 145, 8; Иоил, 2, 13; Иона, 4, 2 (*Бел. прев.*)

които си откупил със своята скъпоценна Кръв!

1. Кръвта на Господ се пролива при обрязването.

„Като се навършиха осем дни и трябваше да Го обрежат, дадоха му името Исус“ (Лука, 2, 21)

2. Кръвта на Господ се пролива в смъртната борба в Гетсимани.

„И потта му стана като големи капки кръв, които капеха на земята“ (Лука, 22, 44)

3. Кръвта на Господ се пролива, когато го бичуват.

„Тогава им пусна Варава, а Исуса бѝ и Го предаде на разпятие“ (Матей, 27, 26)

4. Кръвта на Господ се пролива, когато Му слагат венец от тръни.

„И сплетоха венец от тръни и го наложиха на главата Му и туриха тръстика в десницата Му; и като коленичиха пред Него, му се подиграваха, като казваха: «Здравей, царю юдейски!»“ (Матей, 27, 29)

5. Кръвта на Господ се пролива по кръстния път.

„И Той, носейки кръста Си, излезе на мястото, наречено Лобно, което на еврейски се казва Голгота“ (Йоан, 19, 17)

6. Кръвта на Господ се пролива, когато Го разпнаха.

„И когато стигнаха на мястото, наречено Лобно, там разпнаха Него и злодеите – единият от дясната Му страна, а другият – от лявата. А Исус каза: «Отче, прости им, защото не знаят какво правят»“ (Лука, 23, 33-34)

7. Кръвта на Господ се пролива, и вода, когато прободат с копие ребрата му.

„Когато дойдоха при Исус и Го видяха вече умрял, не Му пречупиха краката, но един от войниците прободе с копие ребрата Му и веднага изтече кръв и вода“ (Йоан, 19, 33-34)

Накрая се моли:

Литания в чест на най-скъпата Кръв Христова

БРОЕНИЦА НА ПОБЕДАТА

(Моли се на броеницата на Дева Мария)

Отче наш... Радвай се... Апостолски символ на вярата

На големите зърна:

„А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на тяхното свидетелство“ (Откровение, 12, 11)

На малките зърна:

Кръв Христова, побеждаваща злите духове,
избави ни!

Накрая се моли:

Предвечни Отче, принасяме Ти най-скъпоценната
Кръв на Исуса Христа, като помирителна жертва
за опрощение на нашите грехове, за утеха на душите
в чистилицето и за нуждите на Светата Църква. Амин.
(1 път)

Вечна слава и хвала на Теб, Исусе,
Ти, който ни изкупи чрез най-скъпоценната си
Кръв! (3 пъти)

ЛИТАНИЯ В ЧЕСТ НА НАЙ-СКЪПАТА КРЪВ ХРИСТОВА

Господи, помилвай ни!
Христе, помилвай ни!
Господи, помилвай ни!
Христе, изслушай ни!
Христе, послушай ни!

Помилвай ни.

Отче, Небесни Боже,
Сине, Изкупителю на света, Боже,
Душе Свети, Боже,
Света Троице, Единни Боже,

Избави ни!

Кръв Христова, на Единородния Син на
Предвечния Отец,
Кръв Христова, въплътеното Божие Слово,
Кръв Христова, на Новия и Вечен Завет,
Кръв Христова, в смъртна борба изтичаща на земята,
Кръв Христова, бликаща по време на бичуването,
Кръв Христова, изтичаща изпод трънения венец,
Кръв Христова, пролята на кръста,
Кръв Христова, изкупление за нашето спасение,
Кръв Христова, без която няма опрощение,
Кръв Христова, утоляваща и очистваща душите
в Евхаристията,
Кръв Христова, река на милосърдието,
Кръв Христова, побеждаваща злите духове,
Кръв Христова, мъжество на мъчениците,

Кръв Христова, сила на изповедниците,
Кръв Христова, раждаща девици,
Кръв Христова, твърдина на заплашените,
Кръв Христова, подкрепление за уморените,
Кръв Христова, утешение на плачещите,
Кръв Христова, надежда на разкайващите се,
Кръв Христова, утешение на умиращите,
Кръв Христова, мир и сладост на сърцата ни,
Кръв Христова, залог за вечния живот,
Кръв Христова, избавление на душите от
 чистилицето,
Кръв Христова, най-достойна за всякаква
 хвала и чест,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
 прости ни, Господи!
Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
 послушай ни, Господи!
Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
 помилвай ни, Господи!

Ти ни изкупи с Кръвта си, Господи
и ни направи царство на нашия Бог.

Да се помолим: Всемогъщи вечни Боже, Ти Своя
Еднороден Син Си направил Изкупител на света и с
кръвта Му ни даде възможност да Те умилисторим: дай
ни, молим Те, да почитаме изкуплението за нашето
спасение така че благодарение на него да имаме защита
от злото на този свят, за да се радваме на небето на
вечния плод на светата Кръв. Чрез Христа, нашия
Господ. Амин.

БРОЕНИЦА НА СВЕТИТЕ РАНИ ИСУСОВИ

(Моли се на броеницата на Дева Мария)

Уводна молитва:

О, Исусе, Божествени Изкупителю, бъде милостив
към нас и към целия свят! Амин!
Боже Свети, Боже Крепки, Боже Безсмъртни,
помилвай нас и целия свят! Амин!
Милост, милосърдие, Исусе мой,
в настоящите опасности,
покрий ни с твоята драгоценна Кръв! Амин!
Вечни Отче! Дари ни с милосърдие чрез Кръвта на
Исуса Христа, Твой възлюбен Син; дари ни
с милосърдие, умоляваме Те! Амин! Амин! Амин!

На малките зърна се моли:

Исусе мой, прости и помилвай,
чрез заслугите на Твоите свети Рани!

На големите зърна се моли:

Вечни Отче, поднасям Ти Раните на нашия Господ Исус
Христос, за да бъдат изцелени раните на нашите души!

На края на броеницата последната молитва се повтаря три пъти.

ХИМН НА СВЕТИЯ ДУХ

О, ела Създателю, Свети Душе,
посети душите на вярващите,

потечи с всевишната милост
в гърдите, що ги сътвори.

Ти наричаш се Утешител,
благодат от Бога всевишен,
кладенец жив, любов, плам
и миропомазване духовно.

Седем дара раздаваш ти,
пръст от дясната ръка на Отца,
от вечния Отец обещан,
ти пълниш устата със слово.

Запали светлина в сърцето,
вдъхни в душата любов,
в мигове на немощ телесна
подкрепяй ни непрестанно.

Неприятеля от нас прогони
и дай ни постоянен мир,
пред нас върви, води ни ти,
за да избегнем всяко зло.

Нека Отца опознаем
и Христа, Сина Негов,
и в Теб, Духа Техен,
да вярваме непрекъснато.

Цялата слава на Отца вечен
и на Сина му възкръснал
с Утешителя пресвет
нека бъде сега и вовеки. Амин.

БРОЕНИЦА НА СВЕТИЯ ДУХ

(Моли се на броеницата на Дева Мария)

Апостолски символ на вярата
Отче наш...

На три малки зърна, след Радвай се, благодатна..., [след думата „Исус“] се добавя:

- 1) който чрез Светия Дух нека умножи вярата ни!
- 2) който чрез Светия Дух нека укрепи надеждата ни!
- 3) който чрез Светия Дух нека усъвършенства любовта ни!

Слава на Отца...

О, Исусе мой, прости ни греховете, опази ни от огъня на ада и въведи в рая всички души, особено онези, на които е най-необходимо твоето милосърдие.

На големите зърна:

Отче наш...

На 10 малки зърна:

Радвай се, благодатна...

След думата „Исус“ се добавят тайните на броеницата:

1. който нека направи сърцето ни способно да приеме пълнотата на милостта на Светия Дух!
2. който нека измоли за нас от Светия Дух и умножи и укрепи в нас трите богословски добродетели!
3. който чрез Светия Дух нека ни укрепва, просветлява, направлява, управлява, води и посвещава!

4. който нека разпали сърцето ни с любовта на Светия Дух и го изпълни с дълбоко смирение, преданост, с Преданието, със сила и светост!

5. който нека измоли за нас седемте дара и дванадесетте плода на Светия Дух и нека ни даде всички блага и отклони от нас всяко зло!

Накрая се моли:

Свети Душе, ела в сърцето ми и с мощта си ме привлечи към себе си. Дай ми любовта си и своя страх. Опazi ме, Господи Христе, от всяка зла помисъл. Упой ме със Своята любов, Свети Мой Отче и мили Мой Господи; помогни ми във всяко мое дело. Амин.

ЛИТАНИЯ КЪМ СВЕТИЯ ДУХ

Господи, помилвай ни!

Христе, помилвай ни!

Господи, помилвай ни!

Христе, изслушай ни!

Христе, послушай ни!

Помилвай ни!

Отче, Небесни Боже,

Сине, Изкупителю на света, Боже,

Душе Свети, Боже,

Света Троице, Единни Боже,

Помилвай ни!

Свети Душе, ти, който излизаш от Отца и Сина.

Свети Душе, ти, чрез чието вдъхновение говореха

пророците,
Свети Душе, ти, който свидетелстваш за Исуса Христа.
Свети Душе, ти, наш Божествени Учителю,
Свети Душе, ти, чрез който Дева Мария зачена
 Божия Син,
Свети Душе, ти, който обитавах в нас,
Душе на мъдростта и разума,
Душе на съвета и силата,
Душе на знанието и набожността,
Душе на Божия страх,
Душе на милостта и милосърдието,
Душе на силата, постоянството и умереността,
Душе на вярата, надеждата, любовта и мира,
Душе на смиреността и чистотата,
Душе на добротата и духовната наслада,
Душе на всички милости,
Свети Душе, ти, който си проникнат от Божиите тайни,
Свети Душе, ти, който ни помагаш в молитвата,
Свети Душе, ти, чрез който духовно се преродихме,
Свети Душе, ти, който изпълваш сърцата ни
 с божествената любов,
Свети Душе, ти, с чиято милост ставаме Божи деца,
Свети Душе, ти, който като огнени езици
 се изля на апостолите,
Милостив бъди, *прости ни, Господи!*
Милостив бъде, *послушай ни, Господи!*

освободи ни, Господи!

От всяко зло,
От всеки грях,
От съблазните и примките на дявола,
От самонадеяността и отчаянието,
От отричането на обявени истини,

От греховната закоравялост и безбожие,
От всеки душевен и телесен недъг,
От духа на блудството,
Чрез твоето излизане от Отца и Сина,

освободи ни, Господи,
Чрез чудесното въздействие на твоята милост,
Чрез Безгрешното Зачатие на Дева Мария,
Чрез Тайнственото Зачатие на Исус Христос,
Чрез слизането Ти на Исус в Йордан,
Чрез слизането Ти на апостолите,
На великия ден на Божия съд,

молим Те, послушай ни!

Ние, грешниците,
Да живеем свето чрез Теб,
Да бъдем винаги Твой свет храм,
Да не се поддаваме на греховни желания,
Да живеем чрез Теб в Бога,
Да пазим и разпространяваме Христовия мир и любов,
Да бягаме от заблудите и греха,
Да се покоряваме винаги на Божията истина,
Да обновиш в нас праведността и почтеността,
Да ни обогатиш с божествената истина и милост,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
прости ни, Господи!

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
послушай ни, Господи!

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
помилвай ни, Господи!

Да се помолим: Молим Те, Господи, Божественият Ти

Дух чрез безкрайното си милосърдие да очисти сърцата ни и да ни освободи от всички злини. Чрез Христа, нашия Господ. Амин.

МОЛИТВА КЪМ СВЕТИЯ ДУХ

Свети Душе, дай ни:

дара на мъдростта, за да се научим да ценим небесните блага повече от цялото богатство на този свят;

дара на разума, за да бъдем просветлени от истината;

дара на съвета, за да избираме винаги онова, което е повече за Божията слава и спасението на ближния;

дара на силата, за да устояваме смело в твоя служба;

дара на познанието, за да опознаем добре пътя, който води към Небето;

дара на благочестието, за да вършим всичко от любов, за Твоя чест и слава;

дара на Божия страх, за да избягваме греха като обида за Твоята светост. Амин.

Свети Душе, източник на светост, божествена любов и истина, покланяме ти се и благодарим за всички милостиви дарове, с които ни обсипваш! Просветли разума ни, укрепи волята ни, очисти сърцата ни, направлявай всички наши стъпки и направи така, че винаги с готовност да се отзоваваме на твоите подтици. Прости ни равнодушието, когато извършваме твоята служба, и не позволи да не откликнем на призива на твоята милост. С твоя помощ решаваме с готовност да следваме всички твои подтици, за да можем така да ползваме плодовете на твоите дарове в нашите души. Амин.

БРОЕНИЦА НА БЛАЖЕНАТА ДЕВА МАРИЯ

В началото се прекръстваме и молим:

Исусе, това е заради теб, за обръщане на грешниците към Бога и като отплата за обидите, които се нанасят на светото и безгрешно Сърце на Дева Мария.

След това казваме Апостолския символ на вярата (като държим кръстчето на броеницата):

Вярвам в Бога, всемогъщия Отец, Творец на небето и земята, и в Исуса Христа, единороден Негов Син, Господ наш, който се е заченал от светия Дух, родил се от Дева Мария; страдал при Понтийския Пилат, разпнат, умрял и погребан; слязъл в ада; на третия ден възкръснал от мъртвите; възнесъл се на Небето, седи отдясно на Бога, Отца Всемогъщия; оттам ще дойде да съди живите и мъртвите. Вярвам в Светия Дух, Светата Католическа Църква, общността на Светиите, опрощението на греховете, възкресението на телата и вечния живот. Амин.

На големите зърна се моли:

Отче наш...

На три малки зърна се моли:

Радвай се, благодатна...

След думата „Исус“ се добавя:

1. който нека умножи вярата ни
2. който нека укрепи надеждата ни

3. който нека направи любовта ни съвършена

На следващото голямо зърно, след всяка десетица, се моли:
Слава на Отца...

След Слава на Отца... се моли:

О, Исусе мой, прости ни греховете, опази ни от огъня на ада и въведи в рая всички души, особено онези, на които е най-необходимо твоето милосърдие.

Следват 5 десетици, а всяка десетица съдържа:

1 Отче наш... и 10 Радвай се, благодатна...

След всяка Радвай се, благодатна... добави, след думата „Исус“ онази тайна, която принадлежи на тази десетица:

Радостна броевица

(Моли се в понеделник и събота.)

Тайни:

1. когото ти, Дево, зачена от Светия Дух.
2. когото ти, Дево, носеше при посещението у Елисавета.
3. когото ти, Дево, роди.
4. когото ти, Дево, представи в храма.
5. когото ти, Дево, намери в храма.

Светла броевица

(Моли се в четвъртък.)

Тайни:

1. който в река Йордан беше кръстен.
2. който ни се яви на сватбата в Кана
3. който ни възвести царството Божие и ни прикани да

се обърнем към Бога.

4. който се преобрази на планината Табор и ни се яви в славата си.

5. който ни се дари чрез тайнството Евхаристия.

Скръбна броеница

(Моли се във вторник и петък.)

Тайни:

1. който за нас проля кръвава пот.

2. който за нас бе бичуван.

3. който за нас бе увенчан с трънен венец

4. който за нас понесе тежкия кръст.

5. който за нас бе разпнат.

Славна броеница

(Моли се в сряда и неделя.)

Тайни:

1. който възкръсна от мъртвите.

2. който се възнесе на небето.

3. който изпрати Светия Дух.

4. който те възнесе, о, Дево, на Небето.

5. който те увенча, о, Дево, за царица на Небето.

II ВАРИАНТ

Броеницата може да се моли и по този начин:

В името на Отца...

Боже, на помощ ми се притечи!

Господи, побързай, за да ми помогнеш!
Слава на Отца...

Радостни тайни

1. В първата радостна тайна ще разсъждаваме за това как архангел Гавраил известява Блажената Дева Мария, че ще зачене от Светия Дух и ще роди Син Божи.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на Отца...

2. Във втората радостна тайна ще разсъждаваме за това как Блажената Дева Мария посещава своята сродница Елисавета и остава с нея три месеца.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на Отца...

3. В третата радостна тайна ще разсъждаваме за това как Блажената Дева Мария ражда Нашия Господ, Исуса Христа, в пещера във Витлеем и го полага в ясли.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на Отца...

4. В четвъртата радостна тайна ще разсъждаваме за това как Блажената Дева Мария четиридесет дена след раждането представя пред небесния Отец своя Син в храма и как старецът Симеон го взема на ръце.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на Отца...

5. В петата радостна тайна ще разсъждаваме за това как Блажената Дева Мария намира Сина си на третия ден в храма да разговаря с учителите, а тогава е на дванадесет

ГОДИНИ.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

Светли тайни

1. В първата светла тайна ще разсъждаваме за това как върху Нашия Господ Исус Христос, при кръщението Му в река Йордан слиза Светия Дух, а Отецът го обявява за Свой възлюбен Син.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

2. Във втората светла тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос, в Кана Галилейска, с посредничеството на Мария превръща вода във вино и пробужда вярата на учениците.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

3. В третата светла тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос възвестява царството Божие и ни приканва да се обърнем към Бога за опрощение на греховете.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

4. В четвъртата светла тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос, пред учениците си на планината Табор, се преобразява, а Отецът ги призовава да Го слушат.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

5. В петата светла тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос установява Евхаристията, в която ни храни със Своего Тяло и Кръв под формата на хляб и вино.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на Отца...

Скръбни тайни

1. В първата скръбна тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос се моли на Небесния Си Отец и се поти с кървава пот в Гетсимани.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на Отца...

2. Във втората скръбна тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос е вързан за каменна колона и безмилостно бичуван в двора на Пилат.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на Отца...

3. В третата скръбна тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос е коронован с венец от тръни.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на Отца...

4. В четвъртата скръбна тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос е осъден на смърт и към хълма Калвария носи на раменете си прекалено тежкия кръст.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на

Отца...

5. В петата скръбна тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос е разпнат на твърдия кръст между двама разбойници, и как Го гледа неговата скръбна Майка Мария.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

Славни тайни

1. В първата славна тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос, на третия ден след своите мъки и смърт, славно възкръсва от мъртвите, за да не умре никога вече.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

2. Във втората славна тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос, четиридесет дена след своето възкресение, се възнася на Небето и сяда отдясно на Небесния Отец.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

3. В третата славна тайна ще разсъждаваме за това как Нашият Господ Исус Христос изпраща Светия Дух над апостолите под формата на огнени езици.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

4. В четвъртата славна тайна ще разсъждаваме как Блажената Дева Мария си заминава от този свят и как с

душа и тяло се възнася на Небето.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

5. В петата славна тайна ще разсъждаваме как Блажената Дева Мария е коронована от Пресветата Троица за Кралица на Небето и Земята и ще разсъждаваме за райското наслаждение на всички светии.

1 Отче наш... 10 Радвай се, благодатна... и 1 Слава на
Отца...

Накрая се моли:

Радвай се, Царице, Майко на милосърдието, живот, сладост и надежда наша, радвай се! Към Тебе викаме ние, изгнаните синове Евини; към тебе въздишаме с плач и ридание в тази долина на плача. Обърни, прочее, Застъпнице наша, милостивите си очи към нас и, след това изгнание, покажи ни Исуса, Благословения плод на Твоята утроба, Исус!

Моли се за нас, Царице на Светата броевица,
достойни да станем за обещанията Христови!

Да се помолим: Позволи на нас, своите слуги, да те молим, Господи Боже, непрестанно да се радваме на душевно и телесно здраве и чрез славното застъпничество на Блажената Мария, винаги Дева, да се избавим от сегашните скърби и да се насладим на вечна радост. Чрез Христа, нашия Господ. Амин.

ЛИТАНИЯ КЪМ БЛАЖЕНАТА ДЕВА МАРИЯ, МАЙКА БОЖИЯ

(Лоретска литания)

Господи, помилвай ни!
Христе, помилвай ни!
Господи, помилвай ни!
Христе, изслушай ни!
Христе, послушай ни!

помилвай ни!

Отче, Небесни Боже,
Сине, Изкупителю на света, Боже,
Душе Свети, Боже,
Света Троице, Единни Боже,

моли се за нас!

Света Марийо,
Света Богородице,
Света Дево на девиците,
Майко Христова,
Майко на Църквата,
Майко на Божията благодат,
Майко най-прозорлива,
Майко най-чиста,
Майко непорочна,
Майко неопетнена,
Майко любезна,
Майко чудесна,
Майко на добрия съвет,

Майко на Създателя,
Майко на Спасителя,
Дево най-мъдра,
Дево почитаема,
Дево преславна,
Дево могъща,
Дево милостива,
Дево вярна,
Огледало на правдата,
Престоле на мъдростта,
Причина на радостта ни,
Съде духовни,
Съде почтени,
Съде славни на набожността,
Роза тайнствена,
Стълбе Давидов,
Стълбе слонокостни,
Доме златни,
Ковчеже на завета,
Врата небесна,
Звездо утринна,
Здраве на болните,
Прибежище на грешниците,
Утешителко на наскърбените,
Помощнице на християните,
Царице на ангелите,
Царице на патриарсите,
Царице на пророците,
Царице на апостолите,
Царице на мъчениците,
Царице на изповедниците,
Царице на девиците,
Царице на всичките Светии,

Царице без първоначален грях зачената,
Царице възнесена на Небето,
Царице на Светата броеница,
Царице на семействата,
Царице на хърватите
Царице на мира,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
прости ни, Господи!
Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
послушай ни, Господи!
Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
помилвай ни, Господи!

Моли се за нас, Света Богородице,
за да станем достойни за Христовите обещания!

Да се помолим: Позволи на нас, своите слуги, молим те,
Господи Боже, непрестанно да се радваме на душевно и
телесно здраве и чрез славното застъпничество на
Блажената Мария, винаги Дева, да се избавим от
сегашните скърби и да се насладим на вечна радост.
Чрез Христа, нашия Господ. Амин.

РАДВАЙ СЕ, ЗВЕЗДА НА МОРЕТО!

Радвай се, Звезда на морето,
Майко Божия нежна,
Винаги девствена,
Врата на рая, радвай се!

Ти, която чу поздрава

От устата на Гавраил,
С мир ни укрепи,
Промени името на Ева!

От виновния свали веригите,
Слепеца дари със зрение,
Прогони нашите мъки,
Измоли само дарове!

Като майка се покажи,
Молбите ни представи
На Онзи, който заради нас
Дете твое стана.

Дево изключителна,
Смирена като никоя друга,
Изтръгни ни от греха,
Направи ни смирени, чисти!

Нека без грях да живеем,
Да пътуваме безопасно,
С Исус завинаги
да се радваме с теб!

Слава на Бога Отца,
на Всевишния, на Христа, слава,
както и на Светия Дух,
поклон еднакъв на Тримата!

МОЛИТВА КЪМ СВ. БОГОРОДИЦА НА ЗДРАВЕТО

Ето ме пред теб, добра Майко, милостива Богородице на

Здравето. Истина е, че заради моите грехове не съм достоен да ме погледнеш; но все пак, като твое дете, се уповавам на твоята майчина доброта. Дари на мен и моите близки съвършено здраве на душата и тялото. Накарай грешниците да се покаят, да не оскърбяват вече Исуса, а теб да не наскърбяват. Помогни на бедните, утеши скръбните, изцели болните. Бъди на всички нас скъпа Майка, а ние ще бъдем твои добри деца! Амин.

МОЛИТВА КЪМ СВ. БОГОРОДИЦА НА БЪРЗАТА ПОМОЩ

О, Марио, Майко Божия, ти, която знаеш за мъките и неволите на този свят, бди непрестанно над нас и над цялата Църква на своя Син и бъди за нас винаги нашата Света Богородица на Бързата помощ. Побързай, за да ни помогнеш във всички наши потребности, а особено Бъди ни убежище през този преходен живот и измоли за нас вечен живот, чрез заслугите на Исуса, своя Син, нашия Господ и Изкупител. Амин.

ЛИТАНИЯ КЪМ БЕЗГРЕШНОТО СЪРЦЕ МАРИИНО

Господи, помилвай ни!
Христе, помилвай ни!

Господи, помилвай ни!
Христе, изслушай ни!
Христе, послушай ни!

помилвай ни!

Отче, Небесни Боже,
Сине, Изкупителю на света, Боже,
Душе Свети, Боже,
Света Троице, Единни Боже,

моли се за нас!

Сърце Мариино,
Сърце Мариино, сътворено по Божието Сърце,
Сърце Мариино, Сърце на Непорочното Зачатие,
Сърце Мариино, достойно обиталище на Светия Дух,
Сърце Мариино, на Майката на вечната Мъдрост,
Сърце Мариино, на Майката на божественото Слово,
Сърце Мариино, на Майката на красивата любов,
Сърце Мариино, в любовта по-силно от смъртта,
Сърце Мариино, съкрушено от Раните Исусови,
Сърце Мариино, с меч прободено,
Сърце Мариино, жертвано под Кръста Господен,
Сърце Мариино, чудото на Сърцето Исусово,
Сърце Мариино, огледало на Сърцето Исусово,
Сърце Мариино, радост на Сърцето Исусово,
Сърце Мариино, утеха на Сърцето Исусово,
Сърце Мариино, което най-много се хареса на Бога,
Сърце Мариино, слава на царска дъщеря,
Сърце Мариино, съкровище на светостта,
Сърце Мариино, образ на Божията доброта,
Сърце Мариино, посредник на всички милости,
Сърце Мариино, спасение на грешниците,
Сърце Мариино, сила на нещастниците,
Сърце Мариино, утеха на изоставените,
Сърце Мариино, обиталище на изнемошелите,
Сърце Мариино, мир за тъжните,
Сърце Мариино, убежище за преследваните,

Сърце Мариино, надежда за умиращите,
Сърце Мариино, защита на народа в нужди и неволи,
Сърце Мариино, защита на Светата Църква срещу
 властта на мрака,
Сърце Мариино, ти, което унищожи всички заблуди
 в целия свят,
Сърце Мариино, на най-достойната Царица на света.
Сърце Мариино, Сърце на нашата Майка.
Сърце Мариино, благословено во веки,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
 прости ни, Господи!
Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
 послушай ни, Господи!
Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
 помилвай ни, Господи!

Моли се за нас, Света Богородице, за да се разпалят
сърцата ни от онзи божествен огън, с който беше
невъобразимо изпълнено твоето Неопетнено сърце.

Да се помолим! Всемогъщи вечни Боже, който си
подготвил достойно обиталище на Светия Дух в
Сърцето на Блажената Дева Мария, милостиво ни
позволи да можем да живеем по Твоето Сърце, като
набожно почитаме Нейното Неопетнено Сърце. Чрез
Христа, нашия Господ. Амин.

ЛИТАНИЯ КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ

Господи, помилвай ни!
Христе, помилвай ни!

Господи, помилвай ни!
Христе, слушай ни!
Христе, послушай ни!

помилвай ни!

Отче, Небесни Боже,
Сине, Изкупителю на света, Боже,
Душе Свети, Боже,
Света Троице, едни Боже,

моли се за нас!

Света Марио,
Свети Йосифе,
Славни сине Давидов,
Блясък на патриарсите,
Годенико на Божията майка,
Девствени пазителю на Девицата,
Хранителю на Сина Божи,
Грижовни защитнико на Христа,
Началнико на Светото Семейство,
Йосифе праведни,
Йосифе най-целомъдрени,
Йосифе най-мъдри,
Йосифе силни,
Йосифе послушни,
Йосифе верни,
Огледало на търпението,
Любителю на сиромасите,
Пример за работниците,
Украшение на семейния живот,
Пазителю на девствениците,
Подкрепа на семействата,
Утешение на нещастниците,

Надежда на болните,
Покровителю на умиращите,
Ужас на дяволите,
Покровителю на Св. Църква,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
прости ни, Господи!

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
послушай ни, Господи!

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
помилвай ни!

Постави го господар над Своя дом
И управител на всичките Си владения.

Да се помолим: Боже, Който чрез едно неизказуемо Провидение, благоволи да избереш блажения Йосиф за годеник на Твоята пресвета майка, Молим Ти се, направи така, че този когото на земята почитаме като покровител, да заслужим да го имаме на небето за застъпник. Чрез Христа нашия Господ. Амин.

Моли се за нас, свети Йосифе,
за да станем достойни за обещанията Христови!

Да се помолим: Молим те, Господи, нека ни бъдат от помощ заслугите на годеника на пресветата Майка твоя, за да получим чрез неговото застъпничество онова, което със своята слабост не можем да постигнем. Ти, който живееш и царстваш во веки веков. Амин.

МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ЗА ЦЪРКВАТА

В теб, о, свети Йосифе, намираме прибежище в своята неволя. Заради любовта, която те привързваше към Непорочната Дева, Светата Богородица, и заради бащинската ти любов, с която прегръщаше Детето Исус, смирено те молим, погледни благосклонно към наследството, което Исус Христос изкупи със Своята Кръв, и със своята мощ се притечи на помощ в нашата неволя.

О, грижовни пазителю на Божието Семейство, закрилай избраното потомство на Исуса Христа. Не позволявай, о преобични Отче, да ни обземат заблуда и поквара. Бъди наш помощник милостив от Небето, о, могъщи наш закрилник, в борбата с властта на мрака. И както навремето спаси Детето Исус от най-голяма опасност за живота му, така и днес защити светата Църква Божия от всички неприятелски засади, а всеки един от нас завинаги вземи под своята закрила, за да можем с твое застъпничество и с твоя помощ да живеем без грях, блажено да починем и да получим вечно блаженство на Небето. Амин.

МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ПРИ ТЕЖКИ ГРИЖИ

О, свети отче Йосифе! Виж ме, идвам при теб със своите нужди като твой незаслужил с нищо почитател! Възлагам цялото си упование на твоята бащинска помощ. Поверявам ти спасението на душата и тялото си. Предавам ти всичките си вътрешни и външни потребности. Моля те, не позволявай да си тръгна от теб

неутешен! Учи ме с примера си така че във всеки миг да съединявам своята воля с Божията и всяко изпитание търпеливо да понасям. Измоли за мен чистота на сърцето, съвестта и тялото и всички необходими добродетели! Бъди до мен, бедния грешник, в последната борба, за да мога веднъж завинаги с теб и всички избраници да любя и хваля Бога. Амин

МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ЗА РОДИНАТА

Божие Провидение ни дари тази красива страна за родина и ни дари със светлината на Христовата вяра преди четиринадесет века. Гордеем се със светлите страници на нашата дълга история, но съжаляваме за всички злини, които са се случвали тук. Горещо обичаме своята родина и народа, който живее в нея и от сърце му желаем напредък във всяко добро начинание; мир и ред, сговор и любов, живот според Евангелието и Божи благослов. А когато завърши земния път, всички да преминат от тази наша красива родина със слава в неизразимо по-красивото Небесно отечество, което е цел за всеки човек.

Свети Йосифе, вековен защитнико на нашия народ, смирено и с надежда те молим, защитавай ни, пази ни, отбранявай ни и ни помагай, за да бъде така! Амин.

МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ЗА МИЛОСТТА ДА ИМАМЕ ЩАСТЛИВА СМЪРТ

Свети Йосифе, край тебе бяха Исус и Мария,

когато дойде мигът да се върнеш в дома на Отца. Затова с право християните се обръщат към теб като към защитник и утешител на умиращите. Днес те молим за помощта ти в последните мигове на нашия земен живот. Измоли за нас милост да живеем тук като теб; в праведност и чистота, в присъствието на Исус и Дева Мария, и да не бъдем отделени от тях дори и в деня, когато ще дойде последният ни час. Направи така, че и ние като теб да бъдем приети в дома на Отца и нашият живот да бъде преобразен във вечна радост при Господа. Амин.

МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ЗА ДУШИТЕ В ЧИСТИЛИЩЕТО

Свети Йосифе, смирено те моля, помогни на бедните души в чистилището така че всемогъщият Отец да съкрати мъките им и колкото се може по-скоро да видят лицето на своя Създател, за което толкова копнеят. Помогни на душите, които са крайно изоставени и търсят помощта ти, тъй като знаят, че твоето застъпничество може всичко пред Бога. И както някога помагаше на Исус и Мария при всяка нужда, така сега помогни на тези бедни души, които са изкупени с Кръвта на Исуса Христа и които милосърдната Майка Мария така нежно обича. Амин.

ЛИТАНИЯ КЪМ ВСИЧКИ СВЕТИИ

Господи, помилвай ни!
Христе, помилвай ни!
Господи, помилвай ни!
Христе, слушай ни!
Христе, послушай ни!

помилвай ни!

Отче небесни Боже,
Сине, Изкупителю на света, Боже,
Душе Свети, Боже,
Света Троице, единни Боже,
моли (молете) се за нас!

Света Марио,
Света Богородице,
Света Дево на девиците,
Свети Михаиле,
Свети Гавраиле,
Свети Рафаиле,
Всички свети ангели и архангели,
Всички свети чинове на Блажените Духове,
Свети Иван Кръстителю,
Свети Йосифе,
Всички свети Патриарси и Пророци,
Свети Петре,
Свети Павле,
Свети Андрея,
Свети Иване,
Свети Тома,
Свети Якове,
Свети Филипе,

Свети Вартоломей,
Свети Матея,
Свети Симоне,
Свети Тадей,
Свети Матия,
Свети Варнава,
Свети Лука,
Свети Марко,
Всички свети Апостоли и Евангелисти,
Всички свети Господни Ученици,
Всички свети невинни души,
Свети Стефан,
Свети Лавренти,
Свети Викенти,
Свети Фабияне и Севастьяне,
Свети Иване и Павле,
Свети Козма и Дамияне,
Свети Гervаси и Протаси,
Всички свети мъченици,
Свети Силвестре,
Свети Григори,
Свети Амброси,
Свети Августине,
Свети Йерониме,
Свети Мартине,
Свети Никола,
Всички свети Първосвещеници и Изповедници,
Всички свети Учители,
Свети Антоне,
Свети Бенедикте,
Свети Бернарде,
Свети Доминик,
Свети Францеско,

Всички свети Свещеници и Левити,
Всички свети Монаси и Пустинослужители,
Света Марио-Магдалена,
Света Агата,
Света Лучия,
Света Агнезио,
Света Цецилио,
Света Катерино,
Света Анастасио,
Всички свети Девици и Вдовици,

Всички Светци и Светици Божии, *застъпете се
за нас!*

Милостив бъди, *прости ни Господи!*
Милостив бъди, *чуй ни, Господи!*

избави ни, Господи!

От всяко зло,
От всякакъв грях,
От Твоя гняв,
От внезапна и непредвидена смърт,
От клопките дяволски,
От гняв, омраза и всяка зла воля,
От блудствен дух,
От гръм и буря,
От бича на земетресението,
От чума, глад и война,
От вечната смърт,
Чрез тайната на Твоего свето възплъщение,
Чрез Твоего свето дохождане,
Чрез Твоего раждане,
Чрез Твоего кръщение и Твоя свет пост,

Чрез Твоя кръст и Твоето страдание,
Чрез Твоята смърт и Твоето погребение,
Чрез Твоето свето възкресение,
Чрез чудото на Твоето възнесение,
Чрез дохождането на Духа Свети Утешителя,
В деня на съда,

молим Ти се, послушай ни!

Ние грешниците,
Да ни простиш,
Да благоволиш да ни наложиш истинска епитимия,
Да благоволиш да управляваш и съхраниш твоята
Св. Църква,
Да благоволиш да съхраниш апостолическия
наместник, всички църковни чинове
в светата вяра,
Да благоволиш да накараш неприятелите на Светата
Църква да се покаят,
Да благоволиш да дадеш на управниците на
християнския народ мир и истинско
съгласие,
Да благоволиш да дадеш на целия християнски
народ мир и единство,
Да благоволиш да върнеш всички заблудени към
единството на Църквата и да доведеш
всички неверници към светлината
на Евангелието,
Да благоволиш да подкрепиш и пазиш самите нас в
Твоята света служба,
Да въздигнеш нашите души към небесните желания,
Да въздадеш на всички наши благодетели вечните
блага,
Да благоволиш да дадеш и опазиш плодовете на

земята,
Да избавиш нашите души, тези на нашите братя и
благодетели от вечното осъждане,
Да благоволиш да дадеш на всички починали вечен
покой,
Да благоволиш да ни послушаш,
Сине Божи,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
прости ни, Господи!
Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
послушай ни, Господи!
Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
помилвай ни!

Христе, слушай ни!
Христе, послушай ни!

Господи, помилвай ни!
Христе, помилвай ни!
Господи, помилвай ни!

Отче наш... (*моли се тихо*)
И не ни въвеждай в изкушение,
а ни избави от лукавия! Амин!

БРОЕНИЦА НА СВЕТИ АРХАНГЕЛ МИХАИЛ И СВЕТИТЕ АНГЕЛИ

Свети Архангеле Михаиле, защитавай ни в борбата,
за да не бъдем осъдени на Последния съд!

Боже, на помощ ми се притечи!
Господи, побързай, за да ми помогнеш!

1. Със застъпничеството на свети архангел Михаил
и небесните хорове на серафимите, нека Бог ни
направи достойни за огъня на свършената любов!
Амин!

1 Отче наш..., 3 Радвай се, благодатна...

2. Със застъпничеството на свети архангел Михаил
и небесните хорове на херувимите, нека Бог ни даде
милост, за да оставим пътя на греха и да вървим
по пътя на християнското съвършенство! Амин!

1 Отче наш..., 3 Радвай се, благодатна...

3. Със застъпничеството на свети архангел Михаил
и небесните хорове на Престола, нека Бог ни влее
в сърцата духа на правдата и истинското смирение!
Амин!

1 Отче наш..., 3 Радвай се, благодатна...

4. Със застъпничеството на свети архангел Михаил
и небесните хорове на Господството, нека Бог ни дари
с милост, за да превъзмогнем сетивата си
и се борим срещу злите си страсти! Амин!

1 Отче наш..., 3 Радвай се, благодатна...

5. Със застъпничеството на свети архангел Михаил
и небесните хорове на Мощта, нека Бог защитава
сърцата ни от дяволските примки и съблазни! Амин

1 Отче наш..., 3 Радвай се, благодатна...

6. Със застъпничеството на свети архангел Михаил

и небесните хорове на князете, нека Бог влее
в сърцата ни духа на правдата и искреното
послушание! Амин!

1 Отче наш..., 3 Радвай се, благодатна...

7. Със застъпничеството на свети архангел Михаил
и небесните хорове на Мощта, нека Бог не позволи
да паднем в изкушение, а да бъдем освободени
от греха! Амин!

1 Отче наш..., 3 Радвай се, благодатна...

8. Със застъпничеството на свети архангел Михаил
и небесните хорове на всички архангели, нека Бог
ни дари с благодатта на постоянството във вярата и
добрите дела, за да постигнем вечна слава
на Небето! Амин!

1 Отче наш..., 3 Радвай се, благодатна...

9. Със застъпничеството на свети архангел Михаил
и небесните хорове на всички ангели, нека Бог
ни дари с милост така че те да ни пазят в този
живот и след това да ни отведат до вечната
слава в Небето! Амин!

1 Отче наш..., 3 Радвай се, благодатна...

Свети архангеле Михаиле, вожде и
предводителю на небесните войски, пазителю на душите
и победителю над злите духове, служителю на
небесното царство, чудесни наш покровителю на
свръхчовешкото съвършенство и мощ, благоволи да
освободиш нас, които с надежда те молим за помощ, от
всяко зло и направи така, че ние, под скъпоценната ти
защита, всеки ден вярно да служим на нашия Бог!

Моли се за нас, блажени архангеле Михаиле,
за да станем достойни за обещанията Христови! Амин!

Свети архангеле Михаиле, със светлината си ни
просветли!

Свети архангеле Михаиле, с крилете си ни защитавай!

Свети архангеле Михаиле, с меча си ни отбранявай!

ЛИТАНИЯ В ЧЕСТ НА СВЕТИ АРХАНГЕЛ МИХАИЛ

Господи, помилвай ни!

Христе, помилвай ни!

Господи, помилвай ни!

Христе, слушай ни!

Христе, послушай ни!

помилвай ни!

Отче небесни, Боже,

Сине, Изкупителю на света, Боже,

Душе Свети, Боже,

Света Троице, единни Боже,

моли се за нас!

Свети архангеле Михаиле, меч Божи,

Свети архангеле Михаиле, предводителю на
ангелите,

Свети архангеле Михаиле, непобедими душе,

Свети архангеле Михаиле, въоръжен с Божиата
сила,

Свети архангеле Михаиле, бранителю Божи,

Свети архангеле Михаиле, победителю над
Луцифер,
Свети архангеле Михаиле, мощен срещу всички
дяволи,
Свети архангеле Михаиле, мощен срещу всяко зло,
Свети архангеле Михаиле, мощен срещу
магьосниците,
Свети архангеле Михаиле, в нашите неволи,
Свети архангеле Михаиле, в нашите болести,
Свети архангеле Михаиле, във войните между
семействата и народите,
Свети архангеле Михаиле, в борбите за защита
на Църквата,
Свети архангеле Михаиле, във вътрешните борби
срещи изкушенията,
От примките дяволски *освободи ни, Господи!*

Да се помолим: Всемогъщи вечни Боже, ти, който ни
даде архангел Михаил за защитник и бранител, направи
така, че чрез нашите молитви да бъдем опазени от всяко
зло и от адския огън. Това те молим чрез Исуса Христа,
нашия Господ. Амин.

ЛИТАНИЯ КЪМ СВЕТИЯ АНГЕЛ ПАЗИТЕЛ

Господи, помилвай ни!
Христе, помилвай ни!
Господи, помилвай ни!
Христе, слушай ни!
Христе, послушай ни!

помилвай ни!

Отче небесни, Боже,
Сине, Изкупителю на света, Боже,
Душе Свети, Боже,
Света Троице, единни Боже,

моли се за нас!

Света Марио, Царице на ангелите,
Свети Ангеле, ти, който ме пазиш,
Свети Ангеле, ти, който ме водиш,
Свети Ангеле, ти, който ме предупреждаваш,
Свети Ангеле, ти, който ме съветваш,
Свети Ангеле, мой настойнико,
Свети Ангеле, мой адвокате,
Свети Ангеле, мой верни приятелю,
Свети Ангеле, мой обични брате,
Свети Ангеле, мой пазителю,
Свети Ангеле, мой будни пастире,
Свети Ангеле, свидетелю на моите дела,
Свети Ангеле, моя помощ в изкушенията,
Свети Ангеле, ти, който бдиш над мен,
Свети Ангеле, ти, който носиш молитвите ми пред
Бога,
Свети Ангеле, ти, който се молиш за мен,
Свети Ангеле, ти, който ми даваш храброст, когато съм
изоставен,
Свети Ангеле, ти, който ме направляваш,
Свети Ангеле, ти, който гледаш моите дела,
Свети Ангеле, ти, който ме отбраняваш, когато
съм в опасност,
Свети Ангеле, ти, който ме учиш,
Свети Ангеле, моя отбрано,
Свети Ангеле, моя светлина в съмненията ми,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
прости ни, Господи!

Агнец, Божи, Който отнемаш греховете на света,
послушай ни, Господи!

Агнец, Божи, Който отнемаш греховете на света,
помилвай ни, Господи!

Моли се за нас, свети Ангеле пазителю,
за да станем достойни за обещанията Христови!

Да се помолим: Всемогъщи вечни Боже, ти, който със своята неизразима благодат си назначил на всички вярващи личен Ангел пазител, за да ни пази от всяка опасност и да води душите ни, моля те, направи така, че да обичам и вярно да следвам светия Ангел, който си ми дал със своето милосърдие, и така чрез твоята милост и чрез неговата грижовност да заслужи с него и с другите ангели да гледам и наблюдавам неизмеримата слава, с която награждаваш своите избраници в небесното отечество. Чрез нашия Господ, Исуса Христа, Твоя Син, който с Теб и Светия Дух живее и царува, Бог во веки веков. Амин.

ЛИТАНИЯ ЗА СМИРЕНИЕ

Господи, помилвай ни!

Христе, помилвай ни!

Господи, помилвай ни!

Христе, слушай ни!

Христе, послушай ни!

помилвай ни!

Отче небесни, Боже,
Сине, Изкупителю на света, Боже,
Душе Свети, Боже,
Света Троице, единни Боже,

Исусе, кротък и смирен по Сърце,
Направи сърцата ни подобни на Твоето!

освободи ни, Исусе!

От желанието да бъдем уважавани,
От желанието да бъдем обичани,
От желанието да бъдем прославени,
От желанието да бъдем хвалени,
От желанието да бъдем обични повече от другите,
От желанието да искат от нас съвет,
От желанието да бъдем признати,
От желанието да бъдем любимци,

освободи ни, Исусе!

От страха да не бъдем унизени,
От страха да не бъдем презрени,
От страха да не бъдем покорени,
От страха да не бъдем оклеветени,
От страха да не бъдем забравени,
От страха да не бъдем осмени,
От страха да не бъдем заподозрени,
От страха да не би да ни причинят несправедливост,

*Исусе, бъди милостив към нас и
направи така, че да желаем това!*

Другите да бъдат обичани повече от нас,
Другите да бъдат уважавани повече от нас,
Другите да бъдат избрани, а ние да останем
встрани,

Другите да бъдат хвалени, а ние – незабелязани,
В очите на света другите да могат да израстват,
а ние да се смаяваме,
Другите да имат предимство пред нас във всичко,
Другите да станат по-свети от нас, а ние да станем
свети толкова, колкото ти желаеш,

Агнец Божи, Който отнемаш греховете на света,
прости ни, Господи!
Агнец, Божи, Който отнемаш греховете на света,
послушай ни, Господи!
Агнец, Божи, Който отнемаш греховете на света,
помилвай ни, Господи!

Да се помолим: Господи Исусе Христе, ти, който каза:
„Искайте и ще ви се даде, търсете и ще намерите,
хлопайте и ще ви се отвори!²⁵“, дай ни, молим те,
божествената си любов, за да те обичаме с цялото си
сърце, на думи и дело, и никога да не престанем да те
възхваляваме. Направи така, Господи, че да се боим от
светото ти Име и същевременно винаги да го обичаме,
защото никога не преставах да направлявах онези,
които с любовта си укрепвах. Ти, Който живееш и
царуваш во веки веков. Амин.

МОЛИТВА ЗА ДОБРИ СВЕЩЕНИЦИ

Господи, жетвата е голяма. Необходими са много
и добри работници²⁶. Затова те моля:

Събуди у много младежи свето желание за

25 Матей, 7,7; Лука, 11,9 (Бел. прев.)

26 срв. Лука, 6,2 (Бел. прев.)

свещеничество и монашество!

Дай на всички, които си призовал да не се уморят, да не изгубят силите си!

Бъди светлина за тях по пътя им към божественото призвание!

Дай на работниците на твоето поле, на твоята нива, голяма вяра, постоянна надежда и неограничена любов!

Амин!

МОЛИТВА ЗА ДАРА НА ЖИВОТА

Господи, ти си ми дал неопенимия дар на живота. Радвам се на този дар и ти благодаря за него. Желая животът ми да бъде непрестанна благодарност към теб и същевременно помощ на братята хора, които не умеят правилно да ценят дара на живота.

Горещо те моля за съпрузите, които не желаят да бъдат преносители на живота, както и за бащите и майките, които са паднали в изкушението насилствено да угасят заченатия живот. Просветли ги чрез своя Свети Дух, за да опознаят величието на бащинството и майчинството, чрез които са твои съратници в създаването на нов живот. Направи така, че да осъзнаят тежката отговорност, ако отхвърлят това сътрудничество.

Изпрати своите свети ангели да прогонят от тях злия дух, а чрез застъпничеството на пресветата Богородица умножи тяхната вяра, надежда и любов.

Чрез заслугите на живота, мъките и смъртта на Твоя Син, нашия Господ, Исуса Христа, приеми и чуй тази наша молитва. Амин. Отче наш...

МОЛИТВА ЗА ПРИЕМАНЕ НА БОЖИЯТА ВОЛЯ

Боже мой, нека бъде волята Ти. Нека с мен се случи това, което Ти желаеш, а не каквото аз желая. Уважавам и обичам Твоята света воля! Желая всичко, което Ти желаеш, както Ти желаеш и колкото Ти желаеш, защото Ти желаеш това и защото Те обичам, и защото бих искал да бъда колкото се може по-подобен на Исуса, своя божествен Спасител. Амин.

АКТ НА ОТРИЧАНЕ

Боже мой, вярвам в твоята неизмерима доброта; не само в добротата, която проявяваш към целия свят, а специално в добротата, която проявяваш към мен, бедното създание, и нареждаш всичко за най-голямо добро.

И затова, Господи Боже, и когато не виждам и не разбирам, когато не чувствам, вярвам, че състоянието, в което се намирам и всичко, което ме сполита, е дело на твоята любов. И обичам това повече, отколкото ако иначе е щяло да ми бъде по-добре, но няма да е дошло от теб. Предавам се в твоите ръце. Прави с мен това, което ти харесва, а на мен дай утеха, че ти се покорявам. Амин.

МОЛИТВА НА СЪПРУЗИ, КОИТО НЯМАТ ДЕТЕ, НО ГО ЖЕЛАЯТ

Марио и Йосифе, вие, които познавате родителските радости, измолете за нас от нашия Спасител да се сдобием със здраво дете, което желаем горещо.

Но ако това да нямаме собствени деца е с Божие позволение, дайте ни смелост и любов, за да осиновим и за Бога да отгледаме някое изоставено дете. Амин.

МОЛИТВА НА БРЕМЕННА ЖЕНА ЗА ДЕТЕТО

Марио, наблюдавай детето ми, което нося, за да бъде винаги благородно, щастливо и почитено.

Помогни ми да обичам още повече мъжа си, бащата на моето дете.

Позволи ми да те помоля раждането да бъде колкото се може по-малко болезнено, макар че очаквам радост заради новия човек.

Бди над лекарите, които се грижат за мен и детето и им помогни съвестно да изпълнят задълженията си.

Нека животът на това дете бъде за твоя слава, Господи, в здраве и болест, в успех и неуспех.

Господи, ти възложи на Мария да бъде Майка на твоя Син. Благодаря Ти, че ми възложи да бъда майка на още едно Твое дете.

Помогни ми, Марио, великодушно и с радост да принеса в жертва трудностите на бременността и

раждането за доброто на детето си.

Марио, Майко, Защитнице на бременните, моли се за нас!

Амин.

МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ АНТОН

Прекрасни свети Антоне, толкова прославен с чудесата си, ти си толкова щастлив, че в ръце си поел Господа в образа на дете. Измоли ми от неговата доброта милостта, която от дъното на сърцето си горещо желая...

Ти си така милосърден към клетите грешници. Затова, не гледай вината на този, който те моли, а славата Божия, която още веднъж ще възвеличаеш, и спасението на душата ми, с което е свързана и тази молба, която сега така горещо отправям към теб.

В знак на благодарност обещавам, че занапред повече ще се старая да живея според евангелското учение, ще помагам на бедните, които ти толкова си обичал и обичаш. Благослови това мое обещание и измоли за мен да му остана верен чак до смъртта си,

Така да бъде. Амин.

МОЛИТВА ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕ

О Исусе, Спасителю,
Господи мой и Боже мой,
Боже мой и всичко мое,
Ти, който ни изкупи чрез жертва на кръста
и победи мощта на Сатаната,

моля те да ме освободиш
от всяко злотворно присъствие
и от всяко влияние на Лукавия!
Моля те за това в Твое Име;
моля те за това чрез твоите Рани;
моля те за това чрез твоята Кръв;
моля те за това чрез твоя Кръст;
моля те за това чрез застъпничеството на Мария,
Безгрешната и Скръбната.
Кръвта и водата, които изтекоха от твоите ребра
нека се излеят върху мен и ме очистят,
освободят и изцелят! Амин.

МОЛИТВА СРЕЩУ ВСЯКО ЗЛО

(молитва за освобождение)

Господни Душе, Божи Душе, Отче, Сине и Свети Душе, Пресвета Троице, Безгрешна Дево, ангели, архангели и всички светии в рая, спуснете се върху мен. Направи ме по-мек, Господи, меси ме, изпълвай ме, вземи ме. Прогони от мен всички зли сили; унищожи ги, разбий ги, за да мога да се почувствам добре и да върша добро.

Изгони от мен всякакви магии, врачувания, черна магия, черни литургии, суеверия, пристрастеност, проклетия, зло око; причинени от дявола безпокойства, обсебване от дявола, обладаване от дявола; всичко онова, което е зло, грях, завист, ревност, изневеря; физическа, душевна, морална, духовна, дяволска болест. Изгори всички тези злини в ада, така че никога повече да не сполетят нито мен, нито което и да е друго създание на света.

Нареждам и заповядвам чрез силата на Всемогъщия Бог, в Името на Исуса Христа Спасителя, чрез застъпничеството на Безгрешната Дева, на всички нечисти духове, всички същества, които ме безпокоят, сега веднага да ме напуснат, завинаги да ме оставят и да отидат във вечния ад, вързани от св. архангел Михаил, от св. Гавраил, от св. Рафаил, от нашите ангели пазители, смачкани под нозете на Пресветата Безгрешна Дева! Амин.

МОЛИТВА СРЕЩУ МАГИИ И УРОКИ

(молитва за освобождение)

Кирие елейсон²⁷. Господи, Боже наш, Господарю на вековете, всемогъщи и всемощни, Ти, който си създал всичко и всичко преобразяваш единствено чрез волята си; Ти, който във Вавилон превърна в роса седем пъти по-силно нажежена пещ, като защити и спаси трима свети Свои младежи; Ти, който си учител и лекар на нашите души; Ти, който си спасение за онези, които се обръщат към теб, молим те и те призоваваме, унищожи, изгони, обърни в бягство всяка дяволска сила, всяко сатанинско присъствие и изкушение, всяко зло влияние и магия или зло око на зли и злонамерени хора, които са насочени срещу твоя слуга...

Направи така, че вместо завист и магии да се излее изобилие от блага, сила, успехи и любов. Ти, Господи, който обичаш хората, протегни мощните си ръце и издигнатите си и мощни мишци, и ела на помощ и посети това свое подобие, като му изпратиш Ангела на

27 гр. Κύριε, ἐλέησον, Господи, помилуй (Господи, помилвай (ме/ни), Господи, смили се) (*Бел. прев.*)

спокойствието, силния, за да защити душата и тялото и да отстрани и прогони всяка зла сила, всяка отрова и уроки от покварени и завистливи хора; така че под крилото Ти Твоят молещ подопечен с благодарност да може да пее: „Господ ми е помощник, няма да се убоя, какво ще ми стори човек?“²⁸; и още: „Няма да се боя от злото, защото Ти си с мен, Ти си моят Бог, моята сила, моят могъщ Господар, Господар на мира, Отец на бъдещите векове“.

Да, Господи, Боже наш, смили се над своето подобие и спаси своя слуга... от всяка вреда или заплаха от уроки, защити го и го постави над всяко зло; чрез застъпничеството на повече от благословената славна Богородица, Майка Божия и винаги Дева Мария, светлите архангели и всички твои светии. Амин!

МОЛИТВА КЪМ СВЕТИТЕ АРХАНГЕЛИ

Свети архангеле Михаиле,
със светлината си ни просветли!
Свети архангеле Михаиле,
с крилете си ни защитавай!
Свети архангеле Михаиле,
с меча си ни отбранявай!

Свети архангеле Рафаиле,
пази ни на нашите пътища,
лекувай ни от нашите болести,
принеси молитвите ни
пред лицето на Всевишния;

28 Посл. евреи, 13, 5-6; вж. също: Второзаконие, 31, 6; Псалм 118, 6
(Бел. прев.)

измоли за нас от Господа
ангелска чистота за душите и телата!

Свети архангеле Гавраиле,
помогни ни
истински да опознаем
и горещо да възлюбим
Божественото Сърце на нашия Спасител,
Господа Исуса Христа,
и Безгрешното Сърце
на Неговата и нашата,
пресветата и най-скъпата, Майка Мария,
Царица на Небето и земята!

ЛИЧЕН ЕКЗОРЦИЗЪМ

Всеки може да го приложи на себе си, както и на други лица, които не присъстват. Трябва да се прекръстите със светена вода, след това да кажете, по възможност на глас, особено във всички тежки моменти, изпитания и изкушения, по време на голям страх и объркване, в пристъп на тревога и уплаха, в отчаяние, преди всички важни работи и решения, пред враждебно настроени хора, а особено при болест и в смъртен час:

† В ИМЕТО НА ИСУСА ХРИСТА и в ИМЕТО НА МАРИЯ,

заповядвам ви, духове от ада,
махнете се от нас (нея, него, тях)
и от това място (негово, нейно, тяхно),
и не се осмелявайте да се върнете обратно

да ни търсите и да ни навредите!
ИСУСЕ, МАРИО! *(три пъти)*.
Свети Михаиле, бори се за нас!
Свети ангели пазители,
опазете ни *(го, я, ги)*
от всички примки на злия неприятел!
Благослов † от Отца,
любов † от Сина
и сила † от Светия Дух,
Майчина защита от небесната Царица,
помощ от светия Ангел
и застъпничество от Светиите
бъди с нас *(с него, с нея, с тях)*
навсякъде и винаги! Амин!

МОЛИТВА ЗА ФИЗИЧЕСКО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Господи Исусе, покланям ти се и ти благодаря,
чрез вярата, която си ми дали при кръщението.
Ти си Син Божи, който е станал човек.
Ти си Месия, Спасител.
В този миг желая да ти кажа като Петър:
„няма под небето друго име, дадено на хората,
чрез което да можем да се спасим!“²⁹
Приемам те, Господи Исусе,
в сърцето си и в живота си;
желая да бъдеш мой съвършен Господар!
Прости греховете ми,
както прости греховете
на парализирания в Евангелието.

29 Деяния, 4,12 *(Бел. прев.)*

Очисти ме с божествената си Кръв!
Пред нозете ти поставям
страданието си и болестта си.
Изцели ме, Господи,
чрез мощта на прославените си Рани,
чрез своя Кръст,
чрез своята най-скъпоценна Кръв!
Ти си Добрият Пастир,
а аз съм една от овцете от твоето стадо:
изпитай състрадание към мен!
Ти си Исус, който каза:
„Искайте и ще ви се даде“³⁰.
Господи, народът на Галилея идваше
и поставяше своите болни пред нозете ти
и ти ги изцеляваше.
Ти си винаги един и същ.
Ти винаги имаш една и съща сила.
Вярвам, че можеш да ме изцелиш,
защото имаш същото съчувствие, което изпитваше
към болните, които срещаше,
защото Ти си Възкресението и Животът.
Благодаря Ти, Исусе, за онова, което ще сториш.
Приемам плана на твоята любов за мен.
Вярвам, че ще откриеш пред мен славата си,
И още преди да знам как ще ми помогнеш,
ти благодаря и те възхвалявам.
Амин.

30 Матей, 7,7; Лука, 11,9 (Бел. прев.)

МОЛИТВА ЗА ВЪТРЕШНО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Господи Исусе, ти дойде,
за да изцелиш ранените и тревожни сърца.
Моля те да изцелиш травмите,
които причиняват безпокойство в сърцето ми!
Моля те, по специален начин да изцелиш
онова, което е причина за грях!
Моля те да влезеш в живота ми
и да ме изцелиш от душевните травми,
които са ме сполетели в детска възраст,
и от онези рани, които са ми причинили тези травми
през целия ми живот!
Господи Исусе, на теб са познати проблемите ми.
Тях всички ги поставям в Сърцето ти на Добър Пастир.
Моля те, чрез силата на онази голяма Рана,
отворена в Твоето Сърце,
да изцелиш малките рани на моето сърце!
Изцели раните в моите спомени
така че нищо от онова, което ми се е случило
да не бъде източник на болка, тревога и загриженост!
Изцели, Господи,
всички онези рани, които през живота ми
са причинили корени на греха!
Искам да простя
на всички онези, които са ме обидили.
Виж онези от вътрешните ми рани,
заради които не съм способен да простя.
Ти, който си дошъл да изцелиш съкрушените сърца,
изцели моето сърце!
Изцели, Господи, онези мои интимни рани,
които са причина за телесни болести!

Дарявам ти сърцето си;
приеми го, Господи, очисти го
и ми дай чувствата на Твоето Божествено Сърце!
Помогни ми да бъда смирен и кротък!
Дари ми, Господи,
изцеление от болката, която ме измъчва,
заради смъртта на скъпи хора!
Направи така, че отново да добия спокойствие и радост,
заради сигурността, че Ти си Възкресението и Животът!
Направи ме достоверен свидетел
на Твоето Възкресение,
на Твоята победа над греха и смъртта,
на Твоето присъствие като Жив сред нас! Амин.

МОЛИТВА ЗА ПРЕДАВАНЕ В БОЖИТЕ РЪЦЕ

Господи, очисти ме от всичко, което не е твое!
Желая да бъда твой чист съсъд и безусловно да ти се
даря. Желая да бъда изцяло твой; очисти ме от всичко,
което ми пречи да ти служа без всякакъв страх. Вдъхни,
Господи, своята любов в мен, за да мога да обичам
всички и да горя за другите. Господи, освободи ме от
мен самия, от моето „аз“, което винаги се противи да
плавам спокойно с теб в твоя океан от любов. Желая
твоята любов да ме преобрази в себе си, така че да не
живея вече аз, а ти, Христе, да живееш в мен. Предавам
ти сърцето си, душата си, тялото си, разума си, паметта
си и волята си – на твое разположение, в твоите ръце ги
поставям, в твоята света воля. Върши с мен каквото
искаш, води ме, давай ми сила, укрепвай ме, обновявай
ме. Предавам ти семейството си,верявам ти всичко.
Посвещавам се на Твоето Пресвето Сърце и

Безгрешното Сърце на твоята най-скъпа Майка. Желая това предаване да извършвам всекидневно и да съзнавам твоята любов и твоето милосърдие. Господи, ти си моята сигурност, ти си мое милосърдие и любов, която покрива всички мои грешки. Амин.

ИСУСЕ, ОБНОВИ НИ И НИ ОСВЕТИ

Господи, дай ми чисто и покорно сърце, сърце скромно и смирено, искрено и предано! Желая да бъда искрен, скромен, смирен, изпълнен с любов към всички, но не успявам да стана такъв. Господи, разруши всички спънки, разкъсай веригите в мен, за да се боря чрез Твоята милост! Желая да обичам, желая да оздравея, желая да стана по-добър, различен, колкото се може по-подобен на Теб!

Ела, Господи, Исусе, ела! Господи, разруши всички спънки, разкъсай веригите в мен! Освободи ме от всяко зло в душата и тялото, изцели ме! Отказвам се от всяко зло и вярвам, че ще ме освободиш, изцелиш. Нека светата Ти воля се изпълни в мен. Дай ми милостта си, за да се боря! Желая да обичам, желая да оздравея, желая да стана по-добър, различен, колкото се може по-подобен на Теб!

Ела, Господи Исусе, и чрез своето всемогъщество, своята любов, разруши всички зидове, всичко, което ми пречи да дойда при теб! Исусе, със своята Кръв запечати всяко зло, което ме връхлита, изцели раните ми, умий всички руини, развалини в мен; желая да стана свет! Желая да ти сътруднича, желая Твоят Свети Дух да ме води към цялата Истина. Расти, Господи, в мен! Моето „аз“ е голямо, желая да изчезне.

Желая да бъда малък, скромен, желая да стана свет!

Помогни ми, Господи, всичко, което желая, да осъществя чрез твоята милост! Дай ми милостта си, Господи, за да се боря; винаги да съзнавам твоята любов, твоето търпение, твоето милосърдие, твоята прошка! Дай ми милостта на смиреното покаяние, за да признавам във всеки миг пред себе си и пред теб, Боже, че смирено се покаявам затова, че наранявам и наскърбявам Сърцето ти! Покаяние, покаяние, покаяние смирено ми дай, за да не злоупотребявам повече с твоето милосърдие!

Без твоята милост, Господи, не мога нищо добро да сторя, а ти, Господи, не можеш и да ми влееш милостта си, ако не се отворя пред теб, ако не ти сътруднича. Отвори сърцето ми; бъди, Господи, винаги в мислите ми, думите ми и делата ми! Дай ми сила, очисти ме, освободи ме, направи ме способен, обнови ме, изцели ме, изцели душата ми, изцели тялото ми, прочисти мислите ми, умий ме с Кръвта си! Клет съм, слаб съм, окаян, непостоянен. Говоря едно, върша друго. Духът иска своето, тялото иска своето; слабо се боря, отчаян съм. Когато не ми върви, не приемам себе си. Дай ми милост да приема себе си и другите! Дай ми милост да простя на себе си и на другите! Господи, обгърни сърцето ми с Духа си! Просветли разума ми, укрепи волята ми, за да приема Твоята воля! Излей своя Свети Дух в мен! Донеси спокойствие и любов, твърда, жива вяра и непоколебима надежда!

Ела, Душе Свети; ела, Душе Свети, обнови духа ми, за да мога с теб и чрез теб да изпълнявам волята на Отца! Ела, Душе Свети; ела, Господи Иисусе, с огъня на любовта си всичко, което е в мен изгори! Ела, Господи Иисусе; ела, Господи Иисусе; ела, Господи Иисусе, ела, не

закъснявай! Нека Кръвта ти най-чиста заклокочи, да потече във вените ми, в сърцето ми, в мислите ми! Всичко, което е в мен, Господи, обнови и благослови! Призова ни да бъдем свети. Благодаря ти, че желаш всички ни да осветиш!

Бъди благословен, Исусе, в Пресветата Евхаристия! Бъди благословен, Исусе, във всяка душа! Промени, Исусе, всички нас, нашите семейства; освободи, обнови всички нас; изцели ни, Господи, нашите души и тела!

Исусе, освободи ме от всякакъв страх, съобразяване, високомерие, себелюбие, безпокойство, гняв, непроставане, от всяко зло в душата и тялото! Исусе, Исусе, Исусе, отвори сърцето ми, отвори сърцето ми! Отвори, Господи, и призови всички сърца да се върнат при Теб! Исусе, Исусе, Исусе, желая да живея само в твое присъствие, желая да ти сътруднича и да се слея завинаги с теб!

Исусе, Исусе, Исусе, благодаря ти за всичко, което си ми дал, което сега ми даваш и което ще ми дадеш! Благодаря ти за твоя Свети Дух, който ме учи как трябва да се моля! Благодаря ти, че ни изпрати Духа си да ни учи, пази, защитава, отбранява, просветлява, осветчава и води към своя Отец!

Ела, Исусе! Ела, Исусе! Ела, Свети Душе! Ела, Свети Душе, във всяко сърце и във всяка душа! Ела, Господи Исусе Христе!

Маранатха! Маранатха! Маранатха! Амин.
Алелуя.

МОЛИТВА ЗА ВЪТРЕШНО ИЗЦЕЛЕНИЕ

Исусе, чрез своята *любов, доброта и милосърдие*, те моля да влезеш в корените на състоянието, в което се намирам. Моля те да влезеш в корените на моите травми, страхове, шокове, които съм изживял/изживяла в утробата на майка си, в детството си и през целия си живот. Ела, Исусе, в това наранено пространство. Потопи ме в своята Пресвета Кръв; умий ме, освободи ме, изцели ме. Ела, Господи Исусе Христе, изпълни сърцето ми с вяра и любов, за да ти повярвам, Исусе, че във всички тези мигове на нараняване и във всички тези ситуации си присъствал. Дай ми милост, за да усетя твоята прегръдка, твоята топлина, твоето свето присъствие. Успокой в мен цялото ми същество, което тогава е било обезпокоено, уплашено, ранено, засегнато.

Христе, Боже мой, донеси СПОКОЙСТВИЕ в сърцето ми. Нека Твоето СПОКОЙСТВИЕ се възцари в мен, СПОКОЙСТВИЕ, което само ти можеш да дадеш.

Христе, Боже мой, изцели ме, изцели в мен това пространство, наранено детство. Освободи ме от болката, която ми е нанесена; от страха, от шока, от безпокойствието, омразата, която се е изляла върху мен. Отстрани всичко, което тогава дълбоко е наранило сърцето ми и обременило негативно ума ми. Ти, Исусе, можеш всичко. Тогава си присъствал; направи така, че да повярвам, че в онези мигове си бил тук, когато съм бил/била засегнат/а и разгневен/а на онези, които са ме наранили. Отстрани, Господи, целия гняв, непроставане, отхвърляне, тъга, която тогава е изпълвала сърцето ми. Исусе, внеси на това място любовта, спокойствието и радостта на присъствието Си. Изпълни ме със Светия

Дух. Изцели ме от непроставането и неприемането. Изпълни ме с всепрощаваща, изцеляваща сила. Нека Любовта Ти залее сърцето ми и влезе във всяко кътче на сърцето ми, за да мога винаги с готовност в сърцето да обичам, да прощавам, да дарявам себе си и бъда на Твое разположение, Боже, по начин, по който Ти желаеш.

Благодаря Ти, Исусе! Благодаря Ти, Исусе!
Благодаря Ти, Исусе!

Прославям Те, Исусе! Възхвалявам Те, Исусе!
Почитам Името Ти!

Исусе, обичам Те!

Предавам се в твоите ръце. Върши с мен каквото поискаш. Предавам ти се чрез Мария и ме води чрез нея.
Амин.

ДУШО ХРИСТОВА

Душо Христова, освети ме!
Тяло Христово, спаси ме!
Кръв Христова, напой ме!
Вода от ребрата Христови, умий ме!
Мъки Христови, дайте ми сила!
О, добри Исусе, чуй ме!
Скрий ме сред раните си
и не позволявай да се отделя от теб!
От злобния неприятел ме защити!
В часа на смъртта ми ме призови
и заповядай ми да дойда при теб,
за да те възхвалявам и славя с твоите светии
во веки веков! Амин.

ВЕЛИЧАЕ

Величае душата ми Господа,³¹
и духът ми ликува заради Бога, моя Спасител,
защото погледна милостиво на ниското положение на
служинята Си;
и, ето, отсега
ще ме облажават всички поколения.
Защото Всесилният стори за мене велико дело;
и свето е Неговото име.
И от род в род неговата милост
е върху онези, които с боязън Го почитат.
Извърши силни дела със Своята мишца;
разпръсна онези, които имаха надменни помисли в
сърцето си.
Свали владетели от престолите им.
И въздигна смирени.
Гладните напълни с блага,
а богатите отпрати празни.
Взе под закрила Израил, Своя слуга,
както бе обещал на бащите ни,
като си спомни за Своята милост
към Авраама
и към неговото потомство до века.

Слава на Отца и сина и Светия Дух!
Както беше в началото, и сега, и всякога,
и във веки веков. Амин.

31 Лука, 1,46-55 (Бел. прев.)

СЪВЕТ ОТ АВТОРА

Скъпи читателю, надявам се, че съдържанието на тази книга откри пред теб важно познание за нов живот чрез обръщане към Бога и вяра.

Бих желал животът ти да не бъде къща, построена върху пясък, а построена върху твърда скала. За да бъде така, не спирай; отхвърли всички компромиси с идолите от какъвто и да било вид.

Съветвам те своя духовен и временен живот, всичко, което си и което имаш, да посветиш и предадеш на Пресветото Сърце Иисусово и на Безгрешното Сърце Мариино. Нашият дом и нашето спокойствие е в любовта на Пресветото Сърце на нашия Господ, който ни изкупи с Кръвта си, а никой няма да се застъпи за нас с толкова света любов и смирение, както Пречистото Сърце на Майка Мария.

Затова с доверие на дете се повери на тези Свети Сърца. Практикувай набожността на Деветте първи петъци (през девет месеца в първия петък да се изповядаш и да приемеш Светото причастие).

Ще получиш спокойствие на душата си и ще растеш по пътя на посвещаването, за радост на нашия Отец, който е на небесата.

дон Миливой Болобанич

ЛИЧНО ПОСВЕЩЕНИЕ НА ПРЕСВЕТОТО СЪРЦЕ ИСУСОВО

Пресвето Сърце Иисусово, извор на всяко благо, покланям ти се, вярвам в теб, надявам се на теб, обичам те и се покаявам за всичките си грехове. Дарявам Ти бедното си сърце. Направи го смирено, търпеливо, чисто и да съответства във всичко на желанията Ти.

Направи така, о, добри Иисусе, че да живея в теб и ти в мен. Защиатавай ме в опасност, утешавай ме в неволя и скръб, дари ми здраве на душата и тялото, благослови всичко, което върша, и ми дай милост на света смърт.

Амин.

ЛИЧНО ПОСВЕЩЕНИЕ НА БЕЗГРЕШНОТО СЪРЦЕ МАРИИНО

Пресвета Дево Марио, Майко и Царице моя, на твоето Безгрешно Сърце посвещавам и предавам цялото си същество: своите мисли, думи и дела; своя дух, душа и тяло. Разполагай с мен и с всичко, което ми принадлежи, сега и във вечността, за възхвала и слава на Пресветата Троица, за посвещаване на Църквата и спасение на целия свят.

Безгрешна моя Майко, помогни ми да живея достойно своето християнско посвещение неотменно да принадлежа на своя Изкупител. Направи така че като теб да чувам насърченията на Светия Дух! Нека в мен и чрез мен винаги и във всичко да се изпълнява волята Божия!

Амин.

Изпит на съвестта – подготовка за добра изповед

ИЗПИТ НА СЪВЕЩТА

Преди всичко трябва да се питаме:
Кога за последно съм се изповядал?
Последната ми изповед валидна ли е?
Изпълнил ли съм наложената епитимия?

Поправил ли съм злото, което съм причинил на ближния?

Прекалено рядко ли се изповядвам?

Дълго време ли живея в тежък грях и затова ли съм травмиран и апатичен?

(За по-интензивен духовен живот би било добре да се изповядвате често, например, веднъж месечно, и всяка неделя и на празник да се причестявате).

Пристъпвам ли към тайнството на Св. изповед с искрено намерение да очистя душата си от греха и да сваля товара на греха от съществуването си, да се покая, да обнова живота си и да задълбоча приятелството си с Бога; или пък пристъпвам рутинно, без истинско желание за поправяне на живота си?

Искрено ли се покаявам за греховете си, съжалявам ли и плача ли над тях, защото ми опропастяват живота?

Отказвам ли се искрено от всеки грях и искрено ли решавам повече да не съгрешавам или мисля да продължа да съгрешавам и след като се изповядам?

(Ако няма искрено покаяние и решение да не съгрешаваме повече и ако на своя глава премълчим някой тежък грях, изповедта не е валидна и не се опрощават греховете ни. Така вършим и нов грях, т. е. светотатствено се изповядваме и приемаме без правилно намерение Христовите Свети тайнства.

Всяка Света изповед е обръщане към Бога и отказ от всеки, дори и най-малък грях, и е абсолютно вземане страната на Христос и водене на живот в неговата любов и милост.

„О, колко души са погубени заради непълна изповед!“ – гласи една знаменита мисъл на света Тереза Авилска).

ГРЕХОВЕ СРЕЩУ ДЕСЕТТЕ БОЖИ ЗАПОВЕДИ³²

1. Аз съм Господ, твоят Бог! Да нямаш други богове освен Мен!

Бог на първо място ли е в живота ми? („Бог мой и всичко мое“ – ще каже св. Франциск от Асизи)

Имам ли някакви други богове, освен Него (пари и материално богатство, кариера, авторитет, почести, власт, репутация, т. е., че всички трябва да имат добро мнение за мен, тяло и телесност, облекло и външен вид, престиж в обществото и сред роднините и приятелите, себелюбие и т. н.)?

Представяват ли за мен, евентуално, други хора (спортисти, политици или актьори, или, евентуално, вещи, като например компютър, автомобил, къща или китара) идоли или богове?

Имал ли съм съмнения относно вярата?

Посвещавам ли на Бога достатъчно от времето си?

Моля ли се редовно или занемарявам молитвата през дълги периоди?

Възможно ли е да съм повърхностен във вярата?

Полагам ли усилия да чета за Бога (Библията, религиозни книги или списания) и така да задълбоча вярата си; или съм мързелив и незаинтересован за това?

Търся ли Бога, правата Истина и истинската Радост с искрено сърце?

Вярвам ли искрено, че Бог ще ми помогне в живота?

32 Срв. Изход, 20,2-16 (Бел. прев.)

Суеверен ли съм; вярвам ли, например, в черна котка, числото 13 и подобни? Чукам ли на дърво 3 пъти, за да не се развалят някои добри неща в живота ми?

Ходя ли при лъжелечители, биоенергетици, самозвани пророци, радиестезисти и подобни (*и мнозина хиропрактици, всъщност, се занимават с биоенергия, и някои видове акупунктура са от магьоснически произход...*)?

Ходил ли съм на курсове по трансцендентална медитация, йога, участвал ли съм в обреди на източни и други секти (Харе Кришна...)?

Участвал ли съм в движението на Сай Баба или в религията Бахай или подобни източни религиозни движения?

Бил ли съм член на някоя секта?

Гадал ли съм си сам или някой друг гадал ли ми е на кафе, длан, карти или подобно?

Чета ли хороскоп и вярвам ли в звездите?

Обичам ли Бога, възхвалявам ли го, прославям ли го?

Благодаря ли му за всички добри дела в живота? (*Така ставам готов да получа още по-големи дарове*).

Укривал ли съм вярата си, евентуално от користолюбие, по някакви съображения или от страх?

Бил ли съм в компания, където се подиграва вярата и религиозните истини или има антирелигиозни настроения?

Бил ли съм член на някоя либерална партия, която релативизира морала, или на комунистическа партия, която отрича Бога?

На кого или на какво се пада първото място в живота ми? Кой е моят бог?

2. Да не изговаряш напразно Името на Господа, своя Бог!

Псувня. Заклинание. Нарушаване на обет. Напразно и ненужно изговаряне на Името Божие или имена на светци. Липса на почит към светостта на Божието Име. Просташко поведение. Често и ненужно споменаване на Дявола. Проклинане.

3. Помни съботния ден, за да го освещаваш!³³

Непосещаване на Светата литургия в неделя или на заповяданите празници (*тежък грях*).

Работа в неделя или на заповяданите празници.

Извършване на онези работи, които върша всекидневно, в Господния Ден. (*Господният ден трябва да се различава по дейностите от останалите дни и трябва повече да бъде посветен на Бога*).

Учене в неделя и на заповяданите празници без някаква голяма необходимост.

Закъсняване за Св. литургия; разсеяност и разговаряне по време на Св. литургия; идване на Св. литургия само заради обичая; невярване в стойността, величината и духовната полза от Св. литургия.

Избягване на църковна набожност (например, Кръстен път и подобни прояви...).

Минимализъм във вярата (*когато извършвам само онова, което е задължително и нищо повече*).

³³ Авторът е използвал термина „Dan Gospodnji“ (Господният ден), който е почивният ден, посветен на Господа, а „събота“ е от „шабат“, което на иврит означава „почивка“ (*Бел. прев.*)

Недаване на милостиня за нуждите на Църквата и бедните.

Ядене на месо в петък и неспазване на поста в Чиста сряда, Велики петък и заповяданите дни за пост.

4. Почитай баща си и майка си, за да се продължат дните ти на земята!

Неслушане и непочитане на родителите, по-възрастните, учителите, ръководителите.

Незачитане авторитета на родителите.

Пренебрежение към родителите и неблагодарност към тях.

Родителите не бива да вгорчават живота на децата си и да възпрепятстват Божията воля в живота им.

Трябва да си задават въпроса, дали дават добър пример на децата си в религиозния живот.

Грижат ли се материално и духовно за децата си?

Учат ли децата на молитва, религиозни истини и християнски морал?

Следят ли какво вършат децата им и къде излизат?

Четат ли децата ви списания и книги, които са под нивото на християнския морал?

5. Не убивай!

Убийство. Аборт. Самоубийство. Сбивания. Скандали. Обиди. Караници. Неумереност в храненето и

пиенето. Даване на лош пример. Наркотици. Прекалено пушене. Напиване. Нанасяне на вреда на собственото и чуждото здраве. Заплахи и мъчения на други хора. Унижаване на други хора. Фалшиви обвинения. Желание за причиняване на зло или смърт на себе си или на други хора. Отмъщение. Омраза. Непрощаване. Мрачно настроение. Песимизъм. Оплакване и самосъжаление. Подбудителство или участие при извършване на аборт или убийство (*еднакъв грях при аборта имат и майката, и бащата*). Детеубийство. Ярост. Гняв. Яд. Високомерие. Завист. Егоизъм. Скъперничество. Прекалена ангажираност със себе си.

Прекалена придирчивост към ястията и чревоугодничество.

Увреждане на здравето с прекалени диети, заради външния вид.

Незачитане на естествения Божи закон (например, ритъма на редуване на ден и нощ, и във връзка с това – прекалено късно лягане и спане през деня, до 10 часа сутринта и по-късно).

Посещение на прекалено мрачни, задимени и шумни диско клубове или кафенета и престой в тях до късно през нощта.

Развратни забавления от всякакъв вид.

Танци с прекалено близък контакт с други хора или еротизирани диско танци.

Прекалено често отсъствие от къщи и занемаряване на семейството, заради отиване в заведение или другаде.

Комарджийски игри за пари, и всякакъв друг вид залагания.

Всяко занемаряване на аскетичния начин на живот и порядъка в живота; мързел и безпорядък от

всякакъв вид.

Прекалено гледане на телевизия.

Ненужно отсъстване от училище или университета; неучене и всяко неизпълнение на задълженията в училище и на работа.

Занемяряване на задълженията и помагането в семейството.

6. Не прелюбодействай!

Безсрамни и развратни мисли, думи и действия.

Похотливи погледи.

Четене и гледане на непристойни и порнографски филми, книги и списания.

Т. нар. „филмови“ целувки преди брака.

Прекалено свободно интимно отношение и поведение към младеж или девойка.

Неприлично и арогантно поведение, полови отношения преди брака.

Изневяра.

Самозадоволяване.

Хомосексуални отношения.

В брака – пазене от зачеване с каквито и да било химически или механични средства (спирала – която е абортивно средство; презерватив, хапче, диафрагма...), както и прекъсване на акта (брачно онаниране – Битие, 38, 9).

Стерилизацията и изкуственото оплождане също са тежки грехове.

Прекалена телесност и вманиаченост към секса и другия пол, извращения (перверзии в брачния живот), избягване на потомство, страх от деца, егоизъм и у

двамата. *(За планиране на семейството е позволен само методът на плодните и неплодните дни, който е най-здравословен и най-добре изгражда любовта в брака).*

Живот в несакраментален брак също е тежък грях.

Посещение на нудистки плаж.

Неприлично и прекалено предизвикателно обличане при девойките, прекалено тясно и прекалено късо облекло, блузи без ръкави... (всичко, което прекалено подчертава тялото).

7. Не кради!

Кражба.

Вземане на неща от предприятие или от обществени места.

Унищожаване на обществено имущество.

Измама.

Прекалено лесно и непочтено печелене на пари.

Съмнителни сделки.

Ощетяване на ближните; невръщане на дълг *(откраднатото сме длъжни да върнем, ако можем, или, евентуално, да дадем съответстваща стойност за бедните).*

Алчност за пари и материални ценности.

Завист.

Вземане на подкуп.

Недостатъчно уважение на труда и усилията на другите.

Возене „гратис“ в трамвай или автобус, дори и да имаме възможност да платим билет.

Безотговорност и недостатъчно усърдие на

работа.

8. Не свидетелствай лъжливо!

Малки и големи лъжи. Неискреност. Самохвалство. Излишни и ненужни думи. Ирония в разговора. Двусмислени шегги. Несериозност. Клевети. Лъжливи обещания. Горделивост. Суета. Одумване. Критикарстване. Натякване. Хулене и осъждане на другите. Очерняне. Безотговорност. Равнодушие. Коравосърдечност към чуждите неволи.

9. Не пожелавай жената на ближния си!

Пожелаване на чужд брачен партньор.

Извършване на прелюбодеяние с него.

Прекалена близост и прекалено често срещане с чужд брачен партньор.

Неизбягване на такава възможност.

Прелъстяване на някого от своето или чуждо семейство, особено деца.

Участване по какъвто и да било начин в нарушаването светостта на брака.

Пропускане на възможност за оказване на помощ за помирение на съпрузи.

10. Не пожелавай каквото и да било нещо, което е на ближния ти!

Завист и надпревара с другите в придобиване на

материални блага.

Материализъм и мания за пари и придобиване на материални блага.

Духовна завист.

Клеветене и очерняне от злоба, ревност или глупост.

Пренебрегване на духовното измерение на човека, чрез което, всъщност, се живее (Исус казва: „**Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста**“³⁴ и „**Първо търсете Божието царство... и всичко това ще ви се прибави**“³⁵).

34 Матей, 4, 4 (*Бел. прев.*)

35 Матей, 6, 33 (*Бел. прев.*)

ДУМИ ЗА ПОДКРЕПА

АПОСТОЛИЧЕСКА НУНЦИАТУРА В ХЪРВАТСКО

Загреб, 2 март 2000 г.

Уважаеми Монсиньор,

Получих Вашата книга „Как да разпознаем примките на Лукавия“, за която най-искрено Ви благодаря. Мисля, че наистина е необходимо да се обърне специално внимание на тематиката, за която се говори във Вашия труд.

С израз на особено уважение, оставам предан на Господа.

† Джулио Ейнауди, апостолически нунций

Пореч, 6 март 2000 г.

Почитаеми монсиньор,

Благодаря Ви за изпратената книга, като Ви поздравявам за труда! Прегледах я, много е интересна и актуална! Да даде Бог на мнозина да бъде от помощ.

Със сърдечен поздрав,

† Иван Милован, епископ поречко-пулски

Хвар, 7 март 2000 г.

Скъпи Монсиньор,

Много БЛАГОДАРЯ за хубавия ДАР – „Как да разпознаем примките на Лукавия“. Желая Ви успех и по-нататък с това толкова интелигентно писане.

Поздрав и бъдете благословен в Христа.

Госпич, 7 март 2000 г.

Уважаеми господин Монсиньор!

Получих Вашата красиво оформена и още по-добре написана книга, за което от сърце Ви благодаря. Това е наръчник за Лукавия и молитвеник срещу него. Вярвам, че мнозина ще намерят в книгата доста напътствия и мотивация как да се борят срещу него в себе си и в света.

С уважение и поздрав,

*Монс. Миле Богович,
помощник епископ*

ПОЖЕЖКА ЕПИСКОПИЯ

Канцелария на пожежкия епископ

Пожега, 2 март 2000 г.

Почитаеми господине!

Получихме Вашата книга „Как да разпознаем примките на Лукавия“, която сте изпратили на негово превъзходителство господин Епископа в знак на искрено уважение. Той Ви благодари за ценния дар, който със съдържанието си ще привлече вниманието на много читатели, а същевременно ще обогати епископската ни библиотека.

Със сърдечен поздрав в Господа.

Перица Матанович, началник канцелария

Крък, 19 април 2000 г.

С настоящето потвърждавам получаването на подаръка – изданието на Вашата книга „Как да разпознаем примките на Лукавия“.

От сърце Ви благодаря за подаръка.

Честването на Великден през тази година на Великия Юбилей е укрепило вярата Ви, че над всички гробове и руини от човешките събития победоносно се въздига ликът на Христос Вседържател, на когото принадлежат всички времена и векове. Той, трайно жив сред нас чрез Евхаристията, беше стълбът на Вашата надежда и Ви подкрепяше в житейските Ви усилия.

Като призовава изобилието на Божията благословия върху Вашия труд, Ви поздравява в Господа
† Валтер Жупан, епископ на Крък

Преподобни отче генерален викарий,

Получих Вашата книга „Как да разпознаем примките на Лукавия“. Веднага я прелистих и станах Ваш съмишленик. Поздравявам Ви за смелата Ви вяра! Особено съм изненадан, че Вие, генералният викарий, сте написал тази книга. Поздравявам и архиепископа Иван за неговата смелост, че е избрал такъв генерален викарий, и то днес, когато църквата все повече се секуларизира.

Сърдечен поздрав и нека не се боим от дявола, злия, Лукавия!

Ваш в Христа и скъпата Дева

*монс. Фране Франич, архиепископ сплитско-макарски в
пенсия*

ЛИТЕРАТУРА

- Amorth, G., *Egzorcist govori*, Jelsa, 1995. (Г. Аморт, Разказът на един екзорцист)
- Amorth, G., *Egzorcist i psihijatri*, Jelsa, 2005. (Г. Аморт, Екзорцист и психиатри)
- Amorth, G., *Izvyjšća rimskog egzorcista*, Đakovo, 2002. (Г. Аморт, Разкази на римския екзорцист)
- Amorth, G., *Novi izvještaji rimskog egzorcista*, Jelsa, 1997. (Г. Аморт, Нови разкази на римския екзорцист)
- Atti, del Corso, *Esorcismo e preghiera di liberazione*, Editrice shalom, 2005. (Записки от курс, Екзорцизъм и молитва за освобождение)
- Autexier, E., *Tajna zla*, Đakovo, 1995. (Й. Отексие, Тайната на злото)
- Bamonte, F., *Possessioni diaboliche ed esorcismo*, Milano, 2006. (Ф. Бамонте, Обладаване от дявола и екзорцизъм)
- Bamonte, F., *I danni dello spiritismo*, Roma, 2003. (Ф. Бамонте, Вреди от спиритизма)
- Bartz, W., *Sekte danas*, Zagreb, 1984. (В. Барц, Сектите днес)
- Baumer, U., *Hoćemo samo tvoju dušu*, Zagreb, 1998. (У. Боймер, Просто искаме душата ти)
- Betancourt, D., *Ozdravljeni duhom*, Zagreb, 1998. (Д. Бетанкур, Изцелени с дух)
- Betancourt, D., *Ustani i hodi*, Jelsa, 1994. (Д. Бетанкур, Стани и ходи)
- Blažević, J., *Proroci novog doba*, Zagreb, 2001 (Й. Блажевич, Пророци на новата епоха)

- Bobaš, A., *Rock-glazba i sotonizam*, Zagreb, 1998. (А. Бобаш, Рок музика и сатанизъм)
- Bundalo, R., *Pogled u krajeve srca*, Zagreb, 1999. (Р. Бундало, Поглед към краищата на сърцето)
- Chenesseau, R., *Diario di un prete esorcista*. (Р. Шенесо, Дневникът на един свещеник екзорсист)
- Convegno internazionale esorcisti, Collevaenza, 2002. (Международна конференция на екзорцистите, Колеваленца, 2002 г.)
- De Grandis, R., *Obnovljeni Duhom Svetim*, Zagreb, 2001. (Р. Де Грандис, Обновени чрез Светия Дух)
- De Grandis, R., *Počivanje u duhu*, Zagreb, 2001. (Р. Де Грандис, Пребиваване в духа)
- De Grandis, R., *Rastimo u Gospodinu*, Zagreb, 2001. (Р. Де Грандис, Да израстваме в Господа)
- De Grandis, R., *Riječ spoznanja*, Zagreb, 2001. (Р. Де Грандис, Слово на познанието)
- De Grandis, R., *Služba ozdravljanja*, Zagreb, 2001. (Р. Де Грандис, Служба за изцеление)
- De Grandis, R., *Svjedočanstvo moga života*, Zagreb, 2001. (Р. Де Грандис, Свидетелство на моя живот)
- Dokumenti Drugog vatikanskog koncila*, Zagreb, 1970. (Документи на Втория Ватикански събор)
- Ernetti, P., *Kateheza Sotone*, Jelsa, 2004. (П. Ернети, Катехизис на Сатаната)
- Faricy, R., *Molitva i nutarnje ozdravljenje*, Jelsa, 1998. (Р. Фариси, Молитва и вътрешно изцеление)
- Fusco, P., *Preghiere di liberazione dal maligno*, Firenze, 2001. (П. Фуско, Молитви за освобождение от злото)
- Glavurić, M., *Pakao*, Sion, 1998. (М. Главурич, Ад)
- Glavurić, M., *Satana*, Beograd, 1978. (М. Главурич, Сатана)

- Godfried, D., *Krist ili vodenjak?*, Split, 1998. (Д. Годфрид, Христос или Водолея?)
- Gutierrez, G., *Teologija oslobođenja*, Zagreb, 1989. (Г. Гутьерес, Теология на освобождението)
- Huber, G., *Odlazi, sotono*, Đakovo, 1993. (Г. Хубер, Махни се, сатана)
- Ivančić, T., *A vi ovako molite*, Zagreb, 1992. (Т. Иванчич, А вие се молете така)
- Ivančić, T., *Agresivnost i povjerenje*, Zagreb, 2000. (Т. Иванчич, Агресивност и доверие)
- Ivančić, T., *Ako oprostiš*, Zagreb, 1997. (Т. Иванчич, Ако простиш)
- Ivančić, T., *Dijagnoza duše i hagioterapija*, Zagreb, 2004. (Т. Иванчич, Диагноза на душата и агиотерапия)
- Ivančić, T., *Duhovno pomoći čovjeku*, Zagreb, 1996. (Т. Иванчич, Духовно да помогнем на човека)
- Ivančić, T., *Hagioterapija i pastoral Crkve*, Zagreb, 1996. (Т. Иванчич, Агиотерапия и пасторска служба на Църквата)
- Ivančić, T., *Liječiti brak i obitelj*, Zagreb, 1995. (Т. Иванчич, Изцеление на брака и семейството)
- Ivančić, T., *Molitva koja liječi*, Zagreb, 1994. (Т. Иванчич, Молитвата, която изцелява)
- Ivančić, T., *Otkriće duhovne terapije*, Zagreb, 1998. (Т. Иванчич, Откритие на духовната терапия)
- Ivančić, T., *Ovisnost i sloboda*, Zagreb, 2000. (Т. Иванчич, Зависимост и свобода)
- Ivančić, T., *Reinkarnacija i uskrснуće*, Zagreb, 1999. (Т. Иванчич, Прераждане и възкресение)
- Ivančić, T., *Susret s živim Bogom*, Zagreb, 1985. (Т. Иванчич, Среща с живия Бог)
- Ivančić, T., *Za umorne*, Zagreb, 1997. (Т. Иванчич, За уморените)

- Katekizam Katoličke Crkve*, Zagreb, 1994. (Катехизис на Католическата Църква)
- Kongregacija za nauk vjere: *Naputak o molitvama kojima se od Boga moli ozdravljenje*, Zagreb, 2001. (Конгрегация за доктрина на вярата: Инструкция за молитвите, с които от Бога се измолва изцеление)
- Letić, F., *Protokoli sionskih mudraca*, Zagreb, 1996. (Ф. Летич, Протоколите на сионските мъдреци)
- Linić, Z., *Pripraviti srce za susret*, Zagreb, 1995. (З. Линич, Подготви сърцето си за среща)
- Manjackal, J., *Molitva čini čudesa*, Zagreb, 2004. (Дж. Манджакал, Молитвата върши чудеса)
- Manjackal, J., *Dodirnuo me i ozdravio*, Zagreb, 2005. (Дж. Манджакал, Докосна ме и ме изцели)
- Manjackal, J., *Eureka*, Zagreb, 2001. (Дж. Манджакал, Еврика)
- Manjackal, J., *Molitve koje će promijeniti tvoj život*, Zagreb, 2001. (Дж. Манджакал, Молитви, които ще променят живота ти)
- Manjackal, J., *Naš Bog je silan Bog*, Zagreb, 2001. (Дж. Манджакал, Нашият Бог е силен Бог)
- Manjackal, J., *Novi nas život liječi*, Zagreb, 2002. (Дж. Манджакал, Новият живот ни изцелява)
- Manjackal, J., *Uđimo i korablju*, Zagreb, 2001. (Дж. Манджакал, Да влезем в Ноевия ковчег)
- Marcelić, J., *Anneliese Michel i zli duhovi*, Jelsa, 1998. (Й. Марцелич, Анелизе Мишел и злите духове)
- McKenna, S., *Čudesa se događaju*, Jelsa, 1998. (с. МакКена, Чудеса наистина се случват)
- Milingo, E., *Licem u lice s đavlom*, Zagreb, 2000. (Е. Милинго, Лице в лице с дявола)
- Miškić, I., *Gospodine, ozdravi me*, Zagreb, 2001. (И.

- Мишкич, Господи, изцели ме)
- Monbourquette, J., *Kako oprostiti*, Zagreb, 1997. (Ж. Монбуркет, Как да простим)
- Moser, G., *Tišina usred buke*, Korčula, 1978. (Г. Мозер, Тишина сред шума)
- Muhlen, H., *Novi susret s Bogom*, Jelsa, 1994. (Х. Мулен, Нова среща с Бога)
- Müller, J., *Demoni među nama*, Đakovo, 1998. (Й. Мюлер, Демони сред нас)
- Müller, J., *Proklet, opčinjen, poludio ili nešto drugo?*, Mostar, 1998. (Й. Мюлер, Прокълнат, омагьосан, полудял или нещо друго)
- Musolesi, A., *Presidente degli esorcisti, esperienze e delucidazioni di don Gabriele Amorth*, Ravenna, 2005. (А. Музолези, Президент на екзорцистите – опит и прозрения на дон Габриеле Аморт)
- Nanni, G., *Il dito dio e il potere di Satana. L'esorcismo*, Libreria editrice vaticana, 2004. (Г. Нани, Божият пръст и властта на Сатаната. Екзорцизъм)
- Oropeza, B. J., *O anđelima, demonima i duhovnom ratovanju*, Zagreb, 2001. (Б. Х. Оропеса, За ангелите, демоните и духовното воюване)
- Offeddu, L., Sansa, F., *I ragazzi di Satana*, Edizione bursaggi, Milano, 2005. (Л. Офеду, Ф. Санса, Децата на Сатаната)
- Papinsko vijeće za kulturu, Papinsko vijeće za međureligijski dijalog: *Isus Krist, donositelj vode žive. Krišćansko promišljanje o „New Age-u“*, Split, 2003. (Папски съвет за култура, Папски съвет за междурелигиозен диалог: Исус Христос, носител на жива вода. Християнски размисли за ню ейджа)
- Petrisko, T., *Žalost, žrtva i trijumf*, Zagreb, 2000. (Т.

- Петриско, Скръб, жертва и триумф)
Petersdorff, E., *Demoni, vještici, spiritisti*, Split, 2001. (Е. Петерсдорф, Демони, вещици, спиритисти)
Porcarelli, A., *Spiritizam*, Osijek, 2000. (А. Поркарели, Спиритизъм)
Primorac, P., *Dim sotonin*, Trogir, 2004. (П. Приморац, Димът на Сатаната)
Psel, M., *O demonima*, Split, 1995. (М. Псел, За демоните)
Ratzinger, J., *Sol zemlje*, Zagreb, 1997. (Й. Ратцингер, Солта на земята)
Rito degli esorcismi e preghiere per circostanze particolari, Libreria editrice, Vaticana, 2001. (Обред за екзорцизъм и молитви за особени обстоятелства)
Shlemon, B. L., *Molite da ozdravite*, Jelsa, 1995 (Б. Л. Шлемон, Молете се, за да оздравеете)
Salvucci, R., *Le potenze malefiche*, Editrice Shalom, Camarata Picena (An), 1998. (Р. Салвучи, Злите сили)
Salvucci, R., *Cosa fare con questi diavoli*, Ancora editrice, Milano, 2002. (Р. Салвучи, Какво да правим с тези дяволи)
Sodi, M., *Tra maleficio, patologie e possessione demoniaca*, Padova, 2003. (М. Соди, Между магия, болест и обсебване от демони)
Sullivan, F. A., *Karizme i karizmatska obnova*, Jelsa, 1984. (Ф. А. Съливан, Харизми и харизматична обнова)
Tardif, E., *Isus je prisutan*, Jelsa, 1993. (Е. Тардиф, Исус присъства)
Tardif, E., *Isus me učinio svjedokom*, Jelsa, 1991. (Е. Тардиф, Исус ме направи свидетел)
Tardif, E., *U vatri ljubavi*, Jelsa, 1996. (Е. Тардиф, В огъня на любовта)

- Tosatti, M., *Inchiesta sul Demonio*, Casale Monferrato, 2005. (М. Тосати, Разследване на демон)
- Vinkov, I., *Opsjednutost i ekzorcizam*, Zagreb, 2004. (И. Винков, Обладаност и екзорцизъм)
- Vjera i zdravlje – zbornik*, Zagreb, 2005. (Вяра и здраве – сборник)
- Vukman, Z., *Propast svijeta ili novo doba poganstva*, Split, 1988. (З. Вукман, Краят на света или нова епоха на езичеството)
- Wenisch, B., *Satanizam*, Đakovo, 1993. (Б. Вениш, Сатанизъм)
- Zakonik kanonskog prava*, Zagreb, 1988. (Кодекс на каноничното право)

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР	7
ПРЕДГОВОР КЪМ ИТАЛИАНСКОТО ИЗДАНИЕ	9
Молитва към св. Архангел Михаил	11
УВОДНИ ДУМИ	12
ЧОВЕШКИ ВЪПРОСИ	15
БОГ СЪЗДАТЕЛ	19
САТАНА	20
СЪЗДАВАНЕ НА ЧОВЕКА	24
ПАДЕНИЕТО НА ЧОВЕКА	26
НОВИЯТ АДАМ И НОВАТА ЕВА	30
ХРИСТОС И САТАНАТА	32
ИЗКУШЕНИЯ В ПУСТИНЯТА	35
ИСУС В ЕВАНГЕЛИЯТА И ЗЛИТЕ ДУХОВЕ	39
ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА САТАНАТА ДНЕС	44
ОСОБЕНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ НА САТАНАТА	47
1. Преки физически нападения от Сатаната	47
2. Обладаност от Дявола	48
3. Малтретиране от Дявола	50
4. Дяволска маниакалност	52
5. Безпокойства, причинени от Дявола	53
6. Подчиненост на Дявола	54
ПО КАКВИ НАЧИНИ ЧОВЕК ПОПАДА ПОД ОСОБЕНИ ДЯВОЛСКИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ	55
1. Чрез Божие позволение	55
2. Закоравялост в греха	60
3. Страдания от уроци (магии)	61
4. Отиване на места или при лица, които врачуват	62
ЗАЩО БОГ ДОПУСКА ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ЗЛИЯ	64

ДУХ	
1. Наказание за грях	64
2. Бог желае да ни подтикне към прошка	67
3. Бдителност във вратата	69
САТАНАТА И НЕГОВИТЕ ПРИМКИ	72
Сатаната «дарява» слугите си	72
За Сатаната трябва да се направи правилна преценка	76
ОТКЪДЕ СЕ ВЗЕМА ВЛИЯНИЕТО НА САТАНАТА В ЖИВОТА НА ОТДЕЛНИЯ ЧОВЕК	80
1. Родословно дърво	81
2. Душевно рани	83
3. Лични грехове	85
4. Сатанински практики	88
ОКУЛТИЗЪМ И МАГИЯ	89
Черна магия или магьосничество	94
Уроци (заклинания) или правене на магии	96
Магии за отравяне	100
Магии за влюбване	100
Магии за разпад	101
Магии за прехвърляне	103
Как да постъпваме с намерени или получени магически предмети	104
Спиритизъм (призоваване на духове)	105
Проклятие	109
Сатанизъм	110
Сатанизмът в рок музиката	114
Безсрамно облекло	121
КАК ДА СЕ ОСВОБОДИМ ОТ ВЛИЯНИЕТО НА САТАНАТА	124
Исус Христос – единствен освободител и изцелител	126
Практически указания и съвети	130

Екзорцизъм	143
Заклучителни думи на автора	151
РАЗГОВОР ЗА ДУХОВНАТА ОБНОВА	153
Молитви за душевно и телесно изцеление	167
Молитви, които трябва да знае всеки християнин	168
ЛИТАНИЯ КЪМ ПРЕСВЕТАТА ТРОИЦА	171
ЛИТАНИЯ КЪМ ПРЕСВЕТОТО ИСУСОВО ИМЕ	174
БРОЕНИЦА НА СЪРЦЕТО ИСУСОВО (Златна броеница)	177
ЛИТАНИЯ КЪМ СЪРЦЕТО ИСУСОВО	178
БРОЕНИЦА НА БОЖИЕТО МИЛОСЪРДИЕ	180
МОЛИТВА ЗА ПРИЗОВАВАНЕ НА БОЖИЕТО МИЛОСЪРДИЕ	181
БРОЕНИЦА НА КРЪВТА ХРИСТОВА	183
БРОЕНИЦА НА ПОБЕДАТА	185
ЛИТАНИЯ В ЧЕСТ НА НАЙ-СКЪПАТА КРЪВ ХРИСТОВА	186
БРОЕНИЦА НА СВЕТИТЕ РАНИ ИСУСОВИ	188
ХИМН НА СВЕТИЯ ДУХ	188
БРОЕНИЦА НА СВЕТИЯ ДУХ	190
ЛИТАНИЯ КЪМ СВЕТИЯ ДУХ	191
МОЛИТВА КЪМ СВЕТИЯ ДУХ	194
БРОЕНИЦА НА БЛАЖЕНАТА ДЕВА МАРИЯ	195
ЛИТАНИЯ КЪМ БЛАЖЕНАТА ДЕВА МАРИЯ, МАЙКА БОЖИЯ (Лоретска литания)	203
РАДВАЙ СЕ, ЗВЕЗДА НА МОРЕТО!	205
МОЛИТВА КЪМ СВ. БОГОРОДИЦА НА ЗДРАВЕТО	206
МОЛИТВА КЪМ СВ. БОГОРОДИЦА НА БЪРЗАТА ПОМОЩ	207
ЛИТАНИЯ КЪМ БЕЗГРЕШНОТО СЪРЦЕ МАРИИНО	207
ЛИТАНИЯ КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ	209

МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ЗА ЦЪРКВАТА	212
МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ПРИ ТЕЖКИ ГРИЖИ	212
МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ЗА РОДИНАТА	213
МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ЗА МИЛОСТТА ДА ИМАМЕ ЩАСТЛИВА СМЪРТ	213
МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ ЙОСИФ ЗА ДУШИТЕ В ЧИСТИЛИЩЕТО	214
ЛИТАНИЯ КЪМ ВСИЧКИ СВЕТИИ	215
БРОЕНИЦА НА СВЕТИ АРХАНГЕЛ МИХАИЛ И СВЕТИТЕ АНГЕЛИ	219
ЛИТАНИЯ В ЧЕСТ НА СВЕТИ АРХАНГЕЛ МИХАИЛ	222
ЛИТАНИЯ КЪМ СВЕТИЯ АНГЕЛ ПАЗИТЕЛ	223
ЛИТАНИЯ ЗА СМИРЕНИЕ	225
МОЛИТВА ЗА ДОБРИ СВЕЩЕНИЦИ	227
МОЛИТВА ЗА ДАРА НА ЖИВОТА	228
МОЛИТВА ЗА ПРИЕМАНЕ НА БОЖИЯТА ВОЛЯ	229
АКТ НА ОТРИЧАНЕ	229
МОЛИТВА НА СЪПРУЗИ, КОИТО НЯМАТ ДЕТЕ, НО ГО ЖЕЛАЯТ	230
МОЛИТВА НА БРЕМЕННА ЖЕНА ЗА ДЕТЕТО	230
МОЛИТВА КЪМ СВЕТИ АНТОН	231
МОЛИТВА ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕ	231
МОЛИТВА СРЕЩУ ВСЯКО ЗЛО	232
МОЛИТВА СРЕЩУ МАГИИ И УРОКИ	233
МОЛИТВА КЪМ СВЕТИТЕ АРХАНГЕЛИ	234
ЛИЧЕН ЕКЗОРЦИЗЪМ	235
МОЛИТВА ЗА ФИЗИЧЕСКО ИЗЦЕЛЕНИЕ	236
МОЛИТВА ЗА ВЪТРЕШНО ИЗЦЕЛЕНИЕ	238
МОЛИТВА ЗА ПРЕДАВАНЕ В БОЖИТЕ РЪЦЕ	239
ИСУСЕ, ОБНОВИ НИ И НИ ОСВЕТИ	240
МОЛИТВА ЗА ВЪТРЕШНО ИЗЦЕЛЕНИЕ	243

ДУШО ХРИСТОВА	244
ВЕЛИЧАЕ	245
СЪВЕТ ОТ АВТОРА	246
ЛИЧНО ПОСВЕЩЕНИЕ НА ПРЕСВЕТОТО	
СЪРЦЕ ИСУСОВО	247
ЛИЧНО ПОСВЕЩЕНИЕ НА БЕЗГРЕШНОТО	
СЪРЦЕ МАРИИНО	248
ИЗПИТ НА СЪВЕЩТА	249
ГРЕХОВЕ СРЕЩУ ДЕСЕТТЕ БОЖИ ЗАПОВЕДИ	252
ДУМИ ЗА ПОДКРЕПА	261
ЛИТЕРАТУРА	264